

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 359

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

65. évfolyam

2022. szeptember 19.

Tartalom

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL
SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Az Európai Unió Bírósága

2022/C 359/01 Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 1

Törvényszék

2022/C 359/02 A Törvényszék új tagjainak eskütétele 2

V Hirdetmények

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

Bíróság

2022/C 359/03 C-567/20. sz. ügy: A Bíróság (harmadik tanács) 2022. május 5-i ítélete (az Općinski građanski sud u Zagrebu [Horvátország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – A. H. kontra Záhgrábačka banka d.d. (Előzetes döntéshozatal – Fogyasztóvédelem – Tisztességtelen feltételek – 93/13/EGK irányelv – Időbeli hatály – A 10. cikk (1) bekezdése – Valamely tagállamnak az Európai Unióhoz való csatlakozása előtt megkötött, de ezen időpontot követően módosított kölcsönszerződés – 6. cikk – Az eladó vagy szolgáltató által jogalap nélkül szerzett előnyök visszatérítése – A tisztességtelen feltételek felváltását és az azok alapján kapott túlfizetés visszatérítését előíró nemzeti szabályozás – Tárgyi hatály – Az 1. cikk (2) bekezdése – Kötelező törvényi vagy rendeleti rendelkezéseket tükröző feltételek kizárása) 3

HU

2022/C 359/04	C-116/21. P. – C-118/21. P., C-138/21. P. és C-139/21. P. sz. egyesített ügyek: A Bíróság (harmadik tanács) 2022. július 14-i ítélete – Európai Bizottság kontra VW, Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa (Fellebbezés – Közzolgálat – Nyugdíj – Az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata – A VIII. melléklet 20. cikke – Özvegyi nyugdíj nyújtása – Öregségi nyugdíjra jogosult korábbi tisztviselő túlélő házastársa – Az e tisztviselő szolgálati jogviszonyának megszűnése utáni házasságkötés – A tisztviselő halálának időpontjában legalább öt éve fennálló házasságra vonatkozó feltétel – A VIII. melléklet 18. cikke – A tisztviselő szolgálati jogviszonyának megszűnése előtt kötött házasság – A csupán egyéves minimális házassági időtartamot előíró feltétel – A VIII. melléklet 20. cikkére vonatkozó jogellenességi kifogás – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – 20. cikk – Az egyenlő bánásmód elve – A 21. cikk (1) bekezdése – Az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma – Az 52. cikk (1) bekezdése – Önkényes vagy az uniós jogalkotó által követett célkitűzés szempontjából nyilvánvalóan nem megfelelő különbségtétel hiánya)	4
2022/C 359/05	C-168/21. sz. ügy: A Bíróság (harmadik tanács) 2022. július 14-i ítélete (a Cour de cassation [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – KL ellen kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtása (Előzetes döntéshozatal – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – 2002/584/IB kerethatározat – A 2. cikk (4) bekezdése – A cselekmény kettős büntethetőségének feltétele – A 4. cikk 1. pontja – Az európai elfogatóparancs végrehajtása megtagadásának mérlegelhető oka – A végrehajtó igazságügyi hatóság általi vizsgálat – A végrehajtó tagállam joga szerint részben bűncselekménynek minősülő cselekmények – Az Európai Unió Alapjogi Chartája 49. cikkének (3) bekezdése – A bűncselekmények és büntetések arányosságának elve)	5
2022/C 359/06	C-207/21. P. sz. ügy: A Bíróság (negyedik tanács) 2022. július 14-i ítélete – Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság és társai (Fellebbezés – Az (EU) 2017/1442 bizottsági végrehajtási határozat megsemmisítése – Az EUSZ 16. cikk (4) és (5) bekezdése – Az átmeneti rendelkezésekről szóló (36. sz.) jegyzőkönyv 3. cikkének (2) és (3) bekezdése – Időbeli hatály – A Tanács szavazási szabályai – Minősített többség)	6
2022/C 359/07	C-274/21. és C-275/21. sz. egyesített ügyek: A Bíróság (nyolcadik tanács) 2022. július 14-i ítélete (a Bundesverwaltungsgericht [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H. kontra Republik Österreich, Bundesbeschaffung GmbH (Előzetes döntéshozatal – Közbeszerzési szerződések – 1215/2012/EU rendelet – A 89/665/EGK irányelv 2. cikkében szabályozott ideiglenes intézkedés iránti és jogorvoslati eljárásokra való alkalmazhatatlanság nemzetközi elem hiányában – 2014/24/EU irányelv – 33. cikk – Valamely keretmegállapodásnak a 89/665 irányelv 2a. cikkének (2) bekezdése értelmében vett szerződésnek tekintése – Új közbeszerzési szerződés odaítélésének lehetetlensége, amennyiben az érintett építési beruházás, árubeszerzés vagy szolgáltatás keretmegállapodásban meghatározott maximális mennyiségét és/vagy értékét már elérték – A közbeszerzési szerződések területén a közigazgatási bírósági illeték megfizetését előíró nemzeti szabályozás – A bírósági illetéknek a bíróság ideiglenes intézkedés iránti kérelem vagy jogorvoslat tárgyában történő határozathozatalát megelőzően történő meghatározására és megfizetésére vonatkozó kötelezettség – Átláthatatlan közbeszerzési eljárás – A tényleges érvényesülés és az egyenértékűség elve – Hatékony érvényesülés – Hatékony jogorvoslatihoz való jog – 89/665 irányelv – 1., 2. és 2a. cikk – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke – A bírósági illeték meg nem fizetése esetén a kereset elutasítását előíró nemzeti szabályozás – A közbeszerzési szerződés becsült értékének meghatározása)	7
2022/C 359/08	C-310/21. P. sz. ügy: A Bíróság (tizedik tanács) 2022. augusztus 1-jei ítélete – Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS kontra Európai Bizottság, Németországi Szövetségi Köztársaság, Spanyol Királyság, Francia Köztársaság (Fellebbezés – Energia – 347/2013/EU rendelet – Transzeurópai energiaipari infrastruktúra – Az Európai Unió közös érdekű projektjei – A 3. cikk (4) bekezdése és a 16. cikk – Valamely jogkörnek az Európai Bizottság részére történő átruházása – EUMSZ 290. cikk – (EU) 2020/389 felhatalmazáson alapuló rendelet – A közös érdekű uniós projektek listájának módosítása – A Bizottság által elfogadott jogi aktus – Az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát megillető kifogásolási jog – Határidő – A jogi aktus jellege e határidő lejártá előtt)	8
2022/C 359/09	C-371/21. P. sz. ügy: A Bíróság (tizedik tanács) 2022. július 14-i ítélete – SGI Studio Galli Ingegneria Srl kontra Európai Bizottság (Fellebbezés – Választottbírósági kikötés – Kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogram (2007-2013) – Támogatási megállapodás – Marsol projekt – Elszámolható költségek – Az OLAF bizonyos felmerült kiadások nem támogatható jellegét megállapító vizsgálati jelentése – A kifizetett összegek visszatérítése – Az OLAF ügyirataihoz való hozzáférés – A meghallgatáshoz való jog – Bizonyítási teher – A tények elferdítése – Bizonyító erő – Az arányosság elve – Jogalap nélküli gazdagodás)	9

2022/C 359/10	C-401/21. P. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2022. július 14-i ítélete – Románia kontra Európai Bizottság (Fellebbezés – Kohéziós Alap és az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) – 1303/2013/EU rendelet – Az alkalmazandó társfinanszírozási ráta – A rátának az utolsó időközi kifizetési kérelem benyújtása és az elszámolások elfogadása között bekövetkező módosítása – A számvitel évenkéntiségének és a visszaható hatály tilalmának elve)	9
2022/C 359/11	C-447/21. P sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2022. augusztus 1-jei ítélete – Petrus Kerstens kontra Európai Bizottság (Fellebbezés – Közzolgálat – Fegyelmi eljárás – Segítségnyújtás iránti kérelmek – Elutasítás – A határozatok elektronikus úton történő kézbesítése – Megsemmisítés iránti kereset – Keresetindítási határidő – Kezdet – A kereset elkésettisége)	10
2022/C 359/12	C-572/21. sz. ügy: A Bíróság (negyedik tanács) 2022. július 14-i ítélete (a Högsta domstolen [Svédország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – CC kontra VO (Előzetes döntéshozatal – Joghatóság, valamint a határozatok elismerése és végrehajtása a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban – Szülői felelősség – 2201/2003/EK rendelet – A 8. cikk (1) bekezdése és a 61. cikk a) pontja – Általános joghatóság – A perpetuatio fori elve – A gyermek szokásos tartózkodási helyének az eljárás során az Európai Unió egyik tagállamából az 1996. évi Hágai Egyezményben részes harmadik államba történő áthelyezése)	10
2022/C 359/13	C-242/22. PPU. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2022. augusztus 1-jei ítélete (a Tribunal da Relação de Évora [Portugália] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – TL elleni büntetőeljárás (Előzetes döntéshozatal – Sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – 2010/64/EU irányelv – A tolmácsoláshoz és fordításhoz való jog – A 2. cikk (1) bekezdése és a 3. cikk (1) bekezdése – A „lényeges irat” fogalma – 2012/13/EU irányelv – Tájékoztatáshoz való jog a büntetőeljárás során – A 3. cikk (1) bekezdésének d) pontja – Hatály – A nemzeti jogba történő átültetés hiánya – Közvetlen hatály – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – A 47. cikk, és a 48. cikk (2) bekezdése – Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény – 6. cikk – Próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés-büntetésre ítélet – A próbaidő alatti magatartási szabályok megsértése – Valamely lényeges irat lefordításának elmulasztása, illetve az irat elkészítésekor tolmács jelenlétének hiánya – A felfüggesztés visszavonása – A viszszavonással kapcsolatos eljárási iratok fordításának hiánya – Az említett visszavonás érvényességét érintő következmények – Relatív érvénytelenséget maga után vonó eljárási szabálytalanság)	11
2022/C 359/14	C-288/20. sz. ügy: A Bíróság (nyolcadik tanács) 2022. március 24-i végzése (a Tribunal Judiciaire – Bobigny [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – BNP Paribas Personal Finance SA kontra ZD (Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – Fogyasztóvédelem – 93/13/EGK irányelv – A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek – Devizában [svájci frank] nyilvántartott kölcsönszerződés – A kölcsönfelvevőt árfolyamkockázatnak kitévő szerződési feltételek – A 4. cikk (2) bekezdése – Az érthetőség és az átláthatóság követelményei – Bizonyítási teher – A 3. cikk (1) bekezdése – Jelentős egyensúlyhiány – 5. cikk – A szerződési feltétel világos és érthető megfogalmazása)	12
2022/C 359/15	C-454/20. sz. ügy: A Bíróság (hatodik tanács) 2022. március 23-i végzése (a Rayonen sad Lukovit [Bulgária] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – AZ elleni büntetőeljárás (Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzata 53. cikkének (2) bekezdése – Közlekedés – 1999/37/EK irányelv – A járművek nyilvántartásba vételéhez kapcsolódó okmányok – 2014/45/EU irányelv – A gépjárművek időszakos műszaki vizsgálata – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 49. cikke – A bűncselekmények és büntetések törvényességének és arányosságának elve – Nem megfelelően nyilvántartásba vett jármű vezetése – Szankciók – Az uniós jog végrehajtásának hiánya – A bíróság hatáskörének nyilvánvaló hiánya)	13
2022/C 359/16	C-521/20. sz. ügy: A Bíróság (hatodik tanács) 2022. április 7-i végzése (a Landesverwaltungsgericht Oberösterreich [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – J. P. kontra B. d. S. L. (Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzata 53. cikkének (2) bekezdése – 1999/62/EK irányelv – A nehéz tehergépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjak – Útdíjak – A megfizetés elmaradása – Szankciók – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – 50. cikk – A ne bis in idem elve – Az eljárási szabályzat 94. cikkének c) pontja – A kellő részletesség hiánya – Az uniós jog kért értelmezése és az alapeljárás tényállása vagy tárgya közötti kapcsolat hiánya – Nyilvánvaló elfogadhatatlanság)	13

2022/C 359/17	C-133/21. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2022. április 7-i végzése (az Efeteio Athinon [Görögország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – VP, CX, RG, TR és társai kontra Elliniko Dimosio (Előzetes döntéshozatal – Szociálpolitika – 1999/70/EK irányelv – Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás – 4. szakasz – A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve – Egymást követő, határozott időre szóló szerződések a közsférában – Nemzeti szabályozás, amely illetmény tekintetében eltérő bánásmódot vezet be a határozott idejű munkaszerződéssel és a határozatlan idejű munkaszerződéssel alkalmazott munkavállalók között – Az igazolás hiánya – Az „objektív okok” fogalma)	14
2022/C 359/18	C-59/22. sz. ügy: A Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanyolország) által 2022. január 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – MP kontra Consejería de Presidencia	14
2022/C 359/19	C-110/22. sz. ügy: A Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanyolország) által 2022. február 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – IP kontra Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)	16
2022/C 359/20	C-159/22. sz. ügy: A Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanyolország) által 2022. március 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – IK kontra Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid	19
2022/C 359/21	C-308/22. sz. ügy: A College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) által 2022. május 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) kontra College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, másik fél: Dow AgroScience BV (Dow)	20
2022/C 359/22	C-309/22. sz. ügy: A College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) által 2022. május 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) kontra College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden; az eljárásban részt vesz: Adama Registrations B.V. (Adama)	21
2022/C 359/23	C-310/22. sz. ügy: A College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) által 2022. május 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) kontra College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden; az eljárásban részt vesz: BASF Nederland BV (BASF)	22
2022/C 359/24	C-322/22. sz. ügy: A Naczelny Sąd Administracyjny (Lengyelország) által 2022. május 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – E. kontra Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu	23
2022/C 359/25	C-331/22. sz. ügy: A Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona (Spanyolország) által 2022. május 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – KT kontra Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya	23
2022/C 359/26	C-340/22. sz. ügy: A Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD (Portugália) által 2022. május 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Cofidis kontra Autoridade Tributária e Aduaneira	24
2022/C 359/27	C-349/22. sz. ügy: A Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugália) által 2022. május 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – NM kontra Autoridade Tributária e Aduaneira	25
2022/C 359/28	C-352/22. sz. ügy: Az Oberlandesgericht Hamm (Németország) által 2022. június 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – A. elleni büntetőeljárás	26
2022/C 359/29	C-356/22. sz. ügy: A Bundesgerichtshof (Németország) által 2022. június 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Pro Rauchfrei e.V. kontra JS e.K.	26
2022/C 359/30	C-371/22. sz. ügy: A Sąd Okręgowy w Warszawie (Lengyelország) által 2022. június 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – G sp. z o.o. kontra W S. A.	27

2022/C 359/31	C-372/22. sz. ügy: A Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luxemburg) által 2022. június 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – CM kontra DN	28
2022/C 359/32	C-373/22. sz. ügy: A Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgária) által 2022. június 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – NE ellen folytatott büntetőeljárás	28
2022/C 359/33	C-376/22. sz. ügy: A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által 2022. június 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited kontra Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)	29
2022/C 359/34	C-377/22. sz. ügy: A Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Olaszország) által 2022. június 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – LR kontra Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia	30
2022/C 359/35	C-392/22. sz. ügy: A Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Hollandia) által 2022. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – X kontra Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	31
2022/C 359/36	C-393/22. sz. ügy: A Nejvyšší soud České republiky (Cseh Köztársaság) által 2022. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – EXTÉRIA, s.r.o. kontra Správní, s. r. o.	32
2022/C 359/37	C-394/22. sz. ügy: A Hof van beroep te Antwerpen (Belgium) által 2022. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Oilchart International NV kontra O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV	32
2022/C 359/38	C-395/22. sz. ügy: Az Administrativen sad Varna (Bulgária) által 2022. június 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – „Trade Express-L” OOD kontra Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”	33
2022/C 359/39	C-396/22. sz. ügy: A Kammergericht Berlin (Németország) által 2022. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	34
2022/C 359/40	C-397/22. sz. ügy: A Kammergericht Berlin (Németország) által 2022. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	35
2022/C 359/41	C-398/22. sz. ügy: A Kammergericht Berlin (Németország) által 2022. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	36
2022/C 359/42	C-399/22. sz. ügy: A Conseil d'État (Franciaország) által 2022. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Confédération paysanne kontra Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique	37
2022/C 359/43	C-404/22. sz. ügy: A Dioikitiko Protodikeio Athinon (Görögország) által 2022. június 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.) kontra Elliniko Dimosio	38
2022/C 359/44	C-406/22. sz. ügy: A Krajský soud v Brně (Cseh Köztársaság) által 2022. június 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – CV kontra Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky	39
2022/C 359/45	C-409/22. sz. ügy: Az Apelativen sad Sofia (Bulgária) által 2022. június 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – UA kontra „EUROBANK BULGARIA” AD	40
2022/C 359/46	C-411/22. sz. ügy: A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által 2022. június 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.	40
2022/C 359/47	C-412/22. sz. ügy: A Supremo Tribunal Administrativo (Portugália) által 2022. június 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Autoridade Tributária e Aduaneira kontra NT	41

2022/C 359/48	C-414/22. sz. ügy: Az Oberster Gerichtshof (Ausztria) által 2022. június 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – DocLX Travel Events GmbH kontra Verein für Konsumenteninformation	42
2022/C 359/49	C-415/22. sz. ügy: A Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgium) által 2022. június 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – JD kontra Acerta – Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge	42
2022/C 359/50	C-418/22. sz. ügy: A Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgium) által 2022. június 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – SA Cezam kontra État belge	43
2022/C 359/51	C-423/22. P. sz. ügy: A Törvényszék (negyedik tanács) T-750/20. sz., Correia kontra EGSZB ügyben 2022. április 27-én hozott ítélete ellen az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság által 2022. június 27-én benyújtott fellebbezés	43
2022/C 359/52	C-431/22. sz. ügy: A Corte suprema di cassazione (Olaszország) által 2022. június 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Scuola europea di Varese kontra PD és LC mint az NG kiskorú feletti szülői felügyelet gyakorlói	44
2022/C 359/53	C-434/22. sz. ügy: Az Administratīvā rajona tiesa (Lettország) által 2022. június 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – AS „Latvijas valsts meži” kontra Dabas aizsardzības pārvalde és Vides pārraudzības valsts biroj, a Valsts meža dienests részvételével	44
2022/C 359/54	C-436/22. sz. ügy: A Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spanyolország) által 2022. július 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL) kontra Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León	45
2022/C 359/55	C-447/22. P. sz. ügy: A Törvényszék (negyedik tanács) T-392/20. sz., Petra Flašker kontra Európai Bizottság ügyben 2022. április 27-én hozott végzése ellen a Szlovén Köztársaság által 2022. július 6-án benyújtott fellebbezés	47
2022/C 359/56	C-448/22. P. sz. ügy: A Törvényszék (kibővített harmadik tanács) T-481/17. sz., Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno és SFL kontra ESZT ügyben 2022. június 1-jén hozott ítélete ellen a Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) által 2022. július 6-án benyújtott fellebbezés	48
2022/C 359/57	C-456/22. sz. ügy: A Landgericht Ravensburg (Németország) által 2022. július 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – VX és AT kontra Gemeinde Ummendorf	49
2022/C 359/58	C-459/22. sz. ügy: 2022. július 8-án benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Holland Királyság	49
2022/C 359/59	C-462/22. sz. ügy: A Bundesgerichtshof (Németország) által 2022. július 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – BM kontra LO	50
2022/C 359/60	C-512/22 P. sz. ügy: A Törvényszék (kibővített második tanács) T-913/16. sz., Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi kontra Európai Központi Bank (EKB) ügyben 2022. május 11-én hozott ítélete ellen a Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) által 2022. július 26-án benyújtott fellebbezés	51
2022/C 359/61	C-513/22 P. sz. ügy: A Törvényszék (kibővített második tanács) T-913/16. sz., Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi kontra Európai Központi Bank (EKB) ügyben 2022. május 11-én hozott ítélete ellen Silvio Berlusconi által 2022. július 27-én benyújtott fellebbezés	53
2022/C 359/62	C-514/22. P. sz. ügy: A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-593/20. sz., Tirrenia di Navigazione SpA kontra Európai Bizottság ügyben 2022. május 18-án hozott ítélete ellen a Tirrenia di navigazione SpA által 2022. július 29-én benyújtott fellebbezés	55
2022/C 359/63	C-515/22. P. sz. ügy: A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-601/20. sz., Tirrenia di Navigazione SpA kontra Európai Bizottság ügyben 2022. május 18-án hozott ítélete ellen a Tirrenia di navigazione SpA által 2022. július 29-én benyújtott fellebbezés	57

2022/C 359/64	C-330/20. sz. ügy: A Bíróság elnökének 2022. április 8-i végzése (a Tribunal Superior de Justicia de Cataluña [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – IP kontra Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)	59
2022/C 359/65	C-366/20. sz. ügy: A Bíróság elnökének 2022. április 8-i végzése (a Tribunal Superior de Justicia de Cataluña [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – CZ kontra Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)	59
2022/C 359/66	C-445/21. sz. ügy: A Bíróság elnökének 2022. március 24-i végzése (a Sofiyski gradski sad [Bulgária] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – EUROBANK BULGARIA kontra NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS	59
2022/C 359/67	C-517/21. sz. ügy: A Bíróság elnökének 2022. március 31-i végzése (a Landesgericht Korneuburg [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Laudamotion GmbH kontra TG, QN, AirHelp Germany GmbH	59
2022/C 359/68	C-614/21. sz. ügy: A Bíróság elnökének 2022. március 15-i végzése (a Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – G kontra Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	60
2022/C 359/69	C-685/21. sz. ügy: A Bíróság elnökének 2022. március 30-i végzése (az Oberster Gerichtshof [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – YV kontra Stadtverkehr Lindau (B) GmbH	60
2022/C 359/70	C-709/21. sz. ügy: A Bíróság elnökének 2022. április 7-i végzése (a Curtea de Apel Pitești [Románia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – MK által indított eljárás	60
2022/C 359/71	C-717/21. sz. ügy: A Bíróság elnökének 2022. március 29-i végzése (a Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Provident Polska S.A. kontra VF	60

Törvényszék

2022/C 359/72	T-864/19. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – AI és társai kontra EFCA („Közszolgálat – Az EFCA személyi állománya – Lelki zaklatás – Segítségnyújtás iránti kérelem – Előzetes figyelemztetések – Az Alapjogi Charta 31. cikke – A személyzeti szabályzat 24. cikke – A segítségnyújtási kötelezettség terjedelme – Gondoskodási kötelezettség – Vizsgálat megindítása – Ésszerű határidő – Felelősség – Jogellenesség”)	61
2022/C 359/73	T-165/20. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – JC kontra EUCAP Szomália („Választottbírói kikötés – Az EUCAP Szomália nemzetközi szerződéses alkalmazottja – Közös kül- és biztonságpolitikai misszió – A határozott idejű munkaszerződésnek a próbaidő alatti felmondása – A szerződés felmondásának tértivevényes ajánlott levélben való közlése – Hiányos címre való küldés – A bírósági jogorvoslatot megelőző belső jogorvoslat határidejének kezdő időpontja – Az alkalmazandó jog meghatározása – A nemzeti munkajog kogens rendelkezései – A próbaidőre vonatkozó szerződéses feltétel semmissége – A felmondás szabálytalan közlése – A felmondási idő be nem tartása miatti kártérítés – A díjazás visszamenőleges kifizetése – Viszontkereset”)	61
2022/C 359/74	T-194/20. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – JF kontra EUCAP Somalia („Választottbírói kikötés – Az EUCAP Somalia szerződéses nemzetközi alkalmazottja – A közös kül- és biztonságpolitika missziója – A munkaszerződés meghosszabbításának az Egyesült Királyságnak az Unióból való kilépését követő mellőzése – A meghallgatáshoz való jog – Egyenlő bánásmód – Az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalma – Az Egyesült Királyság Európai Unióból történő kilépéséről szóló megállapodás által előírt átmeneti időszak – Megsemmisítés iránti kereset – Kártérítési kereset – A szerződéstől el nem választható aktusok – Elfogadhatatlanság”)	62
2022/C 359/75	T-457/20. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – VeriGraft kontra EISMEA („Választottbírói kikötés – A »Horizon 2020« (2014 – 2020) kutatási és innovációs keretprogram – A »Personalized Tissue-Engineered Veins as the first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P – TEV« támogatási megállapodás – Előre nem látott alvállalkozói költségek – Egyszerűsített jóváhagyási eljárás – Az időszakos technikai jelentésekben megemlített alvállalkozói közreműködés – Jóváhagyott időszakos technikai jelentések – Támogatható költségek”)	63
2022/C 359/76	T-629/20. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – Delifruit kontra Bizottság („Növényvédő szerek – Klórpiprifosz hatóanyag – A banánban vagy a banán felületén található klórpiprifosz szermaradék-határértékének a meghatározása – 396/2005/EK rendelet – Rendelkezésre álló tudományos és műszaki ismeretek – Egyéb jelentős tényezők”)	64

2022/C 359/77	T-768/20. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – Standard International Management kontra EUIPO – Asia Standard Management Services (The Standard) („Európai uniós védjegy – Megszűnés megállapítása iránti eljárás – A The Standard európai uniós ábrás védjegy – A megszűnés megállapítása – A védjegy használatának helye – Uniós fogyasztóknak szóló reklámok és értékesítési ajánlatok – Az (EU) 2017/1001 rendelet 58. cikke (1) bekezdésének a) pontja”)	64
2022/C 359/78	T-147/21. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – Gugler France kontra EUIPO – Gugler (GUGLER) („Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – GUGLER európai uniós ábrás védjegy – Feltétlen törlési ok – Rosszhiszeműség hiánya – A 40/94/EK rendelet 51. cikke (1) bekezdésének b) pontja [jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 59. cikke (1) bekezdésének b) pontja]”)	65
2022/C 359/79	T-176/21. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – CCTY Bearing Company kontra EUIPO – CCVI International (CCTY) („Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – A CCTY európai uniós szóvédjegy – A korábbi CCVI európai uniós ábrás védjegy – Viszonylagos kizáró ok – Összetéveszthetőség – A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja [jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja] – Joggal való visszaélés – A 2017/1001 rendelet 71. cikke”)	66
2022/C 359/80	T-227/21. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – Illumina kontra Bizottság („Verseny – Összefonódások – A gyógyszeripar piaca – A 139/2004/EK rendelet 22. cikke – Az összefonódás vizsgálatára a nemzeti jogszabályok alapján hatáskörrel nem rendelkező versenyhatóság áttétel iránti kérelme – Az összefonódás vizsgálatát elrendelő bizottsági határozat – Más nemzeti versenyhatóságok által benyújtott, az áttétel iránti kérelemhez való csatlakozás iránti kérelmeknek helyt adó bizottsági határozatok – A Bizottság hatásköre – Az áttétel iránti kérelem benyújtásának határideje – A »tudomásra hozás« fogalma – Észszerű határidő – Jogos bizalom – A Bizottság alelnökének nyilvános kijelentései – Jögbiztonság”)	66
2022/C 359/81	T-369/21. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – Unimax Stationery kontra EUIPO – Mitsubishi Pencil (uni) („Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – Az uni európai uniós ábrás védjegy – Feltétlen kizáró okok – Megkülönböztető képesség – A 40/94/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja [jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja] – Szokásossá vált megjelölések vagy jelzések – A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének d) pontja [jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének d) pontja]”)	67
2022/C 359/82	T-438/21. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – TL kontra Bizottság („Közszolgálat – Ideiglenes alkalmazottak – Határozott időre szóló szerződés – Meghosszabbítást mellőző határozat – Álláshirdetés – Nyilvánvaló értékelési hiba – Gondoskodási kötelezettség – Lelki zaklatás – Felelősség”)	68
2022/C 359/83	T-543/21. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – Purasac kontra EUIPO – Prollenium Medical Technologies (Rejeunesse) („Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – A Rejeunesse európai uniós ábrás védjegy bejelentése – A korábbi REVANESSE európai uniós szóvédjegy – Viszonylagos kizáró ok – Összetéveszthetőség – Az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja”)	68
2022/C 359/84	T-573/21. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – Brand Energy Holdings kontra EUIPO (RAPIDGUARD) („Európai uniós védjegy – A RAPIDGUARD európai uniós szóvédjegy bejelentése – Feltétlen kizáró okok – Leíró jelleg – Az (EU) 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja – Megkülönböztető képesség hiánya – A 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja – Meghallgatáshoz való jog”)	69
2022/C 359/85	T-634/21. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – Rimini Street kontra EUIPO (WE DO SUPPORT) („Európai uniós védjegy – Az Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás – WE DO SUPPORT szóvédjegy – Feltétlen kizáró ok – Megkülönböztető képesség hiánya – Az (EU) 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja”)	70
2022/C 359/86	T-641/21. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – dennree kontra EUIPO (BioMarkt) („Európai uniós védjegy – A BioMarkt európai uniós ábrás védjegy bejelentése – Feltétlen kizáró ok – Leíró jelleg – Az (EU) 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja”)	70

2022/C 359/87	T-677/21. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – TL kontra Bizottság („Közszolgálat – Ideiglenes alkalmazottak – 2019. évre vonatkozó előmeneteli jelentés – Indokolási kötelezettség – Nyilvánvaló értékelési hiba – Célok meghatározása – Hatáskörrel való visszaélés – Felelősség”)	71
2022/C 359/88	T-200/18. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 21-i végzése – Fersher Developments és Lisin kontra Bizottság és EKB („Kártérítési kereset – Gazdaság- és monetáris politika – Ciprusi stabilitási támogatási program – A konkrét gazdaságpolitikai feltételekről szóló, Ciprus és az Európai Stabilitási Mechanizmus között 2013. április 26-án kötött egyetértési megállapodás – A Törvényszék hatásköre – Magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály kellően súlyos megsértése – Egyenlő bánásmód – Az arányosság elve – Nyilvánvalóan minden jogi alapot nélkülöző kereset”)	71
2022/C 359/89	T-254/21. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 25-i végzése – Armadora Parleros kontra Bizottság („Szerződésen kívüli felelősség – Közös halászati politika – Az alkalmazandó szabályozásban foglalt felügyeleti jogkörök Bizottság általi nem gyakorlása – Hajó motorteljesítménye – Magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály kellően súlyos megsértése – Kár – Okozati összefüggés – Elévülési határidő – Nyilvánvalóan elfogadhatatlan kereset”)	72
2022/C 359/90	T-317/21. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 15-i végzése – El Corte Inglés kontra EUIPO – Brito & Pereira (TINTAS BRICOR) („Európai uniós védjegy – A megtámadott határozat visszavonása – A jogvita tárgyának megszűnése – Okafoyottság”)	73
2022/C 359/91	T-439/21. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 19-i végzése – Anglofranchise kontra EUIPO – Bugrey (BOY LONDON) („Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – A törlési kérelem visszavonása – Okafoyottság”)	73
2022/C 359/92	T-30/22. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 20-i végzése – Sanoptis kontra EUIPO – Synoptis Pharma (SANOPTIS) („Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – A védjegybejelentés visszavonása – Okafoyottság”)	74
2022/C 359/93	T-266/22. sz. ügy: 2022. május 7-én benyújtott kereset – Aziz kontra Bizottság	74
2022/C 359/94	T-286/22. sz. ügy: 2022. május 18-án benyújtott kereset – Aziz kontra Bizottság	75
2022/C 359/95	T-388/22. sz. ügy: 2022. június 29-én benyújtott kereset – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis kontra ERCEA	76
2022/C 359/96	T-405/22. sz. ügy: 2022. június 29-én benyújtott kereset – UniCredit Bank kontra ESZT	77
2022/C 359/97	T-407/22. sz. ügy: 2022. július 1-jén benyújtott kereset – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale kontra ESZT	78
2022/C 359/98	T-423/22. sz. ügy: 2022. július 6-án benyújtott kereset – Max Heinr. Sutor kontra ESZT	80
2022/C 359/99	T-431/22. sz. ügy: 2022. július 6-án benyújtott kereset – Nordea Kiinnitysluottopankki kontra ESZT	81
2022/C 359/100	T-432/22. sz. ügy: 2022. július 7-én benyújtott kereset – Nordea Rahoitus Suomi kontra ESZT	82
2022/C 359/101	T-440/22. sz. ügy: 2022. július 12-én benyújtott kereset – UIV Servizi kontra REA	83
2022/C 359/102	T-444/22. sz. ügy: 2022. július 18-án benyújtott kereset – HB kontra Bizottság	84
2022/C 359/103	T-447/22. sz. ügy: 2022. július 18-án benyújtott kereset – NV kontra EBB	85
2022/C 359/104	T-455/22. sz. ügy: 2022. július 22-én benyújtott kereset – EBB kontra Szíria	85
2022/C 359/105	T-456/22. sz. ügy: 2022. július 22-én benyújtott kereset – EBB kontra Szíria	86
2022/C 359/106	T-457/22. sz. ügy: 2022. július 22-én benyújtott kereset – EBB kontra Szíria	87

2022/C 359/107	T-465/22. sz. ügy: 2022. július 22-én benyújtott kereset – EBB kontra Szíria	88
2022/C 359/108	T-466/22. sz. ügy: 2022. július 22-én benyújtott kereset – EBB kontra Szíria	89
2022/C 359/109	T-467/22. sz. ügy: 2022. július 22-én benyújtott kereset – EBB kontra Szíria	89
2022/C 359/110	T-468/22. sz. ügy: 2022. július 22-én benyújtott kereset – EBB kontra Szíria	90
2022/C 359/111	T-469/22. sz. ügy: 2022. július 22-én benyújtott kereset – EBB kontra Szíria	91
2022/C 359/112	T-471/22. sz. ügy: 2022. július 29-én benyújtott kereset – QM kontra Tanács	92
2022/C 359/113	T-472/22. sz. ügy: 2022. július 29-én benyújtott kereset – Mocom Compounds kontra EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime)	93
2022/C 359/114	T-473/22. sz. ügy: 2022. július 31-én benyújtott kereset – Gürok Turizm ve Madencilik kontra EUIPO – Darvas, Pap (LAAVA)	93
2022/C 359/115	T-480/22. sz. ügy: 2022. augusztus 3-án benyújtott kereset – Panicongelados Massas Congeladas kontra EUIPO – Seder (panidor)	94
2022/C 359/116	T-482/22. sz. ügy: 2022. augusztus 5-én benyújtott kereset – Thomas Henry kontra EUIPO (MATE MATE)	95
2022/C 359/117	T-488/22. sz. ügy: 2022. augusztus 8-án benyújtott kereset – Kaufdas.online kontra EUIPO – Kaufland (KAUFDAS ONLINE)	96
2022/C 359/118	T-489/22. sz. ügy: 2022. augusztus 8-án benyújtott kereset – Cathay Pacific Airways kontra Bizottság	96
2022/C 359/119	T-220/22. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 22-i végzése – CiviBank kontra EKB	97
2022/C 359/120	T-358/22. sz. ügy: A Törvényszék 2022. július 20-i végzése – PQ kontra EKSZ	97

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA

Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*

(2022/C 359/01)

Utolsó kiadvány

HL C 340., 2022.9.5.

Korábbi közzétételek

HL C 326., 2022.8.29.

HL C 318., 2022.8.22.

HL C 311., 2022.8.16.

HL C 303., 2022.8.8.

HL C 294., 2022.8.1.

HL C 284., 2022.7.25.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TÖRVÉNYSZÉK

A Törvényszék új tagjainak eskütétele

(2022/C 359/02)

Az Európai Unió tagállamai kormányai képviselőinek 2022. június 29-i határozatával ⁽¹⁾ az Európai Unió Törvényszékére a 2022. június 30-tól 2022. augusztus 31-ig terjedő időszakra bírónak kinevezett Beatrix Ricziová és Tóth Tihamér 2022. július 6-án esküt tett a Bíróság előtt.

⁽¹⁾ HL L 173., 2022.6.30., 77. o.

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Bíróság (harmadik tanács) 2022. május 5-i ítélete (az Općinski građanski sud u Zágrábu [Horvátország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – A. H. kontra Záhgrábačka banka d.d.

(C-567/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Fogyasztóvédelem – Tisztességtelen feltételek – 93/13/EGK irányelv – Időbeli hatály – A 10. cikk (1) bekezdése – Valamely tagállamnak az Európai Unióhoz való csatlakozása előtt megkötött, de ezen időpontot követően módosított kölcsönszerződés – 6. cikk – Az eladó vagy szolgáltató által jogalap nélkül szerzett előnyök visszatérítése – A tisztességtelen feltételek felváltását és az azok alapján kapott túlfizetés visszatérítését előíró nemzeti szabályozás – Tárgyi hatály – Az 1. cikk (2) bekezdése – Kötelező törvényi vagy rendeleti rendelkezéseket tükröző feltételek kizárása)

(2022/C 359/03)

Az eljárás nyelve: horvát

A kérdést előterjesztő bíróság

Općinski građanski sud u Zágrábu

Az alapeljárás felei

Felperes: A. H.

Alperes: Záhgrábačka banka d.d.

Rendelkező rész

A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy nem tartoznak ezen irányelv tárgyi hatálya alá az olyan nemzeti jogi rendelkezéseket tükröző szerződési feltételek, amelyek értelmében az eladó vagy szolgáltató köteles a fogyasztó számára az eredeti szerződésük olyan megállapodás útján történő módosítását felajánlani, amelynek tartalmát e rendelkezések határozzák meg, és e fogyasztónak lehetősége van arra, hogy az ilyen módosításhoz hozzájáruljon.

⁽¹⁾ HL C 19., 2021.1.18.

A Bíróság (harmadik tanács) 2022. július 14-i ítélete – Európai Bizottság kontra VW, Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

(C-116/21. P. – C-118/21. P., C-138/21. P. és C-139/21. P. sz. egyesített ügyek) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Köszölgélat – Nyugdíj – Az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata – A VIII. melléklet 20. cikke – Özvegyi nyugdíj nyújtása – Öregségi nyugdíjra jogosult korábbi tisztviselő túlélő házastársa – Az e tisztviselő szolgálati jogviszonyának megszűnése utáni házasságkötés – A tisztviselő halálának időpontjában legalább öt éve fennálló házasságra vonatkozó feltétel – A VIII. melléklet 18. cikke – A tisztviselő szolgálati jogviszonyának megszűnése előtt kötött házasság – A csupán egyéves minimális házassági időtartamot előíró feltétel – A VIII. melléklet 20. cikkére vonatkozó jogellenességi kifogás – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – 20. cikk – Az egyenlő bánásmód elve – A 21. cikk (1) bekezdése – Az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma – Az 52. cikk (1) bekezdése – Önkényes vagy az uniós jogalkotó által követett célkitűzés szempontjából nyilvánvalóan nem megfelelő különbségtétel hiánya)

(2022/C 359/04)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

(C-116/21. P. sz. ügy)

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselők: G. Gattinara, B. Mongin és B. Schima meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: VW (képviselő: N. de Montigny ügyvéd), Európai Parlament (képviselők: D. Boytha, J. Steele és J. Van Pottelberge meghatalmazottak), az Európai Unió Tanácsa (képviselők: M. Alver, M. Bauer és R. Meyer meghatalmazottak)

(C-117/21. P. sz. ügy)

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselők: G. Gattinara, B. Mongin és B. Schima meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: BT (képviselő: J.-N. Louis ügyvéd), Európai Parlament (képviselő: D. Boytha, J. Steele és J. Van Pottelberge meghatalmazottak), az Európai Unió Tanácsa (képviselő: M. Alver és M. Bauer meghatalmazottak), Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (képviselők: N. Maes advocaat, J. Van Rossum ügyvéd)

(C-118/21. P. sz. ügy)

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselők: G. Gattinara, B. Mongin és B. Schima meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: RN (képviselő: F. Moyse ügyvéd), Európai Parlament (képviselő: D. Boytha, J. Steele és J. Van Pottelberge meghatalmazottak)

(C-138/21. P. sz. ügy)

Fellebbező: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: M. Alver és M. Bauer meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: BT (képviselő: J.-N. Louis ügyvéd), Európai Bizottság (képviselők: G. Gattinara, B. Mongin és B. Schima meghatalmazottak), Európai Parlament (képviselő: D. Boytha, J. Steele és J. Van Pottelberge meghatalmazottak), Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (képviselők: N. Maes advocaat, J. Van Rossum ügyvéd)

(C-139/21. P. sz. ügy)

Fellebbező: az Európai Unió Tanácsa (képviselő: M. Alver és M. Bauer meghatalmazottak),

A többi fél az eljárásban: N. de Montigny ügyvéd), Európai Bizottság (képviselők: G. Gattinara, B. Mongin és B. Schima meghatalmazottak), Európai Parlament (képviselő: D. Boytha, J. Steele és J. Van Pottelberge meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság hatályon kívül helyezi az Európai Unió Törvényszékének 2020. december 16-i VW kontra Bizottság ítéletét (T-243/18, nem tették közzé, EU:T:2020:619), 2020. december 16-i BT kontra Bizottság ítéletét (T-315/19, nem tették közzé, EU:T:2020:622), valamint 2020. december 16-i RN kontra Bizottság ítéletét (T-442/17 RENV, EU:T:2020:618).
- 2) A Bíróság a VW által a T-243/18. sz. ügyben, a BT által a T-315/19. sz. ügyben és az RN által a T-442/17. RENV sz. ügyben előterjesztett keresetet elutasítja.
- 3) A Bíróság VW-t kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság és az Európai Unió Tanácsa részéről mind a T-243/18. sz. ügyben, mind a C-116/21. P. és C-139/21. P. számú ügyekben felmerült költségek viselésére.
- 4) A Bíróság BT-t kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság és az Európai Unió Tanácsa részéről mind a T-315/19. sz. ügyben, mind a C-117/21. P. és C-138/21. P. számú ügyekben felmerült költségek viselésére.
- 5) A Bíróság RN-t kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság részéről mind az F-104/15. és T-442/17. RENV. sz. ügyekben, mind a C-118/21. P. számú ügyben felmerült költségek viselésére.
- 6) A Bíróság az Európai Bizottságot és RN-t arra kötelezi, hogy maguk viseljék a T-695/16. P. sz. ügyben felmerült saját költségeiket.
- 7) A Bíróság arra kötelezi az Európai Parlamentet és az Association internationale des anciens de l'Union européenne-t (AIACE Internationale), hogy valamennyi olyan ügyben maguk viseljék saját költségeiket, amelyekben az elsőfokú eljárásban és a fellebbezési eljárásban is részt vettek, ideértve az Európai Parlamentet illetően az F-104/15. és T-695/16. P. sz. ügyeket is.

(¹) HL C 182., 2021.5.10

A Bíróság (harmadik tanács) 2022. július 14-i ítélete (a Cour de cassation [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – KL ellen kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtása

(C-168/21. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – 2002/584/IB kerethatározat – A 2. cikk (4) bekezdése – A cselekmény kettős büntethetőségének feltétele – A 4. cikk 1. pontja – Az európai elfogatóparancs végrehajtása megtagadásának mérlegelhető oka – A végrehajtó igazságügyi hatóság általi vizsgálat – A végrehajtó tagállam joga szerint részben bűncselekménynek minősülő cselekmények – Az Európai Unió Alapjogi Chartája 49. cikkének (3) bekezdése – A bűncselekmények és büntetések arányosságának elve)

(2022/C 359/05)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour de cassation

Az alapeljárás felei

KL

Az eljárásban részt vesz: Procureur général près la cour d'appel d'Angers

Rendelkező rész

- 1) A 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal módosított, az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 2. cikkének (4) bekezdését és 4. cikkének 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy a cselekmény kettős büntethetőségének feltétele teljesül abban a helyzetben, amikor az európai elfogatóparancsot a kibocsátó tagállamban olyan bűncselekményt képező cselekmények miatt kiszabott szabadságvesztés-büntetés végrehajtása céljából bocsátották ki, amely megköveteli az e tagállamban védett jogi érdek e cselekmények általi sérelmét, amennyiben e cselekmények a végrehajtó tagállam joga szerint szintén bűncselekményt képeznek, azonban e bűncselekménynek nem tényállási eleme e védett jogi érdek sérelme.
- 2) A 2009/299 kerethatározattal módosított 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (4) bekezdését és 4. cikkének 1. pontját a Charta 49. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság nem tagadhatja meg a szabadságvesztés-büntetés végrehajtása céljából kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtását, amennyiben e büntetést a kibocsátó tagállamban több olyan cselekményből álló egységes bűncselekmény keresett személy általi elkövetése miatt szabták ki, amelyeknek csupán egy része minősül bűncselekménynek a végrehajtó tagállamban.

⁽¹⁾ HL C 228., 2021.6.14.

A Bíróság (negyedik tanács) 2022. július 14-i ítélete – Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság és társai

(C-207/21. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Az (EU) 2017/1442 bizottsági végrehajtási határozat megsemmisítése – Az EUSZ 16. cikk (4) és (5) bekezdése – Az átmeneti rendelkezésekről szóló (36. sz.) jegyzőkönyv 3. cikkének (2) és (3) bekezdése – Időbeli hatály – A Tanács szavazási szabályai – Minősített többség)

(2022/C 359/06)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselők: Ł. Habiak, K. Herrmann, R. Tricot és C. Valero meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Lengyel Köztársaság (képviselő: B. Majczyna meghatalmazott), Belga Királyság, Bolgár Köztársaság, Francia Köztársaság, Magyarország, Svéd Királyság (képviselők: kezdetben H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev és O. Simonsson, később H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev és O. Simonsson agents)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) Az Európai Bizottság a saját költségein felül viseli a Lengyel Köztársaság részéről felmerült költségeket is.

⁽¹⁾ HL C 206., 2021.5.31.

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2022. július 14-i ítélete (a Bundesverwaltungsgericht [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H. kontra Republik Österreich, Bundesbeschaffung GmbH

(C-274/21. és C-275/21. sz. egyesített ügyek) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Közbesszerzési szerződések – 1215/2012/EU rendelet – A 89/665/EGK irányelv 2. cikkében szabályozott ideiglenes intézkedés iránti és jogorvoslati eljárásokra való alkalmazhatatlanság nemzetközi elem hiányában – 2014/24/EU irányelv – 33. cikk – Valamely keretmegállapodásnak a 89/665 irányelv 2a. cikkének (2) bekezdése értelmében vett szerződésnek tekintése – Új közbesszerzési szerződés odaítélésének lehetetlensége, amennyiben az érintett építési beruházás, árubeszerzés vagy szolgáltatás keretmegállapodásban meghatározott maximális mennyiségét és/vagy értékét már elérték – A közbesszerzési szerződések területén a közigazgatási bírósági illeték megfizetését előíró nemzeti szabályozás – A bírósági illetéknek a bíróság ideiglenes intézkedés iránti kérelem vagy jogorvoslat tárgyában történő határozathozatalát megelőzően történő meghatározására és megfizetésére vonatkozó kötelezettség – Átláthatatlan közbesszerzési eljárás – A tényleges érvényesülés és az egyenértékűség elve – Hatékony érvényesülés – Hatékony jogorvoslatihoz való jog – 89/665 irányelv – 1., 2. és 2a. cikk – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke – A bírósági illeték meg nem fizetése esetén a kereset elutasítását előíró nemzeti szabályozás – A közbesszerzési szerződés becsült értékének meghatározása)

(2022/C 359/07)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Alperesek: Republik Österreich, Bundesbeschaffung GmbH

Rendelkező rész

- 1) A 2014. február 26-i 2014/23/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbesszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a keretmegállapodásnak egyetlen gazdasági szereplővel a közbesszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 33. cikkének (3) bekezdése alapján történő megkötése a 2014/23 irányelvvel módosított 89/665 irányelv 2a. cikkének (2) bekezdésében említett szerződés megkötésének felel meg.
- 2) A 2014/24 irányelv 33. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az ajánlatkérő új szerződés odaítélése során már nem támaszkodhat az olyan keretmegállapodásra, amely alapján az építési beruházás, árubeszerzés vagy szolgáltatás maximális mennyiségét és/vagy értékét már elérték, kivéve ha e szerződés odaítélése – amint azt ezen irányelv 72. cikke (1) bekezdésének e) pontja előírja – nem jár e keretmegállapodás lényeges módosításával.
- 3) Az egyenértékűség elvét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a közbesszerzési eljárással kapcsolatos ideiglenes intézkedés iránti kérelmekre és keresetekre eltérő eljárási szabályokat ír elő, mint amelyek különösen a polgári ügyekben lefolytatott eljárásokra alkalmazandók.
- 4) A 2014/23 irányelvvel módosított 89/665 irányelv 1. cikkének az Európai Unió Alapjogi Charta 47. cikkével összefüggésben értelmezett (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely arra kötelezi a jogalanyt, hogy ideiglenes intézkedés iránti kérelmében és keresetében azonosítsa az érintett közbesszerzési eljárást, és azt az egyedileg megtámadható határozatot, amelyet vitat, ha az ajánlatkérő szerv hirdetmény előzetes közzététele nélküli közbesszerzési eljárás lefolytatása mellett döntött, és a szerződés odaítéléséről szóló határozatot még nem tették közzé.

5) A 2014/23 irányelvvel módosított 89/665 irányelv 2. cikkének az Alapjogi Charta 47. cikkével összefüggésben értelmezett (1) bekezdését a következőképpen kell értelmezni:

- azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely – amennyiben az ajánlatkérő szerv előzetes hirdetmény közzététele nélküli közbeszerzési eljárás mellett döntött, és az ezen eljáráshoz kapcsolódó valamely határozat hatályon kívül helyezése iránti kereset benyújtásakor még nem tették közzé a szerződés odaítéléséről szóló hirdetményt – arra kötelezi az ajánlatkérő szerv általi beszerzések megakadályozására irányuló ideiglenes intézkedés iránti kérelem tárgyában eljáró bíróságot, hogy e kérelem elbírálása előtt azonosítsa az érintett közbeszerzési eljárás típusát, a szóban forgó közbeszerzés (becsült) értékét, valamint az egyedileg megtámadható határozatok, és adott esetben az érintett közbeszerzési eljárásból eredő tételek teljes számát kizárólag abból a célból, hogy kiszámítsa a bírósági átalányilleték összegét, amelyet e kérelem benyújtójának feltétlenül meg kell fizetnie annak terhe mellett, hogy a szóban forgó kérelmet kizárólag ezzel az indokkal elutasítsák;
- azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely arra kötelezi az ajánlatkérő szerv által hozott, egyedileg megtámadható határozat hatályon kívül helyezésére irányuló kereset tárgyában eljáró bíróságot, hogy e jogorvoslati kérelem elbírálása előtt azonosítsa az érintett közbeszerzési eljárás típusát, a szóban forgó közbeszerzés (becsült) értékét, valamint az egyedileg megtámadható határozatok teljes számát, és adott esetben az érintett közbeszerzési eljárásból eredő tételek számát, kizárólag abból a célból, hogy kiszámítsa a bírósági átalányilleték összegét, amelyet a felperesnek feltétlenül meg kell fizetnie annak terhe mellett, hogy keresetét kizárólag ezzel az indokkal elutasítsák.

6) Az Alapjogi Charta 47. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely az ideiglenes intézkedés iránti kérelem, illetve a kereset benyújtóját arra kötelezi, hogy olyan összegű átalányilletéket fizessen, amelyet nem lehet előre látni, amennyiben az ajánlatkérő szerv előzetes hirdetmény vagy adott esetben szerződés odaítéléséről szóló hirdetmény közzététele nélküli közbeszerzési eljárás mellett döntött, aminek következtében a jogalany számára lehetetlennek bizonyulhat a szerződés becsült értékének, valamint az ajánlatkérő szerv által hozott, egyedileg megtámadható határozatok megismerése, amelyek alapján ezen illetéket megállapítják.

(¹) HL C 320., 2021.8.9.

**A Bíróság (tizedik tanács) 2022. augusztus 1-jei ítélete – Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS
kontra Európai Bizottság, Németországi Szövetségi Köztársaság, Spanyol Királyság, Francia
Köztársaság**

(C-310/21. P. sz. ügy) (¹)

(Fellebbezés – Energia – 347/2013/EU rendelet – Transzeurópai energiaipari infrastruktúra – Az Európai Unió közös érdekű projektjei – A 3. cikk (4) bekezdése és a 16. cikk – Valamely jogkörnek az Európai Bizottság részére történő átruházása – EUMSZ 290. cikk – (EU) 2020/389 felhatalmazáson alapuló rendelet – A közös érdekű uniós projektek listájának módosítása – A Bizottság által elfogadott jogi aktus – Az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát megillető kifogásolási jog – Határidő – A jogi aktus jellege e határidő lejártá előtti)

(2022/C 359/08)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (képviselők: C. Davis és S. Goldberg solicitors, valamint E. White avocat)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság (képviselők: O. Beynet és B. De Meester meghatalmazottak), Spanyol Királyság (képviselő: M. J. Ruiz Sánchez meghatalmazott), Németországi Szövetségi Köztársaság, Francia Köztársaság

Rendelkező rész

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

- 2) A Bíróság az Aquind Ltd-t, az Aquind Energy Sàrl-t és az Aquind SAS-t kötelezi a saját költségeiken felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.
- 3) A Spanyol Királyság maga viseli saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 320., 2021.8.9.

A Bíróság (tizedik tanács) 2022. július 14-i ítélete – SGI Studio Galli Ingegneria Srl kontra Európai Bizottság

(C-371/21. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Választottbírói kikötés – Kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogram (2007-2013) – Támogatási megállapodás – Marsol projekt – Elszámolható költségek – Az OLAF bizonyos felmerült kiadások nem támogatható jellegét megállapító vizsgálati jelentése – A kifizetett összegek visszatérítése – Az OLAF ügyirataihoz való hozzáférés – A meghallgatáshoz való jog – Bizonyítási teher – A tények elferdítése – Bizonyító erő – Az arányosság elve – Jogalap nélküli gazdagodás)

(2022/C 359/09)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (képviselők: V. Catenacci, F. S. Marini és R. Viglietta avvocati)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság (képviselők: J. Estrada de Solà és S. Romoli meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság a SGI Studio Galli Ingegneria Srl-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 310., 2021.8.2.

A Bíróság (hetedik tanács) 2022. július 14-i ítélete – Románia kontra Európai Bizottság

(C-401/21. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Kohéziós Alap és az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) – 1303/2013/EU rendelet – Az alkalmazandó társfinanszírozási ráta – A rátának az utolsó időközi kifizetési kérelem benyújtása és az elszámolások elfogadása között bekövetkező módosítása – A számvitel évenkéntiségének és a visszaható hatály tilalmának elve)

(2022/C 359/10)

Az eljárás nyelve: román

Felek

Fellebbező: Románia (képviselők: L.-E. Baţagoi és E. Gane meghatalmazottak)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság (képviselők: A. Armenia és S. Pardo Quintillán meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) Románia maga viseli saját költségein felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.

(¹) HL C 329., 2021.8.16.

A Bíróság (hetedik tanács) 2022. augusztus 1-jei ítélete – Petrus Kerstens kontra Európai Bizottság

(C-447/21. P sz. ügy) (¹)

(Fellebbezés – Közzolgálat – Fegyelmi eljárás – Segítségnyújtás iránti kérelmek – Elutasítás – A határozatok elektronikus úton történő kézbesítése – Megsemmisítés iránti kereset – Keresetindítási határidő – Kezdet – A kereset elkészítése)

(2022/C 359/11)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Petrus Kerstens (képviselő: C. Mourato avocat)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság (képviselő: T. S. Bohr meghatalmazott)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) Petrus Kerstens saját költségein felül viseli az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket is.

(¹) HL C 431., 2021.10.25.

A Bíróság (negyedik tanács) 2022. július 14-i ítélete (a Högsta domstolen [Svédország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – CC kontra VO

(C-572/21. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – Joghatóság, valamint a határozatok elismerése és végrehajtása a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban – Szülői felelősség – 2201/2003/EK rendelet – A 8. cikk (1) bekezdése és a 61. cikk a) pontja – Általános joghatóság – A perpetuatio fori elve – A gyermek szokásos tartózkodási helyének az eljárás során az Európai Unió egyik tagállamából az 1996. évi Hágai Egyezményben részes harmadik államba történő áthelyezése)

(2022/C 359/12)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Högsta domstolen

Az alapeljárás felei

Felperes: CC

Alperes: VO

Rendelkező rész

A házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet 61. cikkének a) pontjával összefüggésben értelmezett 8. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a szülői felelősségre vonatkozó jogvitában eljáró tagállami bíróság e 8. cikk (1) bekezdése alapján nem tartja meg az e jogvita elbírálására vonatkozó joghatóságát, ha a szóban forgó gyermek szokásos tartózkodási helye az eljárás során egy olyan harmadik állam területére helyeződik jogszerűen át, amely a szülői felelősséggel és a gyermekek védelmét szolgáló intézkedésekkel kapcsolatos együttműködésről, valamint az ilyen ügyekre irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról, elismerésről és végrehajtásról szóló, Hágában, 1996. október 19-én kelt egyezmény részes fele.

(¹) HL C 481., 2021.11.29.

A Bíróság (első tanács) 2022. augusztus 1-jei ítélete (a Tribunal da Relação de Évora [Portugália] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – TL elleni büntetőeljárás

(C-242/22. PPU. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – Sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – 2010/64/EU irányelv – A tolmácsoláshoz és fordításhoz való jog – A 2. cikk (1) bekezdése és a 3. cikk (1) bekezdése – A „lényeges irat” fogalma – 2012/13/EU irányelv – Tájékoztatáshoz való jog a büntetőeljárás során – A 3. cikk (1) bekezdésének d) pontja – Hatály – A nemzeti jogba történő áttétel hiánya – Közvetlen hatály – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – A 47. cikk, és a 48. cikk (2) bekezdése – Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény – 6. cikk – Próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés-büntetésre ítélet – A próbaidő alatti magatartási szabályok megsértése – Valamely lényeges irat lefordításának elmulasztása, illetve az irat elkészítésekor tolmács jelenlétének hiánya – A felfüggesztés visszavonása – A visszavonással kapcsolatos eljárási iratok fordításának hiánya – Az említett visszavonás érvényességét érintő következmények – Relatív érvénytelenséget maga után vonó eljárási szabálytalanság)

(2022/C 359/13)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal da Relação de Évora

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

TL

Az eljárásban részt vesz: Ministério Público

Rendelkező rész

A büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról szóló, 2010. október 20-i 2010/64/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és 3. cikkének (1) bekezdését, valamint a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló, 2012. május 22-i 2012/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdésének d) pontját, illetve a tényleges érvényesülés elvét az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkével és 48. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében az ezen irányelvek említett rendelkezéseiben előírt jogok megsértésére e jogok jogosultjának meghatározott – jogvesztő – határidőn belül kell hivatkoznia, ha ez a határidő még azelőtt kezdődik, hogy az érintett személyt ténylegesen tájékoztatták volna az általa beszélt vagy értett nyelven egyfelől a tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogának fennállásáról és terjedelméről, másfelől pedig a szóban forgó lényeges irat létezéséről és tartalmáról, illetve az ahhoz fűződő joghatásokról.

(¹) HL C 257., 2022.7.4.

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2022. március 24-i végzése (a Tribunal Judiciaire – Bobigny [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – BNP Paribas Personal Finance SA kontra ZD

(C-288/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – Fogyasztóvédelem – 93/13/EGK irányelv – A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek – Devizában [svájci frank] nyilvántartott kölcsönszerződés – A kölcsönfelvevőt árfolyamkockázatnak kitevő szerződési feltételek – A 4. cikk (2) bekezdése – Az érthetőség és az átláthatóság követelményei – Bizonyítási teher – A 3. cikk (1) bekezdése – Jelentős egyensúlyhiány – 5. cikk – A szerződési feltétel világos és érthető megfogalmazása)

(2022/C 359/14)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Judiciaire – Bobigny

Az alapeljárás felei

Felperes: BNP Paribas Personal Finance SA

Alperes: ZD

Rendelkező rész

- 1) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK irányelv 4. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés értelmében vett „szerződés elsődleges tárgyának” fogalma lefedi a kölcsönszerződés olyan feltételeit, amelyek előírják, hogy a kirovó pénznem a külföldi pénznem, a lerovó pénznem pedig az euró, és amelyek következtében az árfolyamkockázatot a kölcsönfelvevő viseli, amennyiben e feltételek az említett szerződést jellemző lényeges elemet rögzítenek.
- 2) A 93/13 irányelv 4. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a devizában nyilvántartott kölcsönszerződés keretében az e szerződésben foglalt azon feltételek átláthatóságának követelménye, amely feltételek előírják, hogy a kirovó pénznem a külföldi pénznem, a lerovó pénznem pedig az euró, és amelyek következtében az árfolyamkockázatot a kölcsönfelvevő viseli, akkor teljesül, amennyiben a szolgáltató olyan kellő és pontos tájékoztatást nyújtott a fogyasztónak, amely lehetővé teszi a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó számára, hogy megértse a szóban forgó pénzügyi mechanizmus konkrét működését, és így felmérje az ilyen szerződési feltételek által az említett szerződés teljes időtartama alatt a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt, esetlegesen jelentős negatív gazdasági következmények kockázatát.
- 3) A 93/13 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, hogy a fogyasztót terhelje valamely szerződési feltétel az ezen irányelv 4. cikke (2) bekezdése szerinti világos és érthető jellegének bizonyítása.
- 4) A 93/13 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy valamely kölcsönszerződés azon feltételei, amelyek előírják, hogy a kirovó pénznem a külföldi pénznem, a lerovó pénznem pedig az euró, és amelyek következtében az árfolyamkockázatot – amelyek felső határa nincs korlátozva – a kölcsönfelvevő viseli, a felek említett szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben jelentős egyensúlyhiányt idézhetnek elő a fogyasztó rovására, amennyiben a szolgáltató a fogyasztóval szembeni átláthatóság követelményének tiszteletben tartása mellett nem számíthatott észszerűen arra, hogy az utóbbinak az ilyen feltételekből eredően aránytalan árfolyamkockázatot kell vállalnia.

⁽¹⁾ HL C 297., 2020.9.7.

A Bíróság (hatodik tanács) 2022. március 23-i végzése (a Rayonen sad Lukovit [Bulgária] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – AZ elleni büntetőeljárás

(C-454/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzata 53. cikkének (2) bekezdése – Közlekedés – 1999/37/EK irányelv – A járművek nyilvántartásba vételéhez kapcsolódó okmányok – 2014/45/EU irányelv – A gépjárművek időszakos műszaki vizsgálata – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 49. cikke – A bűncselekmények és büntetések törvényességének és arányosságának elve – Nem megfelelően nyilvántartásba vett jármű vezetése – Szankciók – Az uniós jog végrehajtásának hiánya – A bíróság hatáskörének nyilvánvaló hiánya)

(2022/C 359/15)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Rayonen sad Lukovit

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

AZ

Rendelkező rész

Az Európai Unió Bírósága nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel a Rayonen sad Lukovit (lukoviti kerületi bíróság, Bulgária) 2020. szeptember 23-i határozatával előterjesztett kérdések megválaszolására.

⁽¹⁾ HL C 433., 2020.12.14.

A Bíróság (hatodik tanács) 2022. április 7-i végzése (a Landesverwaltungsgericht Oberösterreich [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – J. P. kontra B. d. S. L.

(C-521/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzata 53. cikkének (2) bekezdése – 1999/62/EK irányelv – A nehéz tehergépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjak – Útdíjak – A megfizetés elmaradása – Szankciók – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – 50. cikk – A ne bis in idem elve – Az eljárási szabályzat 94. cikkének c) pontja – A kellő részletesség hiánya – Az uniós jog kért értelmezése és az alapeljárás tényállása vagy tárgya közötti kapcsolat hiánya – Nyilvánvaló elfogadhatatlanság)

(2022/C 359/16)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Az alapeljárás felei

Felperes: J. P.

Alperes: B. d. S. L.

Rendelkező rész

A Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (felső-ausztriai regionális közigazgatási bíróság, Ausztria) 2020. október 15-i határozatával előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem nyilvánvalóan elfogadhatatlan.

⁽¹⁾ HL C 35., 2021.2.1.

A Bíróság (hetedik tanács) 2022. április 7-i végzése (az Efeteio Athinon [Görögország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – VP, CX, RG, TR és társai kontra Elliniko Dimosio

(C-133/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Szociálpolitika – 1999/70/EK irányelv – Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás – 4. szakasz – A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve – Egymást követő, határozott időre szóló szerződések a közsférában – Nemzeti szabályozás, amely illetmény tekintetében eltérő bánásmódot vezet be a határozott idejű munkaszerződéssel és a határozatlan idejű munkaszerződéssel alkalmazott munkavállalók között – Az igazolás hiánya – Az „objektív okok” fogalma)

(2022/C 359/17)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Efeteio Athinon

Az alapeljárás felei

Felperesek: VP, CX, RG, TR és társai

Alperes: Elliniko Dimosio

Rendelkező rész

Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv mellékletét képező, a határozott ideig tartó munkaviszonyról 1999. március 18-án kötött keretmegállapodás 4. szakaszának 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében egy olyan, határozott időre alkalmazott munkavállaló, akinek szerződése határozott idejű munkaszerződésnek minősül, nem jogosult ugyanolyan illetményre, mint a határozatlan időre alkalmazott munkavállalók, azzal az indokkal, hogy ő határozott idejű munkaszerződés alapján végezte tevékenységét, annak ismeretében, hogy e szerződés munkáltatója állandó és tartós igényeinek kielégítésére irányul.

⁽¹⁾ HL C 206. 2021. 5. 31.

A Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanyolország) által 2022. január 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – MP kontra Consejería de Presidencia

(C-59/22. sz. ügy)

(2022/C 359/18)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Az alapeljárás felei

Fellebbező: MP

Ellenérdekű fél: Consejería de Presidencia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- A) Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ mellékletét képező megállapodás 2. szakaszának alkalmazásában az e végzésben leírtak szerint „határozatlan idejű, de nem állandó munkaszerződéssel rendelkező” munkavállalót „határozott idejű szerződéssel rendelkező munkavállalónak” kell-e tekinteni, valamint a keretmegállapodás és különösen annak 5. szakaszának hatálya alá tartozik-e?

- B) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén az 1999/70/EK irányelv mellékletét képező keretmegállapodás 5. szakaszának alkalmazásában úgy kell-e tekinteni, hogy a közigazgatási szervvel határozatlan idejű, de nem állandó munkaszerződést kötő munkavállaló esetében ideiglenes szerződések „egymást követő alkalmazásáról” vagy egymást követő megújításáról van szó, ha az említett szerződés nem meghatározott időtartamra szól, hanem időbeli hatálya a megszűnését eredményező pályázati felhívás és az álláshelynek e pályázat alapján történő betöltésének függvénye, és az említett pályázati felhívás közzétételére a munkaviszony kezdetének időpontja és 2021 első féléve között nem került sor?
- C) Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv [mellékletét képező keretmegállapodás] 5. szakaszát úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az (irányelvnek való megfelelésre irányuló, és ehhez a 30 hónapos referencia-időszak alatt a munkavállalók egymást követő ideiglenes szerződéseinek összességére 24 hónapos maximális időtartamot megállapító) munkavállalók jogállásáról szóló törvény 15. cikke (5) bekezdésének azon értelmezése, amely szerint a határozatlan idejű, de nem állandó munkaszerződéssel rendelkező munkavállalóként ledolgozott időszakokat nem számítják be, mivel ilyen esetben e szerződésekre nem vonatkozna semmilyen alkalmazandó korlátozás, sem a megújításuk időtartamára, számára vagy okaira, sem más szerződésekkel láncolatban való alkalmazásukra vonatkozóan?
- D) Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv [mellékletét képező keretmegállapodás] 5. szakaszával ellentétes-e az olyan állami szabályozás, amely (sem a szám, sem az időtartam, sem az okok tekintetében) nem ír elő semmilyen korlátozást az olyan ideiglenes szerződések kifejezett vagy hallgatóságos megújítására, mint amilyenek a közszektorban a határozatlan idejű, de nem állandó szerződéssel rendelkező személyek szerződesei, és az csak az említett szerződések más ideiglenes szerződésekkel láncolatban való alkalmazása időtartamának korlátozására szorítkozik?
- E) Amennyiben a spanyol jogalkotó nem írt elő semmilyen, a határozatlan idejű, de nem állandó szerződéssel rendelkező munkavállalók alkalmazásának kifejezett vagy hallgatóságos megújítására vonatkozó jogszabályi korlátozást, az 1999/70/EK irányelv mellékletét képező megállapodás 5. szakasza megsértésének kell-e tekinteni a közszektorban dolgozó olyan munkavállaló esetét, mint a jelen jogvitában félként szereplő munkavállaló, akinek olyan határozatlan idejű, de nem állandó szerződése van, amelynek várható időtartamát soha nem határozták meg vagy nem pontosították, és amelyet 2021-ig újítottak meg anélkül, hogy az álláshely betöltésére és az ideiglenes helyzet megszüntetésére kiválasztási eljárásra vonatkozó pályázati felhívást tettek volna közzé?
- F) Megállapítható-e, hogy a nemzeti szabályozás kellően visszatartó hatású intézkedéseket tartalmaz az egymást követő munkaviszonyok vagy ideiglenes szerződések keretmegállapodás 5. szakaszával ellentétes megújításának alkalmazása tekintetében, amelyek megfelelnek az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatában, a 2018. március 7-i Santoro ítéletében (C-494/16) (?) és 2019. május 8-i Rossato ítéletében (C-494/17) (?) megállapított, a munkavállalót ért kár *restitutio in integrum* útján történő megtérítésére vonatkozó követelményeknek, amennyiben csak meghatározott mértékű és objektív kártérítést írnak elő (ledolgozott évenként húsz napi munkabér összegben, amely azonban nem haladhatja meg a bérezés éves összegét), de nincs előírva az okozott kár teljes megtérítéséhez szükséges további kártérítés, amennyiben az meghaladja ezen összeget?
- G) Megállapítható-e, hogy a nemzeti szabályozás kellően visszatartó hatású intézkedéseket tartalmaz az egymást követő munkaviszonyok vagy ideiglenes szerződések keretmegállapodás 5. szakaszával ellentétes megújításának alkalmazása tekintetében, amelyek megfelelnek az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatában, a 2018. március 7-i Santoro ítéletében (C-494/16) és 2019. május 8-i Rossato ítéletében (C-494/17) megállapított, a munkavállalót ért kár megtérítésére vonatkozó követelményeknek, amennyiben a szerződésnek csak az álláshely betöltése miatti megszűnése esetére biztosít kártérítést, de a határozatlan idejűvé nyilvánítás alternatívájaként a szerződés időtartama alatt semmiféle kártérítést nem ír elő? Egy olyan jogvitában, amelyben csak a munkavállaló állandó szerződéssel való rendelkezését kérdőjelezi meg, de a szerződés nem szűnt meg, el kellene-e ismerni az ideiglenességgel okozott károk megtérítését az állandó jellegűvé nyilvánítás alternatívájaként?
- H) Megállapítható-e, hogy a nemzeti jogszabályok kellően visszatartó hatású intézkedéseket tartalmaznak a közigazgatási szervekkel és a közszektor szervezeteivel szemben a keretmegállapodás 5. szakaszával ellentétes egymást követő szerződések alkalmazása vagy ideiglenes szerződések megújítása tekintetében, amely intézkedések célja a határozott időre szóló szerződések munkáltató általi visszaélészerű alkalmazásának megakadályozása, illetve szankcionálása olyan más leendő munkavállalók tekintetében, akik megfelelnek az Európai Unió Bírósága 2018. március 7-i Santoro ítéletében (C-494/16) és 2019. május 8-i Rossato ítéletében (C-494/17) foglalt ítélkezési gyakorlatban megállapított feltételeknek, amennyiben az említett intézkedések 2017-től bevezetett olyan jogszabályi rendelkezésekből állnak (a 2017. június 27-i Ley de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017 [a 2017. évi általános állami költségvetésről szóló 3/2017. sz. törvény] 34. kiegészítő rendelkezése, a 2018. július 3-i Ley 6/2018 de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018 [a 2018. évi általános állami költségvetésről szóló 6/2018. sz. törvény], valamint a 2021. július 6-i Real Decreto-ley 14/2021 [14/2021. sz. királyi törvényerejű rendelet]), amelyek kimondják, hogy a

„szabálytalan eljárások” felelősségre vonást vonnak maguk után, anélkül, hogy a meg nem határozott jogszabályokra történő általános hivatkozáson kívül meghatároznák e felelősséget, és anélkül, hogy megállapítanák a felelősségrevonás lehetséges konkrét eseteit, mindezt egy olyan jogi környezetben, amelyben már több ezer ítélet adott igazat a határozatlan idejű, de nem állandó szerződéssel rendelkező munkavállalóknak az ideiglenes szerződésekre vonatkozó jogszabályok megsértése miatt?

- I) Abban az esetben, ha az említett rendelkezésekről megállapítható, hogy kellően visszatartó hatásúak, de tekintettel arra, hogy azokat először 2017-ben vezették be, alkalmazhatók-e a szerződések határozatlan idejűvé történő átalakításának elkerülése érdekében, ha a keretmegállapodás 5. szakaszának be nem tartása miatti átalakításra vonatkozó feltételek időben korábbiak voltak, vagy épp ellenkezőleg, ez az említett rendelkezések visszaható hatályú és túlságosan kiterjesztő jellegű alkalmazását jelentené?
- J) Amennyiben megállapítható, hogy a spanyol jogszabályok nem tartalmazznak kellően visszatartó hatású intézkedéseket, az 1999/70/EK irányelv mellékletét képező megállapodás 5. szakasza állami munkáltató általi megsértésének következményeként a szerződést határozatlan idejű, de nem állandó szerződésnek kell-e tekinteni vagy a munkavállalót teljes mértékben állandó szerződéssel rendelkezőnek kell-e elismerni?
- K) Az 1999/70/EK irányelv mellékletét képező megállapodás és az Európai Unió Bíróság ugyanezen irányelv értelmezésével kapcsolatos ítélezési gyakorlata alapján a munkaszerződés állandó jellegű szerződéssé történő átalakítását akkor is elő kell írni, ha az a spanyol alkotmány 23. cikkének (2) bekezdésével és 103. cikkének (3) bekezdésével ellentétesnek minősül, amennyiben ezen alkotmányos szabályokat úgy értelmezik, hogy azok előírják, hogy minden, közszférában történő alkalmazásra, ideértve a munkaszerződéssel történő foglalkoztatást is, csak azt követően kerülhet sor, ha a jelölt sikeresen teljesíti azt a kiválasztási eljárást, amelynek során az egyenlőség, az érdemeken és képességeken alapuló értékelés, valamint a nyilvánosság elvét alkalmazzák?
- L) El kell-e tekinteni egy adott munkavállaló szerződésének állandó jellegűvé alakításától amiatt, hogy jogszabály az ideiglenes foglalkoztatás állandó jellegűvé tételének folyamatát irányozza elő, a munkavállaló által betöltött álláshely betöltésére irányuló nyilvános pályázati felhívás közzétételével, figyelembe véve, hogy az említett folyamat során „a szabad verseny, az egyenlőség, az érdemeken és képességeken alapuló értékelés, valamint a nyilvánosság elveinek tiszteletben tartását” biztosítani kell, ezért az egymást követő ideiglenes szerződések vagy megújítások hatálya alá tartozó munkavállaló lehet, hogy nem tudja állandó jelleggel megtartani az álláshelyét, mert arra a pályázattal más személyt vesznek fel, amely esetben a munkaviszonya a ledolgozott évenként 20 napi munkabér összegének megfelelő, de az egyéves bérezés összegét meg nem haladó kártérítéssel szűnik meg?
- M) Jogosult-e a munkavállaló – még akkor is, ha nem bocsátják el – az egymást követő szerződések 5. szakasszal ellentétes alkalmazása vagy szerződésének megújítása miatt ezen összeggel megegyező vagy ennél nagyobb összegű kártérítésre és annak bíróságok általi meghatározására abban az esetben, ha annak összegét jogszabályban nem határozták meg?
- N) Hatással van-e a fent kifejtettekre – és ha igen, milyen módon – az a tény, hogy határozatlan idejű, nem folyamatos munkaviszonyról van szó, ha ez a munkavállaló keresetében leírtak szerint ideiglenes szerződések időszakról-időszakra ismétlődő sorozatát eredményezte?

⁽¹⁾ HL 1999. L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.

⁽²⁾ EU:C:2018:166

⁽³⁾ EU:C:2019:387

A Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanyolország) által 2022. február 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – IP kontra Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)

(C-110/22. sz. ügy)

(2022/C 359/19)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Az alapeljárás felei

Fellebbező: IP

Ellenérdekű fél: Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- A) Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ mellékletét képező megállapodás 2. szakaszának alkalmazásában az e végzésben leírtak szerint „határozatlan idejű, de nem állandó munkaszerződéssel rendelkező” munkavállalót „határozott idejű szerződéssel rendelkező munkavállalónak” kell-e tekinteni, valamint a keretmegállapodás és különösen annak 5. szakaszának hatálya alá tartozik-e?
- B) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén az 1999/70/EK irányelv mellékletét képező keretmegállapodás 5. szakaszának alkalmazásában úgy kell-e tekinteni, hogy a közigazgatási szervvel határozatlan idejű, de nem állandó munkaszerződést kötő munkavállaló esetében ideiglenes szerződések „egymást követő alkalmazásáról” vagy egymást követő megújításáról van szó, ha az említett szerződés nem meghatározott időtartamra szól, hanem időbeli hatálya a megszűnését eredményező pályázati felhívás és az álláshelynek e pályázat alapján történő betöltésének függvénye, és az említett pályázati felhívás közzétételére a munkaviszony kezdetének időpontja és 2021 első féléve között nem került sor?
- C) Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv [mellékletét képező keretmegállapodás] 5. szakaszát úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az (irányelvnek való megfelelésre irányuló, és ehhez a 30 hónapos referencia-időszak alatt a munkavállalók egymást követő ideiglenes szerződéseinek összességére 24 hónapos maximális időtartamot megállapító) munkavállalók jogállásáról szóló törvény 15. cikke (5) bekezdésének azon értelmezése, amely szerint a határozatlan idejű, de nem állandó munkaszerződéssel rendelkező munkavállalóként ledolgozott időszakokat nem számítják be, mivel ilyen esetben e szerződésekre nem vonatkozna semmilyen alkalmazandó korlátozás, sem a megújításuk időtartamára, számára vagy okaira, sem más szerződésekkel láncolatban való alkalmazásukra vonatkozóan?
- D) Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv [mellékletét képező keretmegállapodás] 5. szakaszával ellentétes-e az olyan állami szabályozás, amely (sem a szám, sem az időtartam, sem az okok tekintetében) nem ír elő semmilyen korlátozást az olyan ideiglenes szerződések kifejezett vagy hallgatólagos megújítására, mint amilyenek a közszektorban a határozatlan idejű, de nem állandó szerződéssel rendelkező személyek szerződésai, és az csak az említett szerződések más ideiglenes szerződésekkel láncolatban való alkalmazása időtartamának korlátozására szorítkozik?
- E) Amennyiben a spanyol jogalkotó nem írt elő semmilyen, a határozatlan idejű, de nem állandó szerződéssel rendelkező munkavállalók alkalmazásának kifejezett vagy hallgatólagos megújítására vonatkozó jogszabályi korlátozást, az 1999/70/EK irányelv mellékletét képező megállapodás 5. szakasza megsértésének kell-e tekinteni a közszektorban dolgozó olyan munkavállaló esetét, mint a jelen jogvitában félként szereplő munkavállaló, akinek olyan határozatlan idejű, de nem állandó szerződése van, amelynek várható időtartamát soha nem határozták meg vagy nem pontosították, és amelyet legalábbis 2002-től (a munkavállaló elbocsátást követő visszavétele) 2021-ig újíttattak meg anélkül, hogy az álláshely betöltésére és az ideiglenes helyzet megszüntetésére kiválasztási eljárásra vonatkozó pályázati felhívást tettek volna közzé?
- F) Megállapítható-e, hogy a nemzeti szabályozás kellően visszatartó hatású intézkedéseket tartalmaz az egymást követő munkaviszonyok vagy ideiglenes szerződések keretmegállapodás 5. szakaszával ellentétes megújításának alkalmazása tekintetében, amelyek megfelelnek az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatában, a 2018. március 7-i Santoro ítéletében (C-494/16)⁽²⁾ és 2019. május 8-i Rossato ítéletében (C-494/17)⁽³⁾ megállapított, a munkavállalót ért kár *restitutio in integrum* útján történő megtérítésére vonatkozó követelményeknek, amennyiben csak meghatározott mértékű és objektív kártérítést írnak elő (ledolgozott évenként húsz napi munkabér összegben, amely azonban nem haladhatja meg a bérezés éves összegét), de nincs előírva az okozott kár teljes megtérítéséhez szükséges további kártérítés, amennyiben az meghaladja ezen összeget?
- G) Megállapítható-e, hogy a nemzeti szabályozás kellően visszatartó hatású intézkedéseket tartalmaz az egymást követő munkaviszonyok vagy ideiglenes szerződések keretmegállapodás 5. szakaszával ellentétes megújításának alkalmazása tekintetében, amelyek megfelelnek az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatában, a 2018. március 7-i Santoro ítéletében (C-494/16) és 2019. május 8-i Rossato ítéletében (C-494/17) megállapított, a munkavállalót ért kár megtérítésére vonatkozó követelményeknek, amennyiben a szerződésnek pusztán az álláshely betöltése miatti megszűnése esetére biztosít kártérítést, de a határozatlan idejűvé nyilvánítás alternatívájaként a szerződés időtartama alatt semmiféle kártérítést nem ír elő? Egy olyan jogvitában, amelyben csak a munkavállaló állandó szerződéssel való rendelkezését kérdőjelezi meg, de a szerződés nem szűnt meg, el kellene-e ismerni az ideiglenességgel okozott károk megtérítését az állandó jellegűvé nyilvánítás alternatívájaként?

- H) Megállapítható-e, hogy a nemzeti jogszabályok kellően visszatartó hatású intézkedéseket tartalmaznak a közigazgatási szervekkel és a közszektor szervezeteivel szemben a keretmegállapodás 5. szakaszával ellentétes egymást követő szerződések alkalmazása vagy ideiglenes szerződések megújítása tekintetében, amely intézkedések célja a határozott időre szóló szerződések munkáltató általi visszaélészerű alkalmazásának meakadályozása, illetve szankcionálása olyan más leendő munkavállalók tekintetében, akik megfelelnek az Európai Unió Bírósága 2018. március 7-i Santoro ítéletében (C-494/16) és 2019. május 8-i Rossato ítéletében (C-494/17) foglalt ítélkezési gyakorlatban megállapított feltételeknek, amennyiben az említett intézkedések 2017-től bevezetett olyan jogszabályi rendelkezésekből állnak (a 2017. június 27-i Ley de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017 [a 2017. évi általános állami költségvetésről szóló 3/2017. sz. törvény] 34. kiegészítő rendelkezése, a 2018. július 3-i Ley 6/2018 de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018 [a 2018. évi általános állami költségvetésről szóló 6/2018. sz. törvény], valamint a 2021. július 6-i Real Decreto-ley 14/2021 [14/2021. sz. királyi törvényerejű rendelet]), amelyek kimondják, hogy a „szabálytalan eljárások” felelősségre vonást vonnak maguk után, anélkül, hogy a meg nem határozott jogszabályokra történő általános hivatkozáson kívül meghatároznák e felelősséget, és anélkül, hogy megállapítanák a felelősségrevonás lehetséges konkrét eseteit, mindezt egy olyan jogi környezetben, amelyben már több ezer ítélet adott igazat a határozatlan idejű, de nem állandó szerződéssel rendelkező munkavállalóknak az ideiglenes szerződésekre vonatkozó jogszabályok megsértése miatt?
- I) Abban az esetben, ha az említett rendelkezésekről megállapítható, hogy kellően visszatartó hatásúak, de tekintettel arra, hogy azokat először 2017-ben vezették be, alkalmazhatók-e a szerződések határozatlan idejűvé történő átalakításának elkerülése érdekében, ha a keretmegállapodás 5. szakaszának be nem tartása miatti átalakításra vonatkozó feltételek időben korábbiak voltak, vagy éppen ellenkezőleg, ez az említett rendelkezések visszaható hatályú és túlságosan kiterjesztő jellegű alkalmazását jelentené?
- J) Amennyiben megállapítható, hogy a spanyol jogszabályok nem tartalmaznak kellően visszatartó hatású intézkedéseket, az 1999/70/EK irányelv mellékletét képező megállapodás 5. szakasza állami munkáltató általi megsértésének következményként a szerződést határozatlan idejű, de nem állandó szerződésnek kell-e tekinteni, vagy a munkavállalót pontosítások nélkül teljes mértékben állandó szerződéssel rendelkezőnek kell-e elismerni?
- K) Az 1999/70/EK irányelv mellékletét képező megállapodás és az Európai Unió Bíróság ugyanezen irányelv értelmezésével ítélkezési gyakorlata alapján a munkaszerződés állandó jellegű szerződéssé történő átalakítását az uniós jog elsőbbségének elve értelmében akkor is elő kell írni, ha az a spanyol alkotmány 23. cikkének (2) bekezdésével és 103. cikkének (3) bekezdésével ellentétesnek minősül, amennyiben ezen alkotmányos szabályokat úgy értelmezik, hogy azok előírják, hogy minden, közsférában történő alkalmazásra, ideértve a munkaszerződéssel történő foglalkoztatást is, csak azt követően kerülhet sor, ha a jelölt sikeresen teljesíti azt a kiválasztási eljárást, amelynek során az egyenlőség, az érdemeken és képességeken alapuló értékelés, valamint a nyilvánosság elvét alkalmazzák? Tekintettel arra, hogy a Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság, Spanyolország) által követett értelmezésen kívül más értelmezés is lehetséges, az állam alkotmányos követelményeire az uniós joggal összhangban történő értelmezés elvét úgy kell-e alkalmazni, hogy kötelező az alkotmányos követelményeknek az uniós joggal összeegyeztethető értelmezését választani, ebben az esetben úgy tekintve, hogy az alkotmány 23. cikkének (2) bekezdése és 103. cikkének (3) bekezdése alapján nem kötelező az egyenlőség, valamint az érdemeken és képességeken alapuló értékelés elvének alkalmazása a munkavállalók szerződésének eljárásaira?
- L) Az 1999/70/EK irányelv mellékletét képező keretmegállapodás és az Európai Unió Bíróságának az előbbi értelmezésére vonatkozó ítélkezési gyakorlata alapján a szerződés állandó jellegűvé történő átalakítása nem alkalmazható, ha az átalakítást megállapító bírósági határozat előtt egy, a következő években végrehajtandó jogszabályban az ideiglenes álláshelyek határozatlan idejű betöltésére irányuló olyan eljárást vezetnek be, amely magában foglalja a munkavállaló által betöltött álláshelyre vonatkozó pályázati felhívások kiírását, figyelembe véve, hogy az említett folyamat során „a szabad verseny, az egyenlőség, az érdemeken és képességeken alapuló értékelés, valamint a nyilvánosság elveinek tiszteletben tartását” biztosítani kell, ezért az egymást követő ideiglenes szerződések vagy megújítások hatálya alá tartozó munkavállaló meg tudja tartani tartósan az álláshelyét, de az is lehet, hogy erre nincs lehetősége, mert arra a pályázattal más személyt vesznek fel, amely esetben a munkaviszonya a ledolgozott évenként 20 napi munkabér összegének megfelelő, de az egyéves bérezés összegét meg nem haladó kártérítéssel szűnik meg?

(¹) HL 1999. L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.

(²) EU:C:2018:166

(³) EU:C:2019:387

A Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanyolország) által 2022. március 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – IK kontra Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid

(C-159/22. sz. ügy)

(2022/C 359/20)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Az alapeljárás felei

Fellebbező: IK

Ellenérdeklő fél: Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- A) Megállapítható-e, hogy a nemzeti szabályozás kellően visszatartó hatású intézkedéseket tartalmaz az egymást követő munkaviszonyok vagy ideiglenes szerződések keretmegállapodás 5. szakaszával ellentétes megújításának alkalmazása tekintetében, amelyek megfelelnek az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatában, a 2018. március 7-i Santoro ítéletében (C-494/16) ⁽¹⁾ és 2019. május 8-i Rossato ítéletében (C-494/17) ⁽²⁾ megállapított, a munkavállalót ért kár *restitutio in integrum* útján történő megtérítésére vonatkozó követelményeknek, amennyiben csak meghatározott mértékű és objektív kártérítést írnak elő (ledolgozott évenként húsz napi munkabér összegben, amely azonban nem haladhatja meg a bérezés éves összegét), de nincs előírva az okozott kár teljes megtérítéséhez szükséges további kártérítés, amennyiben az meghaladja ezen összeget?
- B) Megállapítható-e, hogy a nemzeti szabályozás kellően visszatartó hatású intézkedéseket tartalmaz az egymást követő munkaviszonyok vagy ideiglenes szerződések keretmegállapodás 5. szakaszával ellentétes megújításának alkalmazása tekintetében, amelyek megfelelnek az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatában, a 2018. március 7-i Santoro ítéletében (C-494/16) és 2019. május 8-i Rossato ítéletében (C-494/17) megállapított, a munkavállalót ért kár megtérítésére vonatkozó követelményeknek, amennyiben a szerződésnek pusztán az álláshely betöltése miatti megszűnése esetére biztosít kártérítést, de a határozatlan idejűvé nyilvánítás alternatívájaként a szerződés időtartama alatt semmiféle kártérítést nem ír elő? Egy olyan jogvitában, amelyben csak a munkavállaló állandó szerződéssel való rendelkezését kérdőjelezi meg, de a szerződés nem szűnt meg, el kellene-e ismerni az ideiglenességgel okozott károk megtérítését az állandó jellegűvé nyilvánítás alternatívájaként?
- C) Megállapítható-e, hogy a nemzeti jogszabályok kellően visszatartó hatású intézkedéseket tartalmaznak a közigazgatási szervekkel és a közszektor szervezeteivel szemben a keretmegállapodás 5. szakaszával ellentétes egymást követő szerződések alkalmazása vagy ideiglenes szerződések megújítása tekintetében, amely intézkedések célja a határozott időre szóló szerződések munkáltató általi visszaélészerű alkalmazásának megakadályozása, illetve szankcionálása olyan más leendő munkavállalók tekintetében, akik megfelelnek az Európai Unió Bírósága 2018. március 7-i Santoro ítéletében (C-494/16) és 2019. május 8-i Rossato ítéletében (C-494/17) foglalt ítélkezési gyakorlatban megállapított feltételeknek, amennyiben az említett intézkedések 2017-től bevezetett olyan jogszabályi rendelkezésekből állnak (a 2017. június 27-i Ley de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017 [a 2017. évi általános állami költségvetésről szóló 3/2017. sz. törvény] 34. kiegészítő rendelkezése, a 2018. július 3-i Ley 6/2018 de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018 [a 2018. évi általános állami költségvetésről szóló 6/2018. sz. törvény], valamint a 2021. július 6-i Real Decreto-ley 14/2021 [14/2021. sz. királyi törvényerejű rendelet]), amelyek kimondják, hogy a „szabálytalan eljárások” felelősségre vonást vonnak maguk után, anélkül, hogy a meg nem határozott jogszabályokra történő általános hivatkozáson kívül meghatároznák e felelősséget, és anélkül, hogy megállapítanák a felelősségrevonás lehetséges konkrét eseteit, mindezt egy olyan jogi környezetben, amelyben már több ezer ítélet adott igazat a határozatlan idejű, de nem állandó szerződéssel rendelkező munkavállalóknak az ideiglenes szerződésekre vonatkozó jogszabályok megsértése miatt?
- D) Amennyiben megállapítható, hogy a spanyol jogszabályok nem tartalmaznak kellően visszatartó hatású intézkedéseket, az 1999/70/EK irányelv ⁽³⁾ mellékletét képező megállapodás 5. szakasza állami munkáltató általi megsértésének következményként a szerződést határozatlan idejű, de nem állandó szerződésnek kell-e tekinteni, vagy a munkavállalót pontosítások nélkül teljes mértékben állandó szerződéssel rendelkezőnek kell-e elismerni?

- E) Az 1999/70/EK irányelv mellékletét képező megállapodás és az Európai Unió Bíróság ugyanezen irányelv értelmezésével ítélkezési gyakorlata alapján a munkaszerződés állandó jellegű szerződéssé történő átalakítását az uniós jog elsőbbségének elve értelmében akkor is elő kell írni, ha az a spanyol alkotmány 23. cikkének (2) bekezdésével és 103. cikkének (3) bekezdésével ellentétesnek minősül, amennyiben ezen alkotmányos szabályokat úgy értelmezik, hogy azok előírják, hogy minden, közszférában történő alkalmazásra, ideértve a munkaszerződéssel történő foglalkoztatást is, csak azt követően kerülhet sor, ha a jelölt sikeresen teljesíti azt a kiválasztási eljárást, amelynek során az egyenlőség, az érdemeken és képességeken alapuló értékelés, valamint a nyilvánosság elvét alkalmazzák? Tekintettel arra, hogy a Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság, Spanyolország) által követett értelmezésen kívül más értelmezés is lehetséges, az állam alkotmányos követelményeire az uniós joggal összhangban történő értelmezés elvét úgy kell-e alkalmazni, hogy kötelező az alkotmányos követelményeknek az uniós joggal összeegyeztethető értelmezését választani, ebben az esetben úgy tekintve, hogy az alkotmány 23. cikkének (2) bekezdése és 103. cikkének (3) bekezdése alapján nem kötelező az egyenlőség, valamint az érdemeken és képességeken alapuló értékelés elvének alkalmazása a munkavállalók szerződtesítésének eljárásaira?
- F) Az 1999/70/EK irányelv mellékletét képező keretmegállapodás és az Európai Unió Bíróságának az előbbi értelmezésére vonatkozó ítélkezési gyakorlata alapján a szerződés állandó jellegűvé történő átalakítása nem alkalmazható, ha az átalakítást megállapító bírósági határozat előtt egy, a következő években végrehajtandó jogszabályban az ideiglenes álláshelyek határozatlan idejű betöltésére irányuló olyan eljárást vezetnek be, amely magában foglalja a munkavállaló által betöltött álláshelyre vonatkozó pályázati felhívások kiírását, figyelembe véve, hogy az említett folyamat során „a szabad verseny, az egyenlőség, az érdemeken és képességeken alapuló értékelés, valamint a nyilvánosság elveinek tiszteletben tartását” biztosítani kell, ezért az egymást követő ideiglenes szerződések vagy megújítások hatálya alá tartozó munkavállaló meg tudja tartani tartósan az álláshelyét, de az is lehet, hogy erre nincs lehetősége, mert arra a pályázattal más személyt vesznek fel, amely esetben a munkaviszonya a ledolgozott évenként 20 napi munkabér összegének megfelelő, de az egyéves bérezés összegét meg nem haladó kártérítéssel szűnik meg?

⁽¹⁾ EU:C:2018:166

⁽²⁾ EU:C:2019:387

⁽³⁾ HL 1999. L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) által 2022. május 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) kontra College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, másik fél: Dow AgroScience BV (Dow)

(C-308/22. sz. ügy)

(2022/C 359/21)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Az alapeljárás felei

Felperes: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Alperes: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Másik fél: Dow AgroScience BV (Dow)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Eltérhet-e az 1107/2009 rendelet ⁽¹⁾ 36. cikkének (2) bekezdése alapján a növényvédő szer engedélyezéséről döntő érintett tagállam a kérelmet e rendelet 36. cikkének (1) bekezdése alapján vizsgáló zonális jelentéstevő tagállam által elvégzett értékeléstől, és ha igen, milyen mértékben?

- 2) Ha az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy az érintett tagállam ezt nem, illetve csak korlátozott mértékben teheti meg, akkor milyen formában áll fenn a Charta 47. cikke értelmében vett hatékony jogorvoslathoz való jog? Ebben az esetben korlátlanul vitatható-e az érintett tagállam nemzeti bírósága előtt a zonális jelentéstevő tagállam által elvégzett értékelés helytállósága?
- 3) Ha az érintett tagállam, illetve e tagállam bírósága arra a következtetésre jut, hogy a zonális jelentéstevő tagállam által elvégzett értékelés nem kellően megalapozott, akkor milyen mértékben köteles az érintett tagállam a zonális jelentéstevő tagállamot bevonni egy kellően megalapozott értékelés elkészítésébe?
- 4) Akkor is szorítkozhat-e a zonális jelentéstevő tagállam kizárólag elfogadott útmutatókon alapuló értékelésre, ha az azokban feldolgozott tudományos és műszaki ismeretek már nem teljes mértékben aktuálisak?
- 5) Az előző kérdésre adandó nemleges válasz esetén elegendő-e, ha a zonális jelentéstevő tagállam csak már elkészített, de még el nem fogadott útmutatókban szereplő tudományos és műszaki ismereteket vesz alapul kiegészítő jelleggel, vagy minden rendelkezésre álló tudományos és műszaki ismeretet figyelembe kell vennie, még olyanokat is, amelyek nem szerepelnek útmutatókban?

(¹) A növényvédő szerek forgalomba hozataláról valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 309., 1. o.).

A College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) által 2022. május 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) kontra College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden; az eljárásban részt vesz: Adama Registrations B.V. (Adama)

(C-309/22. sz. ügy)

(2022/C 359/22)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Az alapeljárás felei

Felperes: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Alperes: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Az eljárásban részt vesz: Adama Registrations B.V. (Adama)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Azzal a következménnyel jár-e a 2018/605 rendelet (¹) 2. cikke – az 1107/2009 rendelet (²) 4. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 29. cikke (1) bekezdésének e) pontjára is tekintettel –, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságnak az olyan engedélykérelmekkel kapcsolatban folyamatban lévő értékelési és döntéshozatali eljárásokban is alkalmaznia kell az endokrin károsító tulajdonságok meghatározására szolgáló új kritériumokat, amelyek tárgyában 2018. november 10-én még nem született döntés?
- 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: A 2018/605 rendelet (8) preambulumbekzdésére tekintettel köteles-e felfüggeszteni a hatáskörrel rendelkező hatóság az engedélykérelmekkel kapcsolatban folyamatban lévő értékelési és döntéshozatali eljárásokat mindaddig, amíg az Európai Bizottság állást nem foglal e rendelet következményeivel kapcsolatban minden, az 1107/2009 rendelet alapján folyamatban lévő eljárás kapcsán?

- 3) A második kérdésre adandó nemleges válasz esetén: Szorítkozhat-e a hatáskörrel rendelkező hatóság arra, hogy akkor is csak a kérelem időpontjában ismert adatok alapján végzi el az értékelést, ha az annak során figyelembe vett tudományos és műszaki ismeretek már nem aktuálisak a megtámadott határozat meghozatalának időpontjában?

- (¹) Az 1107/2009/EK rendelet II. mellékletének az endokrin károsító tulajdonságok meghatározására szolgáló tudományos kritériumok megállapítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2018. április 19-i (EU) 2018/605 bizottsági rendelet (HL 2018. L 101., 33. o.).
- (²) A növényvédő szerek forgalomba hozataláról valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 309., 1. o.).

A College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) által 2022. május 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) kontra College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden; az eljárásban részt vesz: BASF Nederland BV (BASF)

(C-310/22. sz. ügy)

(2022/C 359/23)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Az alapeljárás felei

Felperes: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Alperes: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Az eljárásban részt vesz: BASF Nederland BV (BASF)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az következik-e az 1107/2009 rendelet (¹) II. mellékletének 3.6.5. pontjával összefüggésben értelmezett 4. cikke (1) bekezdésének második albekezdéséből, hogy a növényvédő szer engedélyezése iránti kérelem értékelése során nemzeti szinten már nem vizsgálják azokat az endokrin károsító tulajdonságokat, amelyekkel a hatóanyag adott esetben rendelkezik?
- 2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Azt jelenti-e ez, hogy az endokrin károsító tulajdonságokra vonatkozó – például a 283/2013 rendelet (²) és a 2018/605 rendelet (³) alapjául szolgáló – tudományos és műszaki ismereteket nem kell figyelembe venni a növényvédő szer engedélyezésének értékelése során? Hogyan viszonyul ez ahhoz az 1107/2009 rendelet 29. cikke (1) bekezdésének e) pontja szerinti követelményhez, amely szerint ezt az értékelést a mindenkor tudományos és műszaki ismeretek fényében kell elvégezni?
- 3) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Ebben az esetben milyen formában rendelkezik a felpereshez hasonló nem kormányzati szervezet a Charta 47. cikke értelmében vett hatékony jogorvoslat lehetőségével ahhoz, hogy bírósági eljárást indítson a hatóanyag jóváhagyásával szemben?
- 4) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: Azt jelenti-e ez, hogy az engedélyezés iránti kérelem értékelése során az adott időpontban rendelkezésre álló tudományos és műszaki ismeretek az irányadók az említett endokrin károsító tulajdonságok tekintetében?

(¹) A növényvédő szerek forgalomba hozataláról valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 309., 1. o.).

(²) A növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében a hatóanyagokra vonatkozó adatszolgáltatási követelmények meghatározásáról szóló, 2013. március 1-i 283/2013/EU bizottsági rendelet (HL 2013. L 93., 1. o.).

(³) Az 1107/2009/EK rendelet II. mellékletének az endokrin károsító tulajdonságok meghatározására szolgáló tudományos kritériumok megállapítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2018. április 19-i (EU) 2018/605 bizottsági rendelet (HL 2018. L 101., 33. o.).

A Naczelny Sąd Administracyjny (Lengyelország) által 2022. május 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – E. kontra Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(C-322/22. sz. ügy)

(2022/C 359/24)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Naczelny Sąd Administracyjny

Az alapeljárás felei

Felperes: E.

Alperes: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Ellentétesek-e a tényleges érvényesülésnek, a lojális együttműködésnek és az egyenértékűségnek az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdésében rögzített elvével vagy az uniós jog bármely más releváns elvével az ustawa z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (az adózás rendjéről szóló, 1997. augusztus 29-i törvény) (egységes szerkezetbe foglalt változat: Dz.U. 2012., 749. tétel, módosításokkal együtt) 78. cikke 5. § -ának 1. és 2. pontjához hasonló nemzeti jogszabályok, amelyek előírják, hogy az adófizető által az uniós joggal ellentétesen beszedett adótúlfizetés után az adóalany részére nem kell kamatot fizetni az Európai Unió Bírósága által hozott, az adóbeszedésnek a közösségi joggal való összeegyeztethetlenségét megállapító ítéletének a Hivatalos Lapban való közzétételétől számított 30 nap elteltét követő időszakra, ha az adóalany e túlfizetés megállapítása iránti kérelmet e határidőt követően nyújtotta be, és az adóbeszedésre vonatkozó nemzeti jogszabályok az Európai Unió Bíróságának 2014. április 10-i ítélete (C-190/12, ECLI:EU:C:2014:249) ellenére továbbra is összeegyeztethetetlenek az uniós joggal?

A Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona (Spanyolország) által 2022. május 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – KT kontra Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

(C-331/22. sz. ügy)

(2022/C 359/25)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona

Az alapeljárás felei

Felperes: KT

Alperes: Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A Ley 20/2021 (20/2021. sz. törvény) egyetlen szankciós intézkedésként a kiválasztási eljárások pályázati felhívás formájában történő meghirdetését írja elő, és csak azok számára biztosít kártérítést, akikkel szemben visszaélésre került sor, és akik a kiválasztási eljárások során nem feleltek meg. Sérti-e az 1999/70/EK irányelv⁽¹⁾ keretmegállapodásának ötödik szakaszát ez a törvény azáltal, hogy nem szankcionálja az említett kiválasztási eljárások során megfelelt ideiglenes közalkalmazottakkal szembeni visszaéléseket, amikor a szankció mindig elengedhetetlen, és az említett kiválasztási eljárás sikeres teljesítése nem az irányelv követelményeinek megfelelő szankciós intézkedés, ahogyan azt az Európai Unió Bírósága a 2021. június 2-i C-103/19 végzésében⁽²⁾ megállapította?

- 2) Az előző kérdésre adott igenlő válasz esetén, és amennyiben a 20/2021. sz. törvény nem ír elő az egymást követő határozott idejű szerződések visszaélészerű alkalmazásának vagy az ideiglenes szerződések visszaélészerű hosszabbításának szankcionálására egyéb hatékony intézkedéseket, sérti-e az 1999/70/EK irányelv keretmegállapodásának 5. szakaszát a jogalkotó azon mulasztása, hogy nem rendelkezik az egymást követő határozott idejű szerződések vagy a visszaélészerűen hosszabbított ideiglenes szerződések határozatlan idejűvé alakításáról, ahogyan azt az Európai Unió Bírósága a 2020. szeptember 3-i C-153/20 végzésében ⁽³⁾ előírta?
- 3) A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) a 2018. szeptember 26-i 1425/2018. és 1426/2018. sz. ítéleteiben kialakította – a 2021. december 20-i 1534/2021. sz. ítéletével megerősített – ítélkezési gyakorlatát, amelynek értelmében az ideiglenes foglalkoztatással való visszaélés esetén elfogadandó intézkedés lehet egyszerűen azon közalkalmazott megtartása, akivel szemben a bizonytalan foglalkoztatási rendszerrel való visszaélésre sor került, mindaddig, amíg a munkáltató közigazgatási szerv megállapítja, hogy fennáll-e strukturális igény, és közzéteszi a megfelelő kiválasztási eljárásokra irányuló pályázati felhívást – amelyre azon jelöltek is jelentkezhetnek, akikkel szemben az ideiglenes foglalkoztatással való visszaélésre nem került sor – a hely határozatlan időre kinevezett, állandó szerződéssel rendelkező köztisztviselőkkel való betöltésére. Sérti-e az 1999/70/EK irányelv keretmegállapodásának ötödik szakaszát ez az ítélkezési gyakorlat, amikor a nyílt kiválasztási eljárás pályázati felhívása és e kiválasztási eljárás sikeres teljesítése nem az irányelv követelményeinek megfelelő szankciós intézkedés, ahogyan azt az Európai Unió Bírósága a 2021. június 2-i C-103/19 végzésében megállapította?
- 4) Az előző kérdésre adott igenlő válasz esetén, és amennyiben a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) ítélkezési gyakorlata nem ír elő az egymást követő határozott idejű szerződések visszaélészerű alkalmazásának vagy az ideiglenes szerződések visszaélészerű hosszabbításának szankcionálására egyéb hatékony intézkedéseket, sérti-e az 1999/70/EK irányelv keretmegállapodásának 5. szakaszát az ítélkezési gyakorlat azon mulasztása, hogy nem rendelkezik az egymást követő határozott idejű szerződések vagy a visszaélészerűen hosszabbított ideiglenes szerződések határozatlan idejűvé alakításáról, ahogyan azt az Európai Unió Bírósága a 2020. szeptember 3-i C-153/20 végzésében előírta?
- 5) Amennyiben az 1999/70/EK irányelv keretmegállapodás 5. szakaszának átültetése érdekében elfogadott szabályozás sérti a közösségi jogot azáltal, hogy nem állapít meg semmiféle olyan konkrét szankciós intézkedést, amely biztosítaná az említett közösségi jogszabály célkitűzéseinek teljesítését és a közalkalmazottak bizonytalan helyzetének megszüntetését,

ilyen helyzetben a nemzeti bíróságoknak határozniuk kell-e a visszaélészerűen alkalmazott ideiglenes munkaviszonynak a határozatlan időre kinevezett köztisztviselőkétől eltérő, de a visszaéléssel érintett személy alkalmazásának stabilitását biztosító, állandó jellegű munkaviszonnyá történő átalakításáról annak érdekében, hogy a visszaélés szankció nélkül maradása és a megállapodás 5. szakasza célkitűzéseinek aláásása elkerülhető legyen még akkor is, ha erről az átalakításról a nemzeti szabályozás nem rendelkezik, feltéve, hogy az ideiglenes munkaviszonyt versenyen alapuló nyílt kiválasztási eljárás előzte meg, illetve az egyenlőség, az érdemeken és képességeken alapuló értékelés elvét tiszteletben tartották?

⁽¹⁾ Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL 1999. L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.).

⁽²⁾ EU:C:2021:460

⁽³⁾ EU:C:2020:760

A Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD (Portugália) által 2022. május 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Cofidis kontra Autoridade Tributária e Aduaneira

(C-340/22. sz. ügy)

(2022/C 359/26)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD

Az alapeljárás felei

Felperes: Cofidis

Alperes: Autoridade Tributária e Aduaneira

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e a 2014. május 15-i 2014/59/EU irányelvvel, ⁽¹⁾ ha az Európai Unió valamely tagállamában egy másik tagállamban illetőséggel rendelkező pénzügyi intézmények fióktelepeit egy olyan szabályozás alapján adóztatják meg, mint a bankszektorra kivetett kiegészítő szolidaritási adót szabályozó portugál nemzeti rendszer, amely a kiigazított kötelezettségeket és a mérlegen kívüli, származtatott pénzügyi eszközök névleges értékét terheli, és az abból származó bevételeket nem a nemzeti szanálásfinanszírozási mechanizmusok és az egységes szanálási alap finanszírozására használják fel?
- 2) Ellentétes-e a letelepedésnek az EUMSZ 49. cikkben biztosított szabadságával az olyan nemzeti szabályozás, mint amilyen a bankszektorra alkalmazott kiegészítő szolidaritási adó portugál nemzeti rendszerében szerepel, és amely lehetővé teszi, hogy – a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ II. részének rendelkezéseivel összhangban és az említett rendelet IX. részében előírt átmeneti rendelkezések figyelembevételével – az elsődleges szavatolótőke és a másodlagos szavatolótőke kiszámítása során figyelembe vett egyes kötelezettségek levonhatók legyenek a meghatározott és jóváhagyott kötelezettségekből, amelyeket csak jogi személyiséggel rendelkező jogalanyok bocsáthatnak ki, tehát a külföldi illetőségű hitelintézetek fióktelepei nem?

⁽¹⁾ A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 173., 190. o.).

⁽²⁾ JO 2013 L 176., 1. o.

A Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugália) által 2022. május 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – NM kontra Autoridade

Tributária e Aduaneira

(C-349/22. sz. ügy)

(2022/C 359/27)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Az alapeljárás felei

Felperes: NM

Alperes: Autoridade Tributária e Aduaneira

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Ellentétes-e az EUMSZ 110. cikkel az, hogy egy olyan nemzeti szabályozás, mint a CISV (Código do Imposto Sobre Veículos [gépjárműadóról szóló törvénykönyv]) 8. cikke (1) bekezdésének d) pontja, amely meghatározott környezetvédelmi kritériumoknak megfelelő személygépkocsik esetében kedvezményt ír elő, amelynek lényege a gépjárművek szabad forgalomba bocsátásakor fizetendő adó (ISV) összegének 25 %-ra történő mérséklése, továbbra is hatályban marad, és azt 2021. január 1-jétől hatályos – az addig hatályosnál szigorúbb – változatában kell alkalmazni mind az új belföldi, mind pedig az Európai Unió más tagállamaiból származó, Portugáliában első alkalommal az említett időpontot követően nyilvántartásba vett használt gépjárművekre, azonos adójogi bánásmódot biztosítva e gépjárműveknek, de egyenlőtlennek tekinthető helyzetet teremtve az azonos használati idővel rendelkező azon használt gépjárművek között, amelyek megfelelnek a korábban hatályos, kevésbé szigorú környezetvédelmi kritériumoknak, de nem felelnek meg az új törvényben foglalt előírásoknak, attól függően, hogy (a) a gépjárművet a törvény új változatának hatálybalépése előtt bocsátották forgalomba és vették először Portugáliában nyilvántartásba, amely esetben e gépjárművek az adóösszeg 25 %-ra történő mérséklésének kedvezményében részesültek, ami várhatóan majd tükröződik a használt gépjármű vételárában, vagy attól, hogy (b) a gépjárművet a törvény előző változatának hatálya alatt más tagállamban vették nyilvántartásba, és az említett időpontot követően bocsátották szabad forgalomba Portugáliában, amely esetben e gépjárművek után az adó 100 %-át kell megfizetni?

Az Oberlandesgericht Hamm (Németország) által 2022. június 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – A. elleni büntetőeljárás

(C-352/22. sz. ügy)

(2022/C 359/28)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberlandesgericht Hamm

Az alapeljárás felei

Terhelt: A.

Kérelmező: Generalstaatsanwaltschaft Hamm

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a 2013/32/EU irányelvnek (menekültügyi eljárási irányelv) ⁽¹⁾ a 2011/95/EU irányelv (elismerési irányelv) ⁽²⁾ 21. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 9. cikkének (2) és (3) bekezdését, hogy valamely személynek az Európai Unió valamely másik tagállamában a Genfi Egyezmény értelmében vett menekültként való jogerős elismerése a nemzeti jognak az irányelvvel összhangban álló értelmezésére vonatkozó uniós jogi kötelezettség (az EUMSZ 288. cikk harmadik bekezdése, az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése) alapján kötelező az ilyen személy kiadatása iránt megkeresett tagállam kiadatási eljárására nézve abban az értelemben, hogy ez szükségszerűen kizárja a személynek valamely harmadik ország vagy a származási ország részére történő kiadatását a menekültként való elismerés visszavonásáig vagy időtartamának lejártáig?

⁽¹⁾ A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 180., 60. o.; helyesbítés: HL 2016. L 198., 50. o.).

⁽²⁾ A harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2011. L 337., 9. o.; helyesbítések: HL 2017. L 167., 58. o., HL 2019. L 19., 20. o.).

A Bundesgerichtshof (Németország) által 2022. június 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Pro Rauchfrei e.V. kontra JS e.K.

(C-356/22. sz. ügy)

(2022/C 359/29)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes és felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: Pro Rauchfrei e.V.

Alperes és a felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél: JS e.K.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Magában foglalja-e a 2014/40/EU irányelv ⁽¹⁾ 8. cikke (3) bekezdésének első mondata értelmében vett forgalomba kerülés fogalma a dohánytermékek áruautomatán keresztül olyan módon történő kínálását, hogy az automatában található cigarettacsomagokon szerepelnek ugyan a jogszabályban előírt figyelmeztetések, a cigarettacsomagok azonban a fogyasztó számára először nem látható módon vannak elhelyezve az automatában, és az azokon található figyelmeztetések csak akkor válnak láthatóvá, amikor az előtte a pénztáros által hozzáférhetővé tett automatát a vevő működésbe hozza, és a cigarettacsomag ezáltal még a fizetés előtt a pénztárszalagra kerül?

- 2) Kiterjed-e a figyelmeztetések „egyéb eszközzel való eltakarásának” a 2014/40/EU irányelv 8. cikke (3) bekezdésének első mondatában foglalt tilalma arra az esetre, amikor az áru automata útján történő bemutatása során a dohánytermék csomagolásának egészét eltakarják?

(¹) A tagállamoknak a dohánytermékek és kapcsolódó termékek gyártására, kiszerezésére és értékesítésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről és a 2001/37/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. április 3-i 2014/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 127., 1. o.).

A Sąd Okręgowy w Warszawie (Lengyelország) által 2022. június 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – G sp. z o.o. kontra W S. A.

(C-371/22. sz. ügy)

(2022/C 359/30)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Okręgowy w Warszawie

Az alapeljárás felei

Felperes: G sp. z o.o.

Alperes: W S. A.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (¹) 3. cikkének (5) és (7) bekezdését, amelyek szerint a villamosenergia-felhasználó (kisvállalkozás) jogainak villamosenergiakereskedő-váltás esetében történő gyakorlására azon szabály tiszteletben tartásával kell sort keríteni, hogy a feljogosított felhasználó részére biztosítani kell a könnyű kereskedőváltás tényleges lehetőségét, és hogy e váltásra a költségek, az erőfeszítések és az idő tekintetében megkülönböztetés nélkül kerüljön sor, hogy azokkal ellentétes, hogy a villamosenergia-felhasználóval szemben a határozott időtartamú villamosenergia-szolgáltatási szerződés megszüntetése miatt az elszenvedett kár mértékétől függetlenül (az ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. kodeks cywilny [a polgári törvénykönyvről szóló, 1964. április 23-i törvény] 483. cikkének 1. § -a és 484. cikkének 1. és 2. § -a) és az e díjak kiszámítására vagy mérséklésére vonatkozó bármilyen kritériumnak az energiáról szóló törvényben (ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne [az energiáról szóló, 1997. április 10-i törvény] 4j. cikkének (3a) bekezdése) való meghatározásának hiányában kötbért alkalmazzanak abban az esetben, ha a villamosenergia-felhasználó villamosenergia-kereskedőt kíván váltani?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (5) és (7) bekezdését, amelyek szerint a villamosenergia-felhasználó (kisvállalkozás) jogainak villamosenergiakereskedő-váltás esetében történő gyakorlására a költségek, az erőfeszítések és az idő tekintetében megkülönböztetés nélkül, valamint azon szabály tiszteletben tartásával kell sort keríteni, hogy a feljogosított felhasználó részére biztosítani kell a könnyű kereskedőváltás tényleges lehetőségét, hogy azokkal ellentétes a szerződési feltételek olyan értelmezése, amely a villamosenergia-kereskedővel határozott időre kötött villamosenergia-szolgáltatási szerződés lejárat előtti megszüntetése esetében lehetővé teszi, hogy a felhasználókkal (kisvállalkozásokkal) szemben a „vidd vagy fizess” elvnek megfelelően a szerződés lejártáig nem vételezett villamos energia ára tényleges költségeinek megfelelő díjat számítsanak fel?

(¹) HL 2009. L 211., 55. o.

A Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luxemburg) által 2022. június 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – CM kontra DN

(C-372/22. sz. ügy)

(2022/C 359/31)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal d'arrondissement de Luxembourg

Az alapeljárás felei

Felperes: CM

Alperes: DN

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 9. cikkének (1) bekezdését kell-e alkalmazni:
 - a) az említett rendelet 2. cikkének (10) bekezdése szerinti láthatási jog módosítása iránt a láthatási jog jogosultja által olyan halasztott hatályú, de jogerős bírósági határozat alapján benyújtott kérelemre, amelyet a gyermekek korábbi szokásos tartózkodási helye szerinti államban, a 9. cikk (1) bekezdése szerinti előterjesztést több mint négy hónappal megelőzően, a gyermekek érdekeire hivatkozással hoztak,
 - b) és e vonatkozásban az e rendelet 8. cikkében foglalt joghatósági elvhez képest fennáll-e kizárólagos joghatóság annak ellenére, hogy az említett rendelet (12) preambulumbekkezdése szerint az „[e]zen rendeletben megállapított szülői felelősségre vonatkozó ügyekben a joghatóság jogalapját a gyermek alapvető érdekeinek figyelembevételével [helyesen: a szülői felelősségre vonatkozó ügyekben a joghatóság vonatkozásában e rendeletben megállapított szabályokat a gyermek mindenképp felett álló érdekének figyelembevételével] alakítják ki [; e]z azt jelenti, hogy a joghatóságot mindenképp a gyermek szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam szerint kell megállapítani, kivéve azokat a bizonyos eseteket, amikor megváltozik a gyermek tartózkodási helye [helyesen: kivéve a gyermek tartózkodási helye megváltozásának bizonyos eseteit [...]”?
- 2) Az I. kérdésre adandó igenlő válasz esetén a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében a „8. cikk kivételével” előírt, ily módon fennálló joghatóság kizárja-e ugyanezen rendelet 15. cikkének alkalmazását, amely „kivételes esetben”, és akkor alkalmazható „ha ez a gyermek alapvető [helyesen: mindenképp felett álló] érdekének megfelelő”?

⁽¹⁾ HL 2003. L 338., 1. o.

A Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgária) által 2022. június 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – NE ellen folytatott büntetőeljárás

(C-373/22. sz. ügy)

(2022/C 359/32)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Spetsializiran nakazatelen sad

Az alap-büntetőeljárás terheltje:

NE

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével összefüggésben értelmezett EUSZ 2. cikket, EUSZ 6. cikk (1) és (3) bekezdését, valamint az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését, hogy nem minősül az uniós jog értelmében vett független és pártatlan bíróságnak az a bíróság, amely büntetőügyben jár el, és amely ugyanakkor az ezen büntetőügy terheltje által indított és e bíróság vagy ezen vagy más büntetőügyben jogutódjának minősülő bíróság által tevékenysége során elkövetett jogsértésre alapított kereset tárgyában folyamatban lévő eljárás alperese, vagy amelynek meg kellene térítenie a kárt, ha a keresetnek helyt adnának?
2. Ha igen, úgy kell-e értelmezni a fenti uniós jogi rendelkezéseket, hogy az ilyen bíróság nem folytathatja a büntetőeljárást, és nem hozhat határozatot az ügyben, milyen következményekkel járna továbbá a bíróság eljárási és anyagi jogi aktusaira nézve, ha elfogultság miatt nem zárnák ki?
3. Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével összefüggésben értelmezett EUSZ 2. cikket, EUSZ 6. cikk (1) és (3) bekezdését, valamint az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését, hogy sérül azon bíróság függetlensége, amelyet a Zakon za sadebnata vlast (a bíróságokról szóló törvény) elfogadott módosítása (DV 2022. április 26-i 32. száma, végrehajtását 2022. július 27-ig elhalasztották) megszüntet, miközben a bíróságoknak ezen időpontig továbbra is el kell járniuk ügyekben, illetve olyan ügyekben, amelyekben az előzetes tárgyalásokat már lefolytatták, ha a bíróságot azon az alapon szüntetik meg, hogy ezáltal az igazságszolgáltatás függetlenségének alkotmányos elve és az állampolgárok alkotmányos jogainak védelme biztosított, azonban nem igazolják megfelelő módon, hogy milyen tényekből lehet arra következtetni, hogy ezek az elvek sérültek?
4. Úgy kell-e értelmezni az említett uniós jogi rendelkezéseket, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint a bíróságokról szóló törvény (DV 2022. április 26-i 32. száma, végrehajtását 2022. július 27-ig elhalasztották), amely azt eredményezi, hogy a hivatkozott indokolással Bulgáriában egy önálló igazságszolgáltatási szervet (a szakosított büntetőbíróságot) szüntetnek meg teljesen, és a bírákat (beleértve az ítélkező testület konkrét büntetőügyet tárgyaló bíróját) e bíróságról az adott hely előzetes meghatározása és a bírák hozzájárulása nélkül és kizárólag e bírák tekintetében azzal kapcsolatban előírt törvényi korlátozásoknak megfelelően, hogy közülük egy adott igazságszolgáltatási szervben belül legfeljebb hány bíró nevezhető ki újból, országszerte más bíróságokra helyeznek át, köztük olyan bíróságra, amely messze esik a korábbi szolgálati helyüktől?
5. Ha igen, és tekintettel az uniós jog elsőbbségére, milyen eljárási cselekményeket kellene végrehajtaniuk a megszüntetendő bíróságok bírójának? Milyen következményekkel járna ez a megszüntetendő bíróságnak a befejezendő ügyekben hozott eljárási határozataira és az ezekben az ügyekben hozott érdemi határozatokra?

A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által 2022. június 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited kontra Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

(C-376/22. sz. ügy)

(2022/C 359/33)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperesek: Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited

Alperes: Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2000/31/EK irányelv⁽¹⁾ 3. cikke (4) bekezdése a) pontjának ii. alpontját, hogy „egy adott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás” ellen irányuló intézkedésnek tekinthető az olyan jogszabályi intézkedés is, amely bizonyos, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egy általánosan meghatározott kategóriájára (például a kommunikációs platformokra) vonatkozik, vagy az említett rendelkezés értelmében vett intézkedés fennállásához egy konkrét egyedi esetre vonatkozó (például egy név szerint meghatározott kommunikációs platform ellen irányuló) határozat meghozatalára van szükség?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a 2000/31 irányelv 3. cikkének (5) bekezdését, hogy a Bizottságnak és a letelepedési hely szerinti tagállamnak a meghozott intézkedésről sürgős esetben „a lehető legrövidebb időn belül” történő, e rendelkezés szerinti (utólagos) értesítésének elmulasztása azzal jár, hogy ez az intézkedés – az (utólagos) értesítésre elegendő időtartam leteltét követően – nem alkalmazható egy adott szolgáltatásra?
- 3) Ellentétes-e az (EU) 2018/1808 irányelvvel⁽²⁾ módosított 2010/13/EU irányelv⁽³⁾ 28a. cikkének (1) bekezdésével a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése értelmében vett olyan intézkedés alkalmazása, amely nem egy videómegosztó platformon szolgáltatott műsorszámokra és felhasználó által létrehozott videókra vonatkozik?

⁽¹⁾ A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) (HL 2000. L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.).

⁽²⁾ A tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010/13/EU irányelvnek (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) a változó piaci körülményekre tekintettel való módosításáról szóló, 2018. november 14-i (EU) 2018/1808 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2018. L 303., 69. o.).

⁽³⁾ A tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 2010. március 10-i 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) (HL 2010. L 95., 1. o.; helyesbítés: HL 2010. L 263., 15. o.).

**A Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Olaszország) által 2022. június 10-én benyújtott
előzetes döntéshozatal iránti kérelem – LR kontra Ministero dell’Istruzione, Ufficio scolastico
regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia**

(C-377/22. sz. ügy)

(2022/C 359/34)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Az alapeljárás felei

Felperes: LR

Alperesek: Ministero dell’Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A felperes által az Egyesült Királyságban a közösségi jog értelmében teljesített szolgálat értékelhetőségének sérelme nélkül, annak ellenére, hogy az Egyesült Királyság kilépett az Európai Unióból, úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 45. cikk (1) és (2) bekezdését és a 492/2011 európai rendelet⁽¹⁾ 3. cikke (1) bekezdésének b) pontját, hogy azokkal ellentétes a 159/2011. sz. törvénnyel módosításokkal törvénnyé alakított 126/2019. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet 1. cikkének (6) bekezdésében foglalthoz hasonló azon szabály, amely szerint az olasz középiskolai tanárok határozatlan időre történő felvételére vonatkozóan kiírt rendkívüli versenyvizsgán való részvétel szempontjából kizárólag a pályázók által az állami fenntartású olasz középiskolákban határozott időre kinevezett alkalmazottként nyújtott szolgálat minősül érvényesnek, a

más európai országokban található hasonló szintű intézeteknél teljesített szolgálat pedig nem, tekintettel a szóban forgó eljárás sajátos céljára, amely az olaszországi foglalkoztatási bizonytalanság jelensége elleni küzdelem, és amennyiben a Bíróság nem állapítja meg, hogy az olasz szabályozás absztrakt módon ellentétes az európai jogi kerettel, az e szabályozásban foglalt intézkedések a konkrét esetben arányosaknak tekinthetők-e a fent említett, elérni kívánt közérdekű célhoz képest?

(¹) A munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló, 2011. április 5-i 492/2011/EU rendelet (HL 2011. L 141, 1. o).

A Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Hollandia) által 2022. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – X kontra Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(C-392/22. sz. ügy)

(2022/C 359/35)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Az alapeljárás felei

Felperes: X

Alperes: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A dublini rendeletnek (¹) az Európai Unió Alapjogi Chartája 1., 4., 18., 19. és 47. cikkével összefüggésben értelmezett (3), (32) és (39) preambulumbekezdésére tekintettel úgy kell-e értelmezni és alkalmazni a dublini rendeletet, hogy az államok közötti bizalom elve nem osztható, így az uniós jog súlyos és rendszeres megsértése, amelyet az esetlegesen felelős tagállam az átadás előtt a dublini rendelet alapján visszatérésre kötelezettnek (még) nem minősülő harmadik országbeli állampolgárokkal szemben elkövet, abszolút módon kizárja az e tagállamnak való átadást?
- 2) Az e kérdésre adott nemleges válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni a dublini rendeletnek az Európai Unió Alapjogi Chartája 1., 4., 18., 19. és 47. cikkével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (2) bekezdését, hogy amennyiben az esetlegesen felelős tagállam súlyosan és rendszeresen megsérti az uniós jogot, az átadó tagállam nem indulhat ki minden további nélkül az államok közötti bizalom elvéből a dublini rendelet keretében, hanem minden kétséget el kell oszlatnia azzal kapcsolatban, hogy a kérelmező az átadását követően nem kerül az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikkével ellentétes helyzetbe, illetve valószínűsítene kell, hogy ez nem fog megtörténni?
- 3) Milyen bizonyítékokkal támaszthatja alá a kérelmező azon érveit, hogy az átadása ellentétes a dublini rendelet 3. cikkének (2) bekezdésével, és milyen bizonyítási mérce alkalmazandó? A dublini rendelet preambulumban szereplő uniós jogi vívmányokra való utalásokra tekintettel terheli-e az átadó tagállamot együttműködési és/vagy ellenőrzési kötelezettség, illetve a harmadik országbeli állampolgárokkal szemben elkövetett súlyos és rendszeres jogsértések esetén kell-e a felelős tagállamtól arra vonatkozó egyedi biztosítékokat beszerezni, hogy az átadását követően (valóban) tiszteletben tartják a kérelmező alapvető jogait? Más választ kell-e adni erre a kérdésre, ha a kérelmezőre bizonyítási teher hárul, amennyiben a következetes és részletes nyilatkozatait nem tudja dokumentumokkal bizonyítani, miközben a nyilatkozatok jellegére tekintettel ez nem várható el?

- 4) Más választ kell-e adni az előző, 3. pontban feltett kérdésekre, ha a kérelmező valószínűsíti, hogy nem tehet panaszt a hatóságoknál, és/vagy nem élhet jogorvoslattal a felelős tagállamban, és/vagy hogy ezek nem hatékonyak?

(¹) Egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 180., 31. o.; helyesbítés: HL 2018. L 33., 6. o.).

A Nejvyšší soud České republiky (Cseh Köztársaság) által 2022. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – EXTÉRIA, s.r.o. kontra Spravíme, s. r. o.

(C-393/22. sz. ügy)

(2022/C 359/36)

Az eljárás nyelve: cseh

A kérdést előterjesztő bíróság

Nejvyšší soud České republiky

Az alapeljárás felei

Felperes: EXTÉRIA, s.r.o.

Alperes: Spravíme, s. r. o.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (¹) 7. cikke 1. pontjának b) alpontját, hogy a „szolgáltatási szerződés” fogalma magában foglalja az olyan előszerződést (*pactum de contrahendo*) is, amelynek alapján a felek kötelezettséget vállaltak arra, hogy megkötik a végleges szerződést, amely e rendelkezés értelmében szolgáltatási szerződésnek minősül?

(¹) HL 2012. L 351., 1. o.

A Hof van beroep te Antwerpen (Belgium) által 2022. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Oilchart International NV kontra O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV

(C-394/22. sz. ügy)

(2022/C 359/37)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van beroep te Antwerpen

Az alapeljárás felei

Felperes: Oilchart International NV

Alperes: O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az 1215/2012 „Brüsszel Ia” rendeletnek ⁽¹⁾ az 1346/2000 fizetésképtelenségi rendelet ⁽²⁾ 3. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikke (2) bekezdésének b) pontját, hogy az 1215/2012 „Brüsszel Ia” rendelet 1. cikke (2) bekezdésének b) pontjában szereplő „csődeljárás[...], kényszeregyezés[...], és hasonló eljárások[...]” fogalmak az olyan eljárást is magukban foglalják, amelyben a keresetlevélben megjelölt követelést egyszerű vevőkövetelésként jellemzik, anélkül, hogy megemlítenék az alperes már bekövetkezett fizetésképtelenségét, minek körében a követelés tényleges jogalapjaként a fizetésképtelenségre vonatkozó holland jog eltérést engedő, különös rendelkezéseire (a Nederlandse Wet van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling [a fizetésképtelenségről és a fizetési haladékról szóló, 1893. szeptember 30-i törvény, a továbbiakban: holland fizetésképtelenségi törvény] 25. cikkének 2. bekezdésére) hivatkoznak, és amelyben:

- meg kell vizsgálni, hogy az ilyen követelést ellenőrizhető követelésnek (a holland fizetésképtelenségi törvény 110. cikkével összefüggésben értelmezett 26. cikke) vagy nem ellenőrizhető követelésnek (a holland fizetésképtelenségi törvény 25. cikkének 2. bekezdése) kell-e tekinteni,
- az egyes követelések sajátos jogkövetkezményeire tekintettel (ideértve a fizetésképtelenség bekövetkezését követően vállalt bankgarancia igénybevételének lehetőségét is) a fizetésképtelenségre vonatkozó holland jog különös szabályai alapján kell értékelni azt a kérdést, hogy a két követelés érvényesíthető-e egyidejűleg, és hogy az egyik nem zárja-e ki a másikat?

valamint

- 2) Összeegyeztethető-e a holland fizetésképtelenségi törvény 25. cikkének 2. bekezdése az 1346/2000 fizetésképtelenségi rendelet 3. cikkének (1) bekezdésével annyiban, amennyiben e jogszabályi rendelkezés lehetővé teszi, hogy az ilyen (a holland fizetésképtelenségi törvény 25. cikkének 2. bekezdése szerinti) követelést a fizetésképtelenség bekövetkezésének helye szerinti tagállam fizetésképtelenségi ügyekben eljáró bírósága helyett valamely másik tagállam bírósága előtt érvényesítsék?

⁽¹⁾ A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.).

⁽²⁾ A fizetésképtelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK tanácsi rendelet (HL 2000. L 160., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 1. kötet, 191. o.).

Az Administrativen sad Varna (Bulgária) által 2022. június 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – „Trade Express-L” OOD kontra Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

(C-395/22. sz. ügy)

(2022/C 359/38)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Administrativen sad Varna

Az alapeljárás felei

Felperes: „Trade Express-L” OOD

Alperes: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló, 2009. szeptember 14-i 2009/119/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ (33) preambulumbekzdését, 1., 3. és 8. cikkét, valamint 2. cikkének i) és j) pontját az irányelv céljára és az energiasztatistikáról szóló, 2008. október 22-i 1099/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 2. cikkének d) pontjára figyelemmel, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkével összefüggésben értelmezett 52. cikkének (1) bekezdésében előírt arányosság elvére tekintettel, hogy azokkal ellentétes az

alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint az 1099/2008/EK rendelet A. mellékletének 3.4.20. pontja szerinti kenőolajok Közösségen belülről történő behozatalát végző személyek (azaz ilyen kenőolajok importőre) kötelesek biztonsági készleteket létrehozni

2. Úgy kell-e értelmezni a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló, 2009. szeptember 14-i 2009/119/EK tanácsi irányelv (33) preambulumbekendését, 1., 3. és 8. cikkét, valamint 2. cikkének i) és j) pontját az irányelv céljára figyelemmel, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkével összefüggésben értelmezett 52. cikkének (1) bekezdésében előírt arányosság elvére tekintettel, hogy azokkal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint azon terméktípusok, amelyekből biztonsági készletet kell létrehozni és fenntartani, az irányelv 2. cikkének a 1099/2008/EK rendelet A. mellékletének 3.4. fejezetével összhangban értelmezett i) pontjában foglalt terméktípusok egy részére korlátozódnak?
3. Úgy kell-e értelmezni a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló, 2009. szeptember 14-i 2009/119/EK tanácsi irányelv (33) preambulumbekendését, 1., 3. és 8. cikkét, valamint 2. cikkének i) és j) pontját az irányelv céljára figyelemmel, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkével összefüggésben értelmezett 52. cikkének (1) bekezdésében előírt arányosság elvére tekintettel, hogy azokkal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint az irányelv 2. cikkének a 1099/2008/EK rendelet A. mellékletének 3.4. fejezetével összhangban értelmezett i) pontjában említett termékek egyik típusának valamely személy által a Közösségen belülről történő behozatala, illetve importja e személy azon kötelezettségét vonja maga után, hogy másik, eltérő terméktípusból kell biztonsági készletet létrehoznia és fenntartania?
4. Úgy kell-e értelmezni a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló, 2009. szeptember 14-i 2009/119/EK tanácsi irányelv (33) preambulumbekendését, 1., 3. és 8. cikkét, valamint 2. cikkének i) és j) pontját az irányelv céljára figyelemmel, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkével összefüggésben értelmezett 52. cikkének (1) bekezdésében előírt arányosság elvére tekintettel, hogy azokkal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint valamely személy köteles olyan termékből készletet létrehozni és fenntartani, amelyet gazdasági tevékenysége keretében nem használ, és amely e tevékenységéhez nem kapcsolódik, és ezenkívül e kötelezettséghez jelentős pénzügyi teher kapcsolódik (amely gyakorlatilag lehetetlenné teszi a teljesítést), mivel az adott személy nem rendelkezik a termékkel, és nem importálja e terméket és/vagy e termékből nem tart készletet?
5. Bármelyik kérdésre adott nemleges válasz esetén: úgy kell-e értelmezni a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló, 2009. szeptember 14-i 2009/119/EK tanácsi irányelv (33) preambulumbekendését, 1., 3. és 8. cikkét, valamint 2. cikkének i) és j) pontját az irányelv céljára figyelemmel, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkével összefüggésben értelmezett 52. cikkének (1) bekezdésében előírt arányosság elvére tekintettel, hogy meghatározott terméktípust a Közösségben belülről behozó, illetve importáló személy csak arra kötelezhető, hogy a Közösségen belülről történő behozatal/import tárgyát képezővel azonos típusú termékből hozzon létre és tartson fenn biztonsági készletet?

⁽¹⁾ HL 2009. L 265, 9. o.

⁽²⁾ HL 2008. L 304, 1. o.

A Kammergericht Berlin (Németország) által 2022. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Generalstaatsanwaltschaft Berlin

(C-396/22. sz. ügy)

(2022/C 359/39)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Kammergericht Berlin

Az alapeljárás felei

Kérelmező: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az utólagos összbüntetésbe foglalásra irányuló eljárás is a 2009/299/IB kerethatározattal ⁽¹⁾ módosított 2002/584/IB kerethatározat ⁽²⁾ 4a. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik-e, ha a határozatot tárgyalás alapján hozzák meg ugyan ítélet útján, az ítéletben azonban sem a bűnösség megállapítása nem vizsgálható felül, sem az egyes cselekmények tekintetében kiszabott büntetések nem változtathatók meg?
- 2) Összeegyeztethető-e az uniós jog elsőbbségével, hogy az IRG (a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény) 83. § -a (1) bekezdésének 3. pontjában a német jogalkotó abszolút átadási akadályként szabályozta az érintett távollétében történő elítélésének esetét, jóllehet a 2009/299/IB kerethatározattal módosított 2002/584/IB kerethatározat 4a. cikkének (1) bekezdése csak mérlegelhető megtagadási okot ír elő e tekintetben?

⁽¹⁾ A 2002/584/IB, a 2005/214/IB, a 2006/783/IB, a 2008/909/IB és a 2008/947/IB kerethatározatnak a személyek eljárási jogainak megerősítése, valamint a kölcsönös elismerés elvének az érintett személy megjelenése nélkül lefolytatott eljárásokat követően hozott határozatokra való alkalmazásának előmozdítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározat (HL 2009. L 81., 24. o.).

⁽²⁾ Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat (HL 2002. L 190., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.).

A Kammergericht Berlin (Németország) által 2022. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Generalstaatsanwaltschaft Berlin

(C-397/22. sz. ügy)

(2022/C 359/40)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Kammergericht Berlin

Az alapeljárás felei

Kérelmező: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

További fél: LM

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az idézésnek az érintett háztartásában lakó nagykorú személy részére történő kézbesítése esetén úgy kell-e értelmezni a 2009/299/IB kerethatározattal ⁽¹⁾ módosított 2002/584/IB kerethatározat ⁽²⁾ 4a. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontját, hogy a kibocsátó igazságügyi hatóságnak kell bizonyítania, hogy az érintett ténylegesen megkapta az idézést, vagy úgy kell-e értelmezni a 2009/299/IB kerethatározattal módosított 2002/584/IB kerethatározat 4a. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontját, hogy az érintett háztartásában lakó nagykorú személy részére történő kézbesítés bizonyítja a tényleges tudomásszerzést, ha az érintett nem támasztja alá elfogadhatóan, hogy nem és miért nem szerzett tudomást az idézésről?
- 2) Lefolytatott fellebbezési eljárás esetén úgy kell-e értelmezni a 2009/299/IB kerethatározattal módosított 2002/584/IB kerethatározat 4a. cikkének (1) bekezdésében szereplő „tárgyaláson” kifejezést, hogy az az elsőfokú határozat meghozatalát megelőző tárgyalásra vonatkozik, ha csak a terhelt nyújtott be fellebbezést, és a fellebbezést elutasították?

- 3) Összeegyeztethető-e az uniós jog elsőbbségével, hogy az IRG (a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény) 83. § -a (1) bekezdésének 3. pontjában a német jogalkotó abszolút átadási akadályként szabályozta az érintett távollétében történő elítélésének esetét, jóllehet a 2009/299/IB kerethatározattal módosított 2002/584/IB kerethatározat 4a. cikkének (1) bekezdése csak mérlegelhető megtagadási okot ír elő e tekintetben?

(¹) A 2002/584/IB, a 2005/214/IB, a 2006/783/IB, a 2008/909/IB és a 2008/947/IB kerethatározatnak a személyek eljárási jogainak megerősítése, valamint a kölcsönös elismerés elvének az érintett személy megjelenése nélkül lefolytatott eljárásokat követően hozott határozatokra való alkalmazásának előmozdítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározat (HL 2009. L 81., 24. o.).

(²) Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat (HL 2002. L 190., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.).

A Kammergericht Berlin (Németország) által 2022. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Generalstaatsanwaltschaft Berlin

(C-398/22. sz. ügy)

(2022/C 359/41)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Kammergericht Berlin

Az alapeljárás felei

Kérelmező: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

További fél: RQ

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Lefolytatott fellebbezési eljárás esetén úgy kell-e értelmezni a 2009/299/IB kerethatározattal (¹) módosított 2002/584/IB kerethatározat (²) 4a. cikkének (1) bekezdésében szereplő „tárgyaláson” kifejezést, hogy az az elsőfokú határozat meghozatalát megelőző tárgyalásra vonatkozik, ha csak a terhelt nyújtott be fellebbezést, és a fellebbezést vagy elutasították, vagy pedig az elsőfokú ítéletet a terhelt javára megváltoztatták?
- 2) Összeegyeztethető-e az uniós jog elsőbbségével, hogy az IRG (a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény) 83. § -a (1) bekezdésének 3. pontjában a német jogalkotó abszolút átadási akadályként szabályozta az érintett távollétében történő elítélésének esetét, jóllehet a 2009/299/IB kerethatározattal módosított 2002/584/IB kerethatározat 4a. cikkének (1) bekezdése csak mérlegelhető megtagadási okot ír elő e tekintetben?

(¹) A 2002/584/IB, a 2005/214/IB, a 2006/783/IB, a 2008/909/IB és a 2008/947/IB kerethatározatnak a személyek eljárási jogainak megerősítése, valamint a kölcsönös elismerés elvének az érintett személy megjelenése nélkül lefolytatott eljárásokat követően hozott határozatokra való alkalmazásának előmozdítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározat (HL 2009. L 81., 24. o.).

(²) Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat (HL 2002. L 190., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.).

A Conseil d'État (Franciaország) által 2022. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Confédération paysanne kontra Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

(C-399/22. sz. ügy)

(2022/C 359/42)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État

Az alapeljárás felei

Felperes: Confédération paysanne

Alperes: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az 1169/2011 rendelet ⁽¹⁾, az 1308/2013 rendelet ⁽²⁾, az 543/2011 rendelet ⁽³⁾ és a 952/2013 rendelet ⁽⁴⁾ rendelkezéseit úgy kell-e értelmezni, hogy azok felhatalmazzák a tagállamot arra, hogy nemzeti intézkedést fogadjon el a meghatározott országból származó, a tényleges származási ország vagy terület feltüntetésének hiánya miatt az 1169/2011 rendelet 26. cikkének és a 2013/1308 rendelet 76. cikkének nem megfelelő gyümölcsök és zöldségek behozatalának tilalmára vonatkozóan, különösen abban az esetben, ha a jogsértés jelentős méretet öltött, és ha az ellenőrzés nehezen végezhető el amiatt, hogy a terméket már behozták az Unió területére.
- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetében az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészt a Marokkói Királyság közötti társulás létrehozásáról szóló 1996. február 26-i euromediterrán megállapodásnak a Marokkóból származó mezőgazdasági termékeknek az Európai Unióba történő behozatalára alkalmazandó rendszerről, valamint a „származó termék” fogalmának meghatározásáról szóló 1. és 4. jegyzőkönyvének módosításáról, szóló, a 2019. január 28-i tanácsi határozattal jóváhagyott levélváltás formájában kötött megállapodást úgy kell-e értelmezni, hogy az 1169/2011/EU rendelet 9. és 26. cikkének, valamint az 1308/2011/EU rendelet 76. cikkének alkalmazása tekintetében egyrészről a Nyugat-Szahara területén betakarított gyümölcsök és zöldségek származási országa Marokkó, másrészt a marokkói hatóságok hatáskörrel rendelkeznek arra, hogy az e területen szüretelt gyümölcsökre és zöldségekre vonatkozóan az 543/2011 rendeletben előírt megfelelési tanúsítványokat állítsanak ki?
- 3) A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: a levélváltás formájában kötött megállapodást jóváhagyó 2019. január 28-i tanácsi határozat megfelel-e az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikke (5) bekezdésének, ugyanezen Szerződés 21. cikkének, és a többek között az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 1. cikkében említett önrendelkezés szokásjogi elvének?
- 4) Az 1169/2011/EU rendelet 9. és 26. cikkét, valamint az 1308/2011/EU rendelet 76. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy a behozatal és a fogyasztó részére történő értékesítés szakaszában a Nyugat-Szahara területén betakarított zöldségek és gyümölcsök csomagolásán nem Marokkót, hanem Nyugat-Szaharát kell származási országgént feltüntetni?

⁽¹⁾ A fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2011. L 304., 18. o.; helyesbítések: HL 2014. L 331., 40. o.; HL 2015. L 50., 48. o.; HL 2016. L 266., 7. o.).

⁽²⁾ A mezőgazdasági termékpiacon közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 347., 671. o.; helyesbítések: HL 2014. L 189., 261. o.; HL 2016. L 130., 9. o.; HL 2017. L 262., 16. o.).

⁽³⁾ Az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldség-, valamint a feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazatra alkalmazandó részletes szabályainak a megállapításáról szóló, 2011. június 7-i 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2011. L 157., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013 L 269., 1. o., helyesbítések: HL 2013. L 287., 90. o.; HL 2016. L 267., 2. o.; HL 2018. L 173., 35. o.).

A Dioikitiko Protodikeio Athinon (Görögország) által 2022. június 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.) kontra Elliniko Dimosio

(C-404/22. sz. ügy)

(2022/C 359/43)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Dioikitiko Protodikeio Athinon

Az alapeljárás felei

Felperes: Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.)

Alperes: Elliniko Dimosio

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) a) Hogyan értelmezendő a „gazdasági tevékenységet” végző vállalkozás 2002/14/EK irányelv ⁽¹⁾ 2. cikkének a) pontjában szereplő fogalma?

b) Magában foglalja-e az említett fogalom az olyan magánjogi jogi személyeket, mint amilyen – a szakképzési szervezetek tanúsítására vonatkozó hatásköreinek gyakorlása során közjogi jogi személyként eljáró és közhatalmat gyakorló – EOPPEP, tekintettel arra, hogy i. az egyes tevékenységeinek, különösen a minisztériumok hatáskörrel rendelkező szervezeteinek, a pályaaorientációs központoknak és szervezeteknek, a vállalkozásoknak, valamint a munkáltatók és munkavállalók szervezeteinek szóló, mindenféle formájú és típusú továbbképzési tevékenységek (a 4115/2013. sz. törvény [A' 24] 14. cikke (2) bekezdésének ib) pontja) végzésének esetében a 14. cikk (2) bekezdésének tanácsadási és szakképzési szolgáltatások belföldi természetes és jogi személyek általi nyújtásának feltételeit meghatározó ie) pontjából következően nem kizárt, hogy vannak olyan piacok, amelyeken a felperessel versengő kereskedelmi vállalkozások működnek, és ii. a felperes erőforrásai a fent említett törvény 23. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében vagy a minisztérium megbízása alapján vagy az állami hatóságokhoz, nemzeti és nemzetközi szervezetekhez, közjogi vagy magánjogi jogi személyekhez és magánszemélyekhez hasonló harmadik személyek részére végzett tevékenységekből és szolgáltatások nyújtásából eredő bevételeket foglalják magukban, míg iii. a 4115/2013. sz. törvény 20. cikkében foglalt rendelkezések értelmében a többi szolgáltatásra vonatkozóan díjazás jellegű befizetéseket kell teljesíteni?

c) Befolyásolja-e az előző kérdésre adandó választ az, hogy a magánjogi jogi személy tevékenységeinek (4115/2013. sz. törvény 14. cikkének (2) bekezdése) nagy részét illetően vélelmezhető, hogy egyes tevékenységeket kizárólag a piacon végzik, és az e kérdésre adandó igenlő válasz esetén elegendő-e a jogalkotó arra vonatkozó rendelkezése (a 4115/2013. sz. 14. cikke (2) bekezdésének ib) pontja és 23. cikke (1) bekezdésének d) pontja), hogy a felperes – legalábbis részben – piaci szereplőként végzi tevékenységét, vagy bizonyítani kell, hogy egyes konkrétan meghatározott tevékenységeket illetően ténylegesen a piacon működik?
- 2) a) A 2002/14/EK irányelv 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján hogyan értelmezendők a „foglalkoztatásnak” a vállalkozáson belüli – a munkavállalók tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció kötelezettségének tárgyát képező – „helyzete, szerkezete és várható alakulása” kifejezések?

b) Magukban foglalják-e a fent említett fogalmak a jogi személy – a jelen ügyben az EOPPEP – belső szabályzatának elfogadását követően az alkalmazottainak a felsővezetői tisztségükből oly módon történő felmentését, hogy e tisztségek nem kerültek ki a létszámtervből, mivel azokat az említett személyek az EKEPIS-nek és az EKEP-nek mint magánjogi jogi személyeknek a szóban forgó szervezetbe történő beolvadását követően, ideiglenesen töltötték be, ezért úgy tekinthető, hogy fennállt a munkavállalók említett személyek felmentését megelőző tájékoztatásának és a velük folytatott konzultációnak a kötelezettsége?

c) Befolyásolja-e az előző kérdésre adandó választ i. az, hogy a munkavállaló felsővezetői tisztségéből való felmentése a jogi személy megfelelő működésére és a szolgáltatás követelményeire hivatkozással, azzal a céllal történt, hogy a jogi személy követhesse azokat a célokat, amelyek miatt létrehozták, vagy az, hogy a munkavállalót nem az őt ideiglenes részlegvezetőként terhelő szolgálati kötelezettségek teljesítésének elmulasztása miatt mentették fel, ii. az, hogy a

felsővezetői tisztségekből felmentett alkalmazottak továbbra is részét képezték a jogi személy személyzetének, vagy
iii. az, hogy a jogi személy hatáskörrel rendelkező szerve a jogi személy alkalmazottainak felsővezetői tisztségekből
történő felmentéséről szóló határozatával más személyeket bízott meg felsővezetői tisztségeknek az ideiglenes
betöltésével?

(¹) Az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló, 2002. március 11-i 2002/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2002. L 80., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás: 5. fejezet, 4. kötet, 219. o.).

**A Krajský soud v Brně (Cseh Köztársaság) által 2022. június 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal
iránti kérelem – CV kontra Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**

(C-406/22. sz. ügy)

(2022/C 359/44)

Az eljárás nyelve: cseh

A kérdést előterjesztő bíróság

Krajský soud v Brně

Az alapeljárás felei

Felperes: CV

Alperesek: Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a biztonságos származási országoknak a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (¹) 37. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában történő kijelölésének azon kritériumát, amelyet ezen irányelv I. mellékletének b) pontja határoz meg – amely rendelkezés szerint adott ország az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben meghatározott emberi jogok és szabadságok, különösen az olyan jogok tiszteletben tartásával biztosítja az üldöztetés vagy embertelen bánásmód elleni védelmet, amelyektől az említett egyezmény 15. cikkének (2) bekezdése alapján nem lehet eltérni –, hogy ha az adott ország az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény hatályát ezen egyezmény 15. cikke értelmében sürgősségi helyzet esetén felfüggeszti, akkor már nem felel meg a biztonságos származási országgá nyilvánítás kritériumának?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 36. és 37. cikkét, hogy azok megakadályozzák, hogy valamely tagállam egy harmadik országot csak részben, olyan meghatározott területi korlátozásokkal nyilvánítson biztonságos származási országgá, amelyek esetében nem alkalmazható az a vélelem, hogy az országnak ez a része a kérelmező szempontjából biztonságosnak minősül, és ha valamely tagállam egy országot ilyen területi korlátozásokkal nyilvánít biztonságossá, akkor az adott országot nem lehet az irányelv alkalmazásában teljes egészében biztonságos származási országgá nyilvánítani?
- 3) Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett fenti két kérdés valamelyikére adott igenlő válasz esetében úgy kell-e értelmezni a 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 46. cikkének az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével összefüggésben értelmezett (3) bekezdését, hogy az [irányelv] 32. cikkének (2) bekezdése szerint a kérelem nyilvánvaló megalapozatlansága tárgyában az [irányelv] 31. cikke (8) bekezdésének b) pontja szerinti eljárásban hozott határozat ellen benyújtott jogorvoslat tárgyában eljáró bíróságnak a kérelmező kifogásának hiányában is hivatalból (*ex officio*) kell figyelembe kell vennie azt a tényt, hogy valamely ország biztonságos országgá nyilvánítása az említett okokból ellentétes az uniós joggal?

(¹) HL 2013. L 180., 60. o.

Az Apelativen sad Sofia (Bulgária) által 2022. június 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – UA kontra „EUROBANK BULGARIA” AD

(C-409/22. sz. ügy)

(2022/C 359/45)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Apelativen sad Sofia

Az alapeljárás felei

Az elsőfokú eljárás felperese: UA

Az elsőfokú eljárás alperese: „EUROBANK BULGARIA” AD

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A [2007/64/EK] irányelv ⁽¹⁾ 4. cikkének 23. pontja értelmében vett fizetési eszköznek minősül-e az a meghatalmazás, amelynek alapján a meghatalmazott a fizető fél nevében fizetési megbízás útján vagyon felett rendelkezik?
- 2) A [2007/64/EK] irányelv 4. cikkének az 59. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. pontja értelmében mind a fizetési eszköz, mind a fizetési művelet tekintetében a hitelesítési eljárás részét képezi-e a külföldön felhasználásra kerülő közokiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének (felülhitelesítésének) mellőzéséről szóló, 1961. évi hágai egyezmény (kihirdette: 1973. évi 11. törvényerejű rendelet) alapján az illetékes külföldi hatóság által kiállított apostille?
- 3) Ha a fizetési eszköz (ideértve azt a fizetési eszközt is, amely harmadik személyt jogosít fel arra, hogy a fizető fél nevében rendelkezzen) formai (külső) szempontból megfelelő, megállapíthatja-e a nemzeti bíróság, hogy a fizetési művelet engedélyezett, azaz a fizető fél jóváhagyását adta a fizetési művelet teljesítéséhez?

⁽¹⁾ A belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2007. L 319., 1. o.).

A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által 2022. június 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.

(C-411/22. sz. ügy)

(2022/C 359/46)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.

Alperes: Bezirkshauptmannschaft Südststeiermark

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A [883/2004/EK] rendelet ⁽¹⁾ 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett betegségi ellátásnak minősül-e az olyan juttatás, amely Covid19-ben megbetegedett, illetve Covid19-betegségre vagy -fertőzésre gyanús személyekként történő elkülönítésük ideje alatt illeti meg a munkavállalókat az általuk történő jövedelemszerzés akadályozottsága folytán keletkezett vagyoni hátrányok ellensúlyozása érdekében, és amelyet először a munkáltatónak kell kifizetnie a munkavállalók részére, minek körében a kifizetés időpontjában a munkáltatóra száll át a szövetségi állammal szemben fennálló juttatáshoz való jog?

Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

- 2) Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 45. cikket és a [492/2011/EU] rendelet ⁽²⁾ 7. cikkét, hogy azokkal ellentétben az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint az egészségügyi hatóság által pozitív Covid19-teszteredmény miatt elrendelt elkülönítés folytán a munkavállalók által elszenvedett jövedelemkiesés ellensúlyozására nyújtott juttatás (minek körében a juttatást először a munkáltatónak kell kifizetnie a munkavállalók részére, és annak erejéig megtérítéshez való jog illeti meg a munkáltatót a szövetségi állammal szemben) folyósításának az a feltétele, hogy az elkülönítést belföldi hatóság rendelje el a nemzeti járványügyi rendelkezések alapján, és így nem részesülnek ilyen juttatásban azok a munkavállalók, akik határ menti munkavállalóként másik tagállamban rendelkeznek lakóhellyel, és akiknek elkülönítését („karantén”) a lakóhelyük szerinti állam egészségügyi hatósága rendeli el?

⁽¹⁾ A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 166., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.).

⁽²⁾ A munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló, 2011. április 5-i 492/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2011. L 141., 1. o.).

A Supremo Tribunal Administrativo (Portugália) által 2022. június 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Autoridade Tributária e Aduaneira kontra NT

(C-412/22. sz. ügy)

(2022/C 359/47)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Supremo Tribunal Administrativo

Az alapeljárás felei

Felperes: Autoridade Tributária e Aduaneira

Alperes: NT

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Értelmezhető-e úgy a 2016. február 26-i (EU) 2016/278 bizottsági végrehajtási rendelet ⁽¹⁾ 2. cikke, hogy a dömpingellenes vámok hatályon kívül helyezése azon kívül, hogy az a jövőre nézve keletkeztet joghatást 2016. február 28-tól kezdődően, az e vám hatálya alá tartozó kötélelemek 2016. február 27-ig megvalósított behozatalait is érinti, de amely (dömpingellenes és egyéb vámok) megállapítása egy 2016. február 28-át követő időpontban történik (utólagos beszedés)?
- 2) Eltérő választ kell-e adni az első kérdésre, amennyiben megállapításra kerül, hogy az utólagos beszedés alapja egy olyan hitelesített iratmásolat, amelynek kivonatolását egy 2017. április 21-i határozat értelmében egy, az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által az OLAF CASE OF/2010/0697, AAA 2010/016–(2012)S01 nyomozati anyagának keretében szolgáltatott bizonyítékok alapján indult büntetőeljárás keretében rendelték el, amely iratmásolat szerint az Európai Közösségbe a [...] és [...] konténerekben 2010. április 3-án, illetve a [...] és [...] konténerekben 2010. április 24-én exportált áru nem preferenciális kínai eredetű volt?

⁽¹⁾ A Kínai Népköztársaságból származó, valamint – kiterjesztés alapján – a Malajziában feladott, akár Malajziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett egyes vas vagy acél kötélelemek behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vám hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. február 26-i (EU) 2016/278 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2016. L 52., 24. o.).

Az Oberster Gerichtshof (Ausztria) által 2022. június 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – DocLX Travel Events GmbH kontra Verein für Konsumenteninformation

(C-414/22. sz. ügy)

(2022/C 359/48)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberster Gerichtshof

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: DocLX Travel Events GmbH

Ellenérdekű fél a felülvizsgálati eljárásban: Verein für Konsumenteninformation

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az (EU) 2015/2302 irányelv⁽¹⁾ 12. cikkének (2) bekezdését, hogy az utazó – felmondási nyilatkozatának időpontjától függetlenül – mindenképpen felmondhatja díjmentesen a szerződést, ha az utazási csomagot jelentős mértékben befolyásoló elháríthatatlan és rendkívüli körülmények ténylegesen bekövetkeztek az utazás (tervezett) megkezdésekor?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a 2015/2302 irányelv 12. cikkének (2) bekezdését, hogy az utazó már akkor is felmondhatja díjmentesen a szerződést, ha a felmondási nyilatkozat időpontjában elháríthatatlan és rendkívüli körülmények bekövetkezésével kellett számolni?

⁽¹⁾ Az utazási csomagokról és az utazási szolgáltatásnyújtásokról, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, továbbá a 90/314/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. november 25-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 326., 1. o.).

A Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgium) által 2022. június 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – JD kontra Acerta – Caisse d’assurances sociales ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge

(C-415/22. sz. ügy)

(2022/C 359/49)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Az alapeljárás felei

Felperes: JD

Alperesek: Acerta – Caisse d’assurances sociales ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Az uniós jog azon elve, amely a munkavállalókra – függetlenül attól, hogy munkavállalók, önálló vállalkozók, aktívak vagy nyugdíjasok – alkalmazandó szociális biztonsági rendszer egységességén alapul, akadályát képezi-e annak, hogy a lakóhely szerinti tagállam – mint a jelen ügyben – az Európai Bizottság önálló tevékenységet folytató nyugdíjas tisztviselőjét a saját szociális biztonsági rendszere hatálya alá vonja, és tisztán „szolidaritási” jellegű társadalombiztosítási járulékok megfizetésére kötelezze, noha e nyugdíjas tisztviselő kötelezően az Unió szociális biztonsági rendszerének tagja, és a nemzeti szociális biztonsági rendszerből – amelynek kényszerű tagja – sem járulékalapú, sem nem járulékalapú ellátás formájában nem részesül semmilyen előnyben?

A Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgium) által 2022. június 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – SA Cezam kontra État belge

(C-418/22. sz. ügy)

(2022/C 359/50)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de première instance du Luxembourg

Az alapeljárás felei

Felperes: SA Cezam

Alperes: État belge

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 62. cikkének 2. pontjával, 63., 167., 206., 250. és 273. cikkével, valamint a semlegesség elvével összefüggésben értelmezett arányosság elvével – amint azt többek között a Bíróság a 2019. május 8-i EN.SA ítéletében (C-712/17) értelmezte – az olyan nemzeti szabályozás, mint a héatörvénykönyv 70. cikkének (1) bekezdése, a hozzáadottérték-adó területén az arányos adóbírságok összegének megállapításáról szóló 41. sz. királyi rendelet 1. cikke és a rendelet mellékletét képező G. táblázat V. szakasza, amelynek értelmében a számviteli ellenőrzés során feltárt tartalmi pontatlanságok esetén az adóbevallásban részben vagy teljes egészében nem szereplő, 1 250 eurót meghaladó összegű adóköteles ügyletek szankcionálása érdekében a jogsértés a fizetendő adó 20 %-ával egyenlő, csökkentett összegű átalánybírsággal büntetendő, anélkül hogy a bírság kiszámításakor le lehetne vonni az olyan előzetesen megfizetett adót, amelyet bevallás hiánya miatt nem vontak le, jóllehet a 41. sz. királyi rendelet 1. cikkének második bekezdése értelmében e rendelet mellékletének A–J. táblázatában meghatározott csökkentési fokozatok csak akkor alkalmazhatók, ha a szankcionált jogsértéseket nem az adóelkerülés vagy annak lehetővé tétele szándékával követték el?
- 2) Befolyásolja-e a kérdésre adandó választ az, hogy az adóalany az ellenőrzést követően magától megfizette-e a fizetendő adó összegét az elégtelen adófizetés kiigazítása, és ezáltal az adó pontos beszedésének biztosítására irányuló célkitűzés elérése érdekében?

⁽¹⁾ HL 2006. L 347., 1. o.

A Törvényszék (negyedik tanács) T-750/20. sz., Correia kontra EGSZB ügyben 2022. április 27-én hozott ítélete ellen az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság által 2022. június 27-én benyújtott fellebbezés

(C-423/22. P. sz. ügy)

(2022/C 359/51)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSZB) (képviselők: M. Pascua Mateo, A. Carvajal García-Valdecasas, L. Camarena Januzec meghatalmazottak és B. Wägenbaur Rechtsanwalt)

A másik fél az eljárásban: Paula Correia

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

1. helyezze hatályon kívül a Törvényszék 2022. április 27-i ítéletét annyiban, amennyiben az elfogadhatónak nyilvánítja az előmenetel helyreállítása iránti kérelmet, és utasítsa el az elsőfokú eljárás felperesének kérelmeit;

2. kötelezze az eljárásban részt vevő másik felet az eljárás költségeinek viselésére, ideértve a Törvényszék előtt felmerült költségeket is.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésében az EGSZB arra hivatkozik, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta az előmenetel helyreállítása iránti kérelem benyújtására vonatkozó észszerű határidő fogalmát, valamint a határidő észszerűségének meghatározásakor figyelembe veendő tényezőkre vonatkozó ítélkezési gyakorlatot.

Az első jogalap téves jogi minősítésen alapul. A Törvényszék elferdítette az ellenkérelem és a viszonzás tartalmának egy részét, és hiányosan minősítette a tényállást, valamint hiányos jogi minősítést végzett.

A második jogalap a jogbiztonság elvének megsértésén alapul.

A Corte suprema di cassazione (Olaszország) által 2022. június 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Scuola europea di Varese kontra PD és LC mint az NG kiskorú feletti szülői felügyelet gyakorlói

(C-431/22. sz. ügy)

(2022/C 359/52)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Corte suprema di cassazione

Az alapeljárás felei

Felperes: Scuola europea di Varese

Alperesek: PD és LC mint az NG kiskorú feletti szülői felügyelet gyakorlói

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni Az „európai iskolák” alapszabályát megállapító, Luxemburgban 1994. június 21-én megkötött egyezmény 27. cikke (2) bekezdése első albekezdésének első mondatát, hogy első és végső fokon, illetve amikor az általános szabályzat szerinti minden egyéb eljárási lehetőség kimerült, az abban megjelölt felülbírálati bizottság kizárólagos hatáskörébe tartozik a tanár-szülő-diák (küldöttek) osztályértékelésének középfokú tanulmányokat folytató diák évisemlékléséről elfogadott határozatával kapcsolatos minden vitás kérdés?

Az Administratīvā rajona tiesa (Lettország) által 2022. június 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – AS „Latvijas valsts meži” kontra Dabas aizsardzības pārvalde és Vides pārraudzības valsts birojs, a Valsts meža dienests részvételével

(C-434/22. sz. ügy)

(2022/C 359/53)

Az eljárás nyelve: lett

A kérdést előterjesztő bíróság

Administratīvā rajona tiesa

Az alapeljárás felei

Felperes: AS „Latvijas valsts meži”

Alperesek: Dabas aizsardzības pārvalde és Vides pārraudzības valsts biroj

A következő részvételével: Valsts meža dienests

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2011. december 13-i 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti „projekt” fogalma kiterjed-e az erdőterületen végzett olyan tevékenységekre is, amelyek célja az erdei tűzvédelmi infrastruktúra létesítményeinek karbantartása az adott területen, az alkalmazandó jogszabályokban előírt tűzvédelmi követelményeknek megfelelően?
- 2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén, a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ 6. cikkének (3) bekezdése alapján az erdőterületen az erdei tűzvédelmi infrastruktúra létesítményeinek a vonatkozó jogszabályokban meghatározott tűzvédelmi követelményeknek megfelelően történő karbantartása érdekében végzett tevékenységeket olyan projektnek kell-e tekinteni, amely közvetlenül kapcsolódik vagy szükséges a terület kezeléséhez, így az európai jelentőségű különleges természetmegőrzési területekre (*Natura 2000*) vonatkozó vizsgálati eljárást az ilyen tevékenységekkel kapcsolatban nem kell lefolytatni?
- 3) A második kérdésre adandó nemleges válasz esetén a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv 6. cikkének (3) bekezdése előírja-e, hogy az olyan terveket és projekteket (tevékenységeket) is vizsgálni kell, amelyek anélkül hogy közvetlenül kapcsolódnának vagy szükségesek lennének a különleges természetmegőrzési terület kezeléséhez, jelentős hatást gyakorolhatnak az európai jelentőségű természetmegőrzési területekre (*Natura 2000*), ugyanakkor amelyeket a nemzeti jogszabályok előírásainak megfelelően az erdőtüzvédelem és a tűzoltás követelményeinek biztosítása érdekében végeznek?
- 4) A harmadik kérdésre adandó igenlő válasz esetén folytatható-e és befejezhető-e az említett tevékenység az európai jelentőségű különleges természetmegőrzési területekre (*Natura 2000*) vonatkozó utólagos vizsgálati eljárás lefolytatása előtt?
- 5) A harmadik kérdésre adandó igenlő válasz esetén az illetékes hatóságok kötelesek-e az esetleges jelentős hatások elkerülése érdekében a károk jóvátételét kérni és intézkedéseket tenni, ha a hatások jelentőségét nem vizsgálták meg az európai jelentőségű különleges természetmegőrzési területekre (*Natura 2000*) vonatkozó vizsgálati eljárása során?

⁽¹⁾ HL 2012. L 26., 1. o.

⁽²⁾ HL 1992. L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.

A Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spanyolország) által 2022. július 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL) kontra Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León

(C-436/22. sz. ügy)

(2022/C 359/54)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Az alapeljárás felei

Felperes: Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL)

Alperes: Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Tekintettel arra, hogy a tagállamok által az irányelv alapján, a 2. cikke (2) bekezdésével összhangban elfogadott intézkedéseknek a közösségi érdekeltsgű állatfajok – mint például a farkas (*lupus canis*) – kedvező védeltségi állapotának fenntartását, illetve helyreállítását kell céloznia,

- (1) A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének (2) bekezdésével, valamint 4., 11., 12., 14., 16. és 17. cikkével ellentétes-e, ha egy autonóm közösségi törvény (a Ley 4/1996, de 12 de julio, de Caza de Castilla y León [Kasztília és León vadászatáról szóló, 1996. július 12-i 4/1996. sz. törvény], majd a Ley 4/2021, de 1 de julio, de Caza y de Gestión Sostenible de los Recursos Cinegéticos de Castilla y León [Kasztília és León vadászatáról és a vadászati erőforrásaival való fenntartható gazdálkodásról szóló, 2021. július 1-jei 4/2021. sz. törvény]) a farkast vadászati jellegű és vadászható fajnak nyilvánítja, és következőképpen engedélyezi a 2019/2020-as, 2020/2021-es és 2021/2022-es idényben a farkas vadászterületeken történő hasznosítását, miközben a Spanyolország által az Európai Bizottsághoz 2019-ben benyújtott, a 2013–2018. közötti hatéves időszakra vonatkozó jelentés szerint a farkas védeltségi állapota kedvezőtlen-nem megfelelő, és ezért az állam (az élőhelyirányelv 4. cikke szerinti tagállam) az összes spanyol farkaspopulációt felvette a különleges védelmi rendszerbe tartozó vadon élő állatfajok jegyzékébe és a veszélyeztetett spanyol fajok jegyzékébe, szigorú védelmet biztosítva ezáltal a Duerótól északra található populációknak is?
 - (2) Összeegyeztethető-e ezzel a céllal a farkas eltérő védelemben részesítése attól függően, hogy a Duero folyótól északra vagy délre található, figyelembe véve, hogy (i) tudományos szempontból ez a megkülönböztetés jelenleg nem tekinthető megfelelőnek, (ii) a farkas védeltségi állapota a Spanyolországban általa elfoglalt három – az alpesi, atlanti és földközi-tengeri – régióban a 2013–2018-as időszakban kedvezőtlen, (iii) a farkas gyakorlatilag valamennyi tagállamban, és különösen az azonos régióba tartozó Portugáliában szigorúan védett faj, és (iv) az Európai Unió Bíróságának a farkas védeltségi állapotának értékeléséhez figyelembe veendő, a természetes kiterjedésre és területre vonatkozó ítélkezési gyakorlata jobban összhangban állna az említett irányelvvvel – a 2. cikke (3) bekezdésében foglaltakat is szem előtt tartva –, ha a farkast a Duerótól északra és délre fekvő terület közötti különbségtétel nélkül vennék fel az [irányelv] II. és IV. melléklet[é]be oly módon, hogy befogása és leölése csak akkor lenne lehetséges, ha nincs más megfelelő megoldás a 16. cikkben megállapított követelmények mellett és feltételek szerint?
- Abban az esetben, ha a különbségtétel indokoltnak tekinthető,
- (3) Az irányelv 14. cikkében szereplő „használat” kifejezés magában foglalja-e e faj vadászati hasznosítását, vagyis vadászatát, figyelemmel e faj különleges jelentőségére (a többi területen kiemelt jelentőségű), tekintettel arra, hogy a vadászata eddig is engedélyezett volt, és a 2013–2018-as időszakban kedvezőtlennek találták a faj állapotát?
 - (4) Ellentétes-e az irányelv 14. cikkével a Duero folyótól északra található farkas törvényileg vadászati jellegű és vadászható fajnak nyilvánítása (a Kasztília és León vadászatáról szóló, 1996. július 12-i 4/1996. sz. törvény 7. cikke és I. melléklete, valamint a Kasztília és León vadászatáról és a vadászati erőforrásaival való fenntartható gazdálkodásról szóló, 2021. július 1-jei 4/2021. sz. törvény 6. cikke és I. melléklete), továbbá a 2019/2020-as, 2020/2021-es és 2021/2022-es idényre a Duero folyótól északra fekvő vadászterületeken a farkas vadászterületi hasznosítására vonatkozó terv jóváhagyása anélkül, hogy kellő információ állna rendelkezésre annak értékeléséhez, hogy az irányelv 11. cikkében előírt felügyeleti tevékenység megvalósult-e, valamint úgy, hogy 2012–2013 óta nem történt számlálás, és a vadászterületi hasznosítási terv elkészítéséhez használt iratanyagban nem található a farkasok védeltségi állapotára vonatkozó elegendő, objektív, tudományos és naprakész információ, miközben a 2013–2018-as időszakban a Spanyolországban farkasok által lakott három – az alpesi, atlanti és földközi-tengeri – régióban a faj védeltségi állapota kedvezőtlen?
 - (5) Az élőhelyirányelv 4., 11. és 17. cikkének rendelkezései értelmében a farkas védeltségi állapotának meghatározásához azokat a jelentéseket (jelenlegi és tényleges populációs szintek; jelenlegi földrajzi elterjedés, szaporodási mutató, stb.) kell figyelembe venni, amelyeket a tagállam hatévente, illetve szükség esetén rövidebb időközönként, olyan tudományos bizottságon keresztül állít össze, mint amelyet például a Real Decreto 139/2011 (139/2011. sz. királyi rendelet) hozott létre, figyelembe véve, hogy a farkaspopulációk több autonóm közösség területén találhatók, és hogy az Európai Unió Bíróságának a C-674/17. sz. ügyben hozott 2019. október 10-i ítélete⁽²⁾ szerint a helyi populációra vonatkozó intézkedéseket „nagyobb léptékben” kell értékelni?

⁽¹⁾ HL 1992. L 206., 7. o.

⁽²⁾ EU:C:2019:851

A Törvényszék (negyedik tanács) T-392/20. sz., Petra Flašker kontra Európai Bizottság ügyben 2022. április 27-én hozott végzése ellen a Szlovén Köztársaság által 2022. július 6-án benyújtott fellebbezés

(C-447/22. P. sz. ügy)

(2022/C 359/55)

Az eljárás nyelve: szlovén

Felek

Fellebbező: Szlovén Köztársaság (képviselő: B. Jovin Hrastnik)

A többi fél az eljárásban: Petra Flašker, Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- teljes egészében helyezze hatályon kívül a Törvényszék ítéletét,
- utasítsa el a keresetet, és
- az elsőfokú eljárás felperesét kötelezze az eljárás összes költségének viselésére.

Arra az esetre, ha a Bíróság azt állapítaná meg, hogy a per állása még nem teszi lehetővé a határozathozatalt, a fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- teljes egészében helyezze hatályon kívül a Törvényszék ítéletét, és
- az ügyet utalja vissza a Törvényszékhez.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor tévesen értelmezte az EUMSZ 108. cikk (2) és (3) bekezdését, valamint a 2015/1589 rendelet⁽¹⁾ 4. cikkének (2) és (3) bekezdését, továbbá tévesen határozta meg a bejelentett intézkedés előzetes vizsgálatára irányuló szakasz során a Bizottságra háruló kötelezettségek terjedelmét, és tévesen értékelte azon súlyos nehézségek fennállását, amelyekkel a Bizottság a szóban forgó intézkedések, vagyis azon kezelt eszközök elemzése során szembesült, amelyeket a Lekarna Ljubljana p.o. és a Lekarna Ljubljana 1979 után szerzett meg.
2. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor jogilag tévesen minősítette a tényeket, és tévesen állapította meg, hogy azon eszközökkel kapcsolatban, amelyeket 1979-ben a Lekarna Ljubljana p.o. kezelésébe adtak, és amelyeket 1997-ben a Lekarna Ljubljana ruháztak át, a Bizottság komoly nehézségekkel szembesült, ezen okból pedig ebben az ügyben meg kellett volna indítania az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálati eljárást.
3. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az ítéletet hiányosan indokolta meg.
4. A Törvényszék megsértette az eljárási szabályokat azáltal, hogy egyrészt figyelembe vette a felperes általános kifogásait, másrészt viszont nem vette figyelembe azokat az okfejtéseket, amelyeket a Bizottság az ellenkérelmében előadott. A Törvényszék ezáltal megsértette a Bizottság hatékony jogorvoslathoz és pártatlan bírósághoz való jogát, ezzel együtt pedig sértette a fellebbező érdekeit is.

⁽¹⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

A Törvényszék (kibővített harmadik tanács) T-481/17. sz., Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno és SFL kontra ESZT ügyben 2022. június 1-jén hozott ítélete ellen a Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) által 2022. július 6-án benyújtott fellebbezés

(C-448/22. P. sz. ügy)

(2022/C 359/56)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) (képviselők: R. Pelayo Jiménez és A. Muñoz Aranguren ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Egységes Szanálási Testület (ESZT), Spanyol Királyság, Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa, Európai Bizottság, Banco Santander, SA, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

1. helyezze hatályon kívül a Törvényszék (kibővített harmadik tanács) 2022. június 1-jei ítéletét, valamint az Egységes Szanálási Testület (ESZT) ügyvezetői testületének 2017. június 7-i SRB/EES/2017/08. sz. határozatát, amely a Banco Popular Español, S. A. tekintetében egy szanálási rendelkezést fogadott el;
2. másodlagosan, amennyiben a Bíróság úgy ítélné meg, hogy a per állása nem teszi lehetővé a Bíróság általi ítélethozatalt az ügy érdemét illetően, helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet és utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé annak érdekében, hogy ez utóbbi hozzon új ítéletet, a Bíróság által elrendelteknek megfelelően;
3. mindegyik esetben kötelezze az ESZT-t a jelen fellebbezés költségeinek, valamint a Törvényszékhez benyújtott megsemmisítési keresetek költségeinek megtérítésére, a Banco Santandert pedig kötelezze arra, hogy mindkét fokon maga viselje saját költségeit.

Jogalapok és fontosabb érvek

- Első jogalap: azon alapul, hogy a megtámadott ítéletben megsértették a hatékony bírói jogvédelemhez való jogot (Alapjogi Charta 47. cikke), a Bíróság alapokmányának 21. cikkét, a Törvényszék eljárási szabályzatának 76. cikkének d) pontját és 103. cikkének (3) bekezdését, valamint az Európai Emberi Jogi Bíróság ítélkezési gyakorlatát a méltányos elbíráláshoz való joggal kapcsolatban (a releváns bizonyítékok felhasználása és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés).
- Második jogalap: azon alapul, hogy a Törvényszék ítéletében megsértették a hatékony bírói jogvédelemhez való jogot (Alapjogi Charta 47. cikke), a Bíróság alapokmányának 21. cikkét és a Törvényszék eljárási szabályzata 103. cikkének (3) bekezdését, valamint az Egységes Szanálási Mechanizmusra alkalmazandó gondosság elvét.
- Harmadik jogalap: az indokolási kötelezettség megsértése az ESZT határozatában, amelyet a megtámadott ítélet nem orvosolt, valamint a fegyveregyenlőség elvének megsértése (Alapjogi Charta 47. cikke).
- Negyedik jogalap: a megtámadott ítéletben megsértették az Alapjogi Charta 17. és 52. cikkét, illetve jogellenesen értelmezték a 806/2014 rendelet⁽¹⁾ 20. cikkének (16) bekezdését.
- Ötödik jogalap: a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése azáltal, hogy a megtámadott ítélet tagadja, hogy a korai eljárási intézkedések, amelyekkel meg lehetett volna előzni a Banco Popular fizetésképtelenségét, a szanálási határozat semmisségét jelentenék.
- Hatodik jogalap: téves jogalkalmazás azáltal, hogy nem tekintették kellőképpen igazoltnak a sürgős likviditási sort ahhoz, hogy szembenézzenek a bank likviditási válságával, amelyet a Banco de España (Spanyolország központi bankja) és az Európai Központi Bank is igazolt. A 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének megsértése.

- Hetedik jogalap: a 806/2014 rendelet 20. cikke (1) bekezdésének és (5) bekezdése b) pontjának megsértése azáltal, hogy a Törvényszék ítéletében azt állapították meg, hogy a Deloitte „független szakértőnek” minősült.
- Nyolcadik jogalap: a 806/2014 rendelet 24. cikkének és a 2014/59 irányelv⁽²⁾ 39. cikke (2) bekezdése b), d) és f) pontjának a megtámadott ítélet általi megsértése, mivel az nem tartotta tiszteletben a szanalási eljárásban a vételár maximalizálására vonatkozó kötelezettséget, valamint az érdekelt ajánlattevők egyenlőségének és átláthatóságának tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséget.

⁽¹⁾ A hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanalási Mechanizmus keretében történő szanalására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanalási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 225., 1. o.).

⁽²⁾ A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 173., 190. o.).

A Landgericht Ravensburg (Németország) által 2022. július 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – VX és AT kontra Gemeinde Ummendorf

(C-456/22. sz. ügy)

(2022/C 359/57)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Ravensburg

Az alapeljárás felei

Felperesek: VX, AT

Alperes: Gemeinde Ummendorf

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni az (EU) 2016/679 rendelet⁽¹⁾ 82. cikkének (1) bekezdésében foglalt nem vagyoni kár fogalmát, hogy a nem vagyoni kár megállapításához érzékelhető hátrány és a személyes érdekek objektíve érzékelhető megsértése szükséges, vagy elegendő e tekintetben, hogy az érintett a személyes adatoknak az interneten történő néhány napos, az érintettre nézve érzékelhető, illetve hátrányos következményekkel nem járó közzététele miatt az adatai feletti rendelkezést csak rövid ideig veszíti el?

⁽¹⁾ A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) (HL 2016. L 119., 1. o.).

2022. július 8-án benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Holland Királyság

(C-459/22. sz. ügy)

(2022/C 359/58)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselő: W. Roels meghatalmazott)

Alperes: Holland Királyság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Holland Királyság, mivel elfogadta és fenntartotta a nyugdíjjogosultságok tőkeértékének átvitelére vonatkozó, a Wet op de Loonbelasting 1964 (személyi 1964. évi jövedelemadóról szóló törvény) 19a. cikke 1. bekezdésének d pontjában, és 19b. cikke 1. és 2. bekezdésében, az Uitvoeringsregeling Invorderingswet (az adóbehajtásról szóló törvény végrehajtási rendelete) 40c. cikkében, az Uitvoeringsbesluit Loonbelasting 1965 (a személyi jövedelemadóról szóló törvény 1965. évi végrehajtási rendelete) 10d.cikkének 3. bekezdésében, valamint a Bijlage IV bij besluit DGB2012/7010M inzake internationale aspecten van pensioenenben (a nyugdíj nemzetközi vonatkozásairól szóló DGB2012/7010M határozat IV. melléklete) szereplő feltételeket, nem teljesítette az EUMSZ 45., EUMSZ 65. és EUMSZ 63. cikkből eredő kötelezettségeit.
- a Holland Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság álláspontja szerint a munkáltató által az úgynevezett „második pillérben” kiegészítő jelleggel felhalmozott nyugdíjjogosultságok tőkeértékének átvitelére vonatkozó holland jogszabályok összeegyeztethetetlenek a munkavállalók szabad mozgásával, a szolgáltatásnyújtás szabadságával és a tőke szabad mozgásával. Noha e feltételek mind a belföldi, mind a külföldi tőkeérték-átvitelre vonatkoznak, azokat a belföldi nyugdíjbiztosítók könnyebben tudják teljesíteni, mint azon külföldiek, amelyek saját tagállamukban olyan, ott foglalkoztatott munkavállalók számára nyújtanak nyugellátást, akik korábban Hollandiában szereztek nyugdíjjogosultságokat. Amennyiben a törvényi szabályozás szerinti feltételek nem teljesülnek, a Hollandiában szerzett nyugdíjjogosultságokat az adózásnál veszik figyelembe.

A Bundesgerichtshof (Németország) által 2022. július 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – BM kontra LO

(C-462/22. sz. ügy)

(2022/C 359/59)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: BM

Ellenérdeklő fél: LO

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A kérelmező tekintetében csak akkor kezdődik-e meg a „Brüsszel IIa” rendelet⁽¹⁾ 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ötödik és hatodik franciabekezdése szerinti egyéves, illetve hat hónapos várakozási idő, amikor szokásos tartózkodási helyet létesít az eljáró bíróság tagállamában, vagy elegendő, ha a vonatkozó várakozási idő kezdetekor a kérelmező először csak egyszerűen az eljáró bíróság államában tartózkodik, és tartózkodása csak ezt követően, a kérelem benyújtását megelőző időszakban válik szokásos tartózkodássá?

⁽¹⁾ A házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 338., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 243. o.; helyesbítések: HL 2013. L 82., 63. o., HL 2018. L 33., 5. o.).

A Törvényszék (kibővített második tanács) T-913/16. sz., Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi kontra Európai Központi Bank (EKB) ügyben 2022. május 11-én hozott ítélete ellen a Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) által 2022. július 26-án benyújtott fellebbezés

(C-512/22 P. sz. ügy)

(2022/C 359/60)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) (képviselők: M. Carpinelli, R. Vaccarella, A. Baldaccini, A. Saccucci ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Európai Központi Bank, Európai Bizottság, Silvio Berlusconi

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének 2022. május 11-i ítéletét;
- 2) következésképpen semmisítse meg az EKB 2016. október 25-i határozatát;
- 3) másodlagosan, amennyiben a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a jelen ügyben nem határozhat, helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének 2022. május 11-i ítéletét, és utalja vissza az ügyet a Törvényszék egy másik tanácsa elé;
- 4) az EKB-t kötelezze a költségek viselésére, beleértve az elsőfokú eljárás költségeit is;
- 5) szükség esetén rendelje el a megfelelő pervezető intézkedéseket vagy bizonyításfelvételt a 2021. szeptember 16-i meghallgatásról készült jegyzőkönyv és a meghallgatás hangfelvételének megszerzése érdekében.

Jogalapok és fontosabb érvek

Első jogalap: A felperesek által a Banca Mediolanum felett gyakorolt ellenőrzés hatásainak értékelése során elkövetett téves jogalkalmazás – Nyilvánvaló értékelési hiba és a tények elferdítése a befolyásoló részesedés megszerzésével kapcsolatban – A megtámadott jogi aktus indokolásának jogellenes megváltoztatása – A kontradiktórius eljárás elvének megsértése – A befolyásoló részesedés „megszerzésének” uniós és nemzeti jogi szempontból történő minősítése során elkövetett téves jogalkalmazás – A nemzeti jog alkalmazásának hiánya – A lojális együttműködés elvének megsértése – Az indokolás ellentmondásossága – Hatáskörtúllépés.

A jogalap hat részből áll, amelyek a következő kérdésekre vonatkoznak:

- A) A „szóban forgó egyesülést megelőzően” a Fin. Prog. Italiával kötött részvényesi megállapodás útján a felperesek által a Banca Mediolanum felett gyakorolt közös ellenőrzés megállapítása: a következmények helytelen értékelése;
- B) Silvio Berlusconi a Banca Mediolanumban való befolyásoló részesedés megszerzésével kapcsolatos jogállása: a Banca d'Italia 2014. október 7-i határozata – „egyesülés” – „a Consiglio di Stato (államtanács) 2016. március 3-i ítélete” sorrendjének helytelen rekonstruálása; a tények elferdítése és nyilvánvalóan téves jogalkalmazás;
- C) A Törvényszék saját indokolásával váltotta fel a megtámadott jogi aktus kibocsátójának indokolását: az EUMSZ 263. cikk és az EUMSZ 264. cikk megsértése;
- D) A befolyásoló részesedésszerzés új uniós jogi fogalma: a nemzeti jog alkalmazásának mellőzése;
- E) Az uniós jog által nem szabályozott normatív tényállás Törvényszék általi létrehozása;

- F) A közvetett befolyásoló részesedés és a közvetlen befolyásoló részesedés közötti különbségtétel: a CRD IV irányelv 22. cikkének és az egységes banktörvény 22. cikkének megsértése.

Második jogalap: Téves jogalkalmazás a 2013/36/EU irányelv⁽¹⁾ jogszerűségének megállapítását illetően – A jogi aktusok visszaható hatályának tilalmára vonatkozó alapelv megsértése és a jogbiztonság általános elvének megsértése – Nyilvánvaló indokolási ellentmondás

Harmadik jogalap: Téves jogalkalmazás – A jogerő elvének és a jogbiztonság általános elvének megsértése – A hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértése (a kilencedik jogalpra való utalás) – Az indokolás hiánya

Negyedik jogalap: a 2013/36/EU irányelvet átültető nemzeti szabályozás alkalmazása során elkövetett téves jogalkalmazás – A jogbiztonság elvének megsértése – Az eljárás során felmerült olyan meghatározó tény (rehabilitáció) figyelmen kívül hagyása, amely automatikusan meghatározza a jóhírnévnek az átültető nemzeti jogszabály értelmében vett újbóli megszerzését.

A jogalap négy részből áll, amelyek a következő kérdésekre vonatkoznak:

- A) A CRD IV irányelv 23. cikke (1) bekezdése nemzeti jogba történő átültetésének elmulasztása, valamint a 144/1998. sz. miniszteri rendelet jogellenessége;
- B) A CRD IV irányelv 23. cikkének (4) bekezdésében előírt (az engedélyezéshez benyújtandó dokumentumokról szóló) lista közzétételének elmulasztása;
- C) A 2008. évi iránymutatások érvényesíthetetlensége;
- D) A Silvio Berlusconi által elért rehabilitációs intézkedés: Az eljárás során felmerült olyan meghatározó tény figyelmen kívül hagyása, amely automatikusan meghatározza a jóhírnévnek az átültető nemzeti jogszabály értelmében vett újbóli megszerzését.

Ötödik jogalap: A 2013/36/EU irányelv 23. cikkének értelmezése során, a nemzeti jog értelmében vett jóhírnév elvesztése esetén a részesedést szerezni kívánó személy lehetséges befolyására vonatkozó követelmény relevanciájával kapcsolatban elkövetett téves jogalkalmazás.

Hatodik jogalap: Az arányosság elvének a 2013/36/EU irányelv alkalmazása során az átültető nemzeti jogszabályból eredő állítólagos automatizmus tekintetében fennálló relevanciájával kapcsolatos téves jogalkalmazás – Az automatizmus tilalma – Az indokolás hiánya vagy elégtelensége

Hetedik jogalap: Az 1024/2013/EU rendelet⁽²⁾ 22. cikke (2) bekezdésének és a 468/2014/EU rendelet⁽³⁾ 32. cikke (1) és (5) bekezdésének értelmezése és alkalmazása során elkövetett téves jogalkalmazás – Az alkalmazandó nemzeti jog megsértése – A Charta 41. és 47. cikkének megsértése – Nyilvánvalóan logikátlan és ellentmondásos indokolás

Nyolcadik jogalap: A 468/2014/EU rendelet 31. cikkének (3) bekezdésében az észrevételek benyújtására vonatkozóan előírt rövid határidő (3 nap) jogellenessége – A Charta 41. cikkének és a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból levezethető megfelelő általános jogelveknek a megsértése – Az indokolás ellentmondásossága és nyilvánvaló logikátlansága – A határidő észszerűségére és arányosságára vonatkozó kritériumok megsértése, valamint az e tekintetben a Törvényszéket megillető hatáskör gyakorlásának elmulasztása

Kilencedik jogalap: A Törvényszék eljárási szabályzata 84. cikkének a Bíróság 2018. december 19-i ítéletét követően előterjesztett új jogalapokkal kapcsolatban történő alkalmazása során elkövetett téves jogalkalmazás – Nyilvánvaló értékelési hiba az „új jogi elem” fennállásával kapcsolatban, az indokolás hiányossága és nyilvánvaló logikátlansága – A hatékony bírói jogvédelem elvének és a Charta 47. cikkének megsértése – Az új jogalapok hivatalból történő vizsgálatának elmulasztására vonatkozó indokolási kötelezettség megsértése

Tizedik jogalap: A szociális szolgálat által felügyelt próbára bocsátás eredményes befejezésére vonatkozó jogalap elfogadhatóságával kapcsolatos nyilvánvaló értékelési hiba – Az indokolás nyilvánvaló logikátlansága – A nemzeti jog megsértése – A Törvényszék eljárási szabályzata 84. cikkének megsértése. – A hatékony bírói jogvédelem elvének és a Charta 47. cikkének megsértése – A jogalap hivatalból történő vizsgálatának elmulasztására vonatkozó indokolási kötelezettség megsértése

Tizenegyedik jogalap: A Törvényszék eljárási szabályzata 85. cikke (3) bekezdésének az új bizonyítékok elfogadhatatlansága tekintetében történő megsértése – A Bíróság 2018. december 19-i ítéletének és a Sezioni Unite della Corte di Cassazione (a semmítőszék egyesített tanácsa) 10355/2021. sz. határozatának a határozathozatal szempontjából fennálló relevanciájával kapcsolatban elkövetett nyilvánvaló értékelési hiba – Az új jogalapok elfogadhatósága szempontjából döntő jelentőségű dokumentum vizsgálatának elmulasztása – A védelemhez való jog és különösen a Charta 47. cikkének megsértése

- (¹) A hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 176., 338. o.; helyesbítések: HL 2013. L 208., 73. o.; HL 2017. L 20., 1. o.).
- (²) Az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 287., 63. o.).
- (³) Az Egységes Felügyeleti Mechanizmuson belül az Európai Központi Bank és az illetékes nemzeti hatóságok, valamint a kijelölt nemzeti hatóságok közötti együttműködési keretrendszer létrehozásáról szóló, 2014. április 16-i 468/2014/EU európai központi banki rendelet (SSM-keretrendelet) (HL 2014. L 141., 1. o.).

A Törvényszék (kibővített második tanács) T-913/16. sz., Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi kontra Európai Központi Bank (EKB) ügyben 2022. május 11-én hozott ítélete ellen Silvio Berlusconi által 2022. július 27-én benyújtott fellebbezés

(C-513/22 P. sz. ügy)

(2022/C 359/61)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Silvio Berlusconi (képviselők: A. Di Porto, N. Ghedini, B. Nascimbene ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Európai Központi Bank, Európai Bizottság, Silvio Berlusconi, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének 2022. május 11-i ítéletét;
- következésképpen semmisítse meg az Európai Központi Bank 2016. október 25-i határozatát;
- másodlagosan, amennyiben a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a jelen ügyben nem határozhat, helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének 2022. május 11-i ítéletét, és utalja vissza az ügyet a Törvényszék egy másik tanácsa elé;
- az Európai Központi Bankot kötelezze a költségek viselésére, beleértve az elsőfokú eljárás költségeit is;
- pervezető intézkedésként
 - rendelje el, hogy a Törvényszék által elfogadhatatlannak vagy megengedhetetlennek nyilvánított dokumentumokat csatolják az ügy irataihoz;
 - szükség esetén rendelje el a megfelelő pervezető intézkedéseket vagy bizonyításfelvételt a 2021. szeptember 16-i meghallgatásról készült jegyzőkönyv és a meghallgatás hangfelvételének megszerzése érdekében.

Jogalapok és fontosabb érvek

Első jogalap: A felperesek által a Banca Mediolanum felett gyakorolt ellenőrzés hatásainak értékelése során elkövetett téves jogalkalmazás – Nyilvánvaló értékelési hiba és a tények elferdítése a befolyásoló részesedés megszerzésével kapcsolatban – A megtámadott jogi aktus indokolásának jogellenes megváltoztatása – A kontradiktórius eljárás elvének megsértése – A befolyásoló részesedés „megszerzésének” uniós és nemzeti jogi szempontból történő minősítése során elkövetett téves jogalkalmazás – A nemzeti jog alkalmazásának hiánya – A lojális együttműködés elvének megsértése – Az indokolás ellentmondásossága – Hatáskörtúllépés.

A jogalap hat részből áll, amelyek a következő kérdésekre vonatkoznak:

- A) A „szóban forgó egyesület megelőzően” a Fin. Prog. Italiával kötött részvényesi megállapodás útján a Fininvest és Silvio Berlusconi által a Banca Mediolanum felett gyakorolt közös ellenőrzés megállapítása: a következmények helytelen értékelése;
- B) Silvio Berlusconi a Banca Mediolanumban való befolyásoló részesedés megszerzésével kapcsolatos jogállása: a Banca d'Italia 2014. október 7-i határozata – „egyesülés” – „a Consiglio di Stato (államtanács) 2016. március 3-i ítélete” sorrendjének helytelen rekonstruálása; a tények elferdítése és nyilvánvalóan téves jogalkalmazás;
- C) A Törvényszék saját indokolásával váltotta fel a megtámadott jogi aktus kibocsátójának indoklását: az EUMSZ 263. cikk és az EUMSZ 264. cikk megsértése;
- D) A befolyásoló részesedésszerzés új uniós jogi fogalma: a nemzeti jog alkalmazásának mellőzése;
- E) Az uniós jog által nem szabályozott normatív tényállás Törvényszék általi létrehozása;
- F) A közvetett befolyásoló részesedés és a közvetlen befolyásoló részesedés közötti különbségtétel: a 2013/36/EU irányelv 22. cikkének és az egységes banktörvény 22. cikkének megsértése.

Második jogalap: Téves jogalkalmazás a 2013/36/EU irányelv⁽¹⁾ jogszerűségének megállapítását illetően – A jogi aktusok visszaható hatályának tilalmára vonatkozó alapelv megsértése és a jogbiztonság általános elvének megsértése – Nyilvánvaló indokolási ellentmondás

Harmadik jogalap: Téves jogalkalmazás – A jogerő elvének és a jogbiztonság általános elvének megsértése – A hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértése (a kilencedik jogalpra való utalás) – Az indokolás hiánya

Negyedik jogalap: a 2013/36/EU irányelvet átültető nemzeti szabályozás alkalmazása során elkövetett téves jogalkalmazás – A jogbiztonság elvének megsértése – Az eljárás során felmerült olyan meghatározó tény (rehabilitáció) figyelmen kívül hagyása, amely automatikusan meghatározza a jóhírnévnek az átültető nemzeti jogszabály értelmében vett újbóli megszerzését.

A jogalap négy részből áll, amelyek a következő kérdésekre vonatkoznak:

- A) A 2013/36/EU irányelv 23. cikke (1) bekezdése nemzeti jogba történő átültetésének elmulasztása, valamint a 144/1998. sz. miniszteri rendelet jogellenessége;
- B) A 2013/36/EU irányelv 23. cikkének (4) bekezdésében előírt (az engedélyezéshez benyújtandó dokumentumokról szóló) lista közzétételének elmulasztása;
- C) A 2008. évi iránymutatások érvényesíthetetlensége;
- D) A Silvio Berlusconi által elért rehabilitációs intézkedés: Az eljárás során felmerült olyan meghatározó tény figyelmen kívül hagyása, amely automatikusan meghatározza a jóhírnévnek az átültető nemzeti jogszabály értelmében vett újbóli megszerzését.

Ötödik jogalap: A 2013/36/EU irányelv 23. cikkének értelmezése során, a nemzeti jog értelmében vett jóhírnév elvesztése esetén a részesedést szerezni kívánó személy lehetséges befolyására vonatkozó követelmény relevanciájával kapcsolatban elkövetett téves jogalkalmazás.

Hatodik jogalap: Az arányosság elvének a 2013/36/EU irányelv alkalmazása során az átültető nemzeti jogszabályból eredő állítólagos automatizmus tekintetében fennálló relevanciájával kapcsolatos téves jogalkalmazás – Az automatizmus tilalma – Az indokolás hiánya vagy elégtelensége

Hetedik jogalap: Az 1024/2013/EU rendelet ⁽²⁾ 22. cikke (2) bekezdésének és a 468/2014/EU rendelet ⁽³⁾ 32. cikke (1) és (5) bekezdésének értelmezése és alkalmazása során elkövetett téves jogalkalmazás – Az alkalmazandó nemzeti jog megsértése – A Charta 41. és 47. cikkének megsértése – Nyilvánvalóan logikátlan és ellentmondásos indokolás

Nyolcadik jogalap: A 468/2014/EU rendelet 31. cikkének (3) bekezdésében az észrevételek benyújtására vonatkozóan előírt rövid határidő (3 nap) jogellenessége – A Charta 41. cikkének és a tagállamok közös alkotmányos hagyományából levezethető megfelelő általános jogelveknek a megsértése – Az indokolás ellentmondásossága és nyilvánvaló logikátlansága – A határidő észszerűségére és arányosságára vonatkozó kritériumok megsértése, valamint az e tekintetben a Törvényszéket megillető hatáskör gyakorlásának elmulasztása

Kilencedik jogalap: A Törvényszék eljárási szabályzata 84. cikkének a Bíróság 2018. december 19-i ítéletét követően előterjesztett új jogalapokkal kapcsolatban történő alkalmazása során elkövetett téves jogalkalmazás – Nyilvánvaló értékelési hiba az „új jogi elem” fennállásával kapcsolatban, az indokolás hiányossága és nyilvánvaló logikátlansága – A hatékony bírói jogvédelem elvének és a Charta 47. cikkének megsértése – Az új jogalapok hivatalból történő vizsgálatának elmulasztására vonatkozó indokolási kötelezettség megsértése

Tizedik jogalap: A szociális szolgálat által felügyelt próbára bocsátás eredményes befejezésére vonatkozó jogalap elfogadhatóságával kapcsolatos nyilvánvaló értékelési hiba – Az indokolás nyilvánvaló logikátlansága – A nemzeti jog megsértése – A Törvényszék eljárási szabályzata 84. cikkének megsértése. – A hatékony bírói jogvédelem elvének és a Charta 47. cikkének megsértése – A jogalap hivatalból történő vizsgálatának elmulasztására vonatkozó indokolási kötelezettség megsértése

Tizenegyedik jogalap: A Törvényszék eljárási szabályzata 85. cikke (3) bekezdésének az új bizonyítékok elfogadhatatlansága tekintetében történő megsértése – A késelem igazolására vonatkozó indokolás hiánya vagy elégtelensége – A Bíróság előtti fellebbezésekre vonatkozó iratoknak, a Bíróság 2018. december 19-i ítéletének és a Sezioni Unite della Corte di Cassazione (a semmítőszék egyesített tanácsa) 10355/2021. sz. határozatának a határozathozatal szempontjából fennálló relevanciájával kapcsolatban elkövetett nyilvánvaló értékelési hiba – Az új jogalapok elfogadhatósága szempontjából döntő jelentőségű dokumentum vizsgálatának elmulasztása – A védelemhez való jog és különösen a Charta 47. cikkének megsértése

⁽¹⁾ A hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 176., 338. o.; helyesbítések: HL 2013. L 208., 73. o.; HL 2017. L 20., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 287., 63. o.).

⁽³⁾ Az Egységes Felügyeleti Mechanizmuson belül az Európai Központi Bank és az illetékes nemzeti hatóságok, valamint a kijelölt nemzeti hatóságok közötti együttműködési keretrendszer létrehozásáról szóló, 2014. április 16-i 468/2014/EU európai központi banki rendelet (SSM-keretrendelet) (HL 2014. L 141., 1. o.).

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-593/20. sz., Tirrenia di Navigazione SpA kontra Európai Bizottság ügyben 2022. május 18-án hozott ítélete ellen a Tirrenia di navigazione SpA által 2022. július 29-én benyújtott fellebbezés

(C-514/22. P. sz. ügy)

(2022/C 359/62)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Tirrenia di navigazione SpA (képviselők: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo, A. Moriconi ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

1. helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-593/20. sz. ügyben 2022. május 18-án hozott ítéletét,
2. semmisítse meg a 2020. március 2-i (EU) 2020/1412 bizottsági határozatot a 2., 3. és 4. cikk, valamint másodlagosan az állítólagos támogatás visszatéríttetését elrendelő, valamint azonnali és tényleges visszatérítést megállapító 6. és 7. cikk tekintetében;
3. másodlagosan a 2. pont tekintetében: utalja vissza az ügyet a Törvényszék egy másik tanácsa elé,
4. az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a Törvényszék T-593/20. sz., Tirrenia di Navigazione SpA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletét támadja, amely elutasította a megsemmisítés iránti keresetet a 2020. március 2-i (EU) 2020/1412 határozat 2., 3. és 4. cikke, másodlagosan pedig a 6. és 7. cikke vonatkozásában, amelyben a Bizottság megállapította, hogy a fellebbezőre vonatkozó bizonyos intézkedéseket jogellenes és összeegyeztethetetlen állami támogatásnak kell tekinteni.

A kereset első jogalapjában a fellebbező az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése és az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése, valamint 2004. évi megmentési és szerkezetátalakítási iránymutatás megsértésére hivatkozik.

A fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és ítéletének indokolása hiányos azon állítását illetően, hogy a fellebbező nem biztosította a 2004. évi iránymutatás 25. pontjának c) alpontjában meghatározott feltételek tiszteletben tartását.

A fellebbező ezzel szemben azt állítja, hogy az olasz kormány a) megfelelően tájékoztatta a Bizottságot az üzletág privatizációs tervéről; b) megerősítette azon szándékát, hogy a megmentési támogatást a hat hónapos határidő lejárta előtt vissza kívánja fizetni a privatizációból származó bevételből; c) a felszámolási tervet közzétette a honlapján. Így tehát lehetővé tette a Bizottság számára, hogy teljes mértékben megismerje a felszámolási tervvel összefüggő privatizálásra, és ezt követően a megmentési támogatás visszafizetésére irányuló terveit.

A fellebbező szerint a Bizottság által elfogadott és a Törvényszék által osztott formalista megközelítés ellentétes az Alapjogi Charta 41. cikkében megfogalmazott megfelelő ügyintézés elvével, valamint a hatékony érvényesülés elvével.

Második jogalapjával a fellebbező arra hivatkozik, hogy bizonyos adók megfizetése alóli mentességek tekintetében megsértették az az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését és az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését.

A fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és az ítélet nem tartalmaz indokolást azzal kapcsolatban, hogy a „közvetett adókat” illetően úgy ítélte meg, hogy a Bizottság által az ellenkérelmében felhozott elfogadhatatlansági kifogás megalapozott.

A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének a fellebbező által megtámadott, egyes adók alóli mentességre vonatkozó intézkedésre való alkalmazhatóságának értékelése során is, és a Törvényszék e tekintetben tett megállapításai hiányos indokolást tartalmaznak.

Ez a társaságiadó-mentesség ugyanis szigorúan olyan jövőbeli és bizonytalan események bekövetkezésétől függ, amelyek eddig megakadályozták, hogy a fellebbező számára bármilyen előny keletkezzen, és amelyek – amint azt a határozat is elismeri – teljes mértékben esetlegessé teszik, hogy a jövőben ilyen előny létrejöhessen.

Ezt követően a fellebbező úgy véli, hogy az előny hiányán kívül a támogatás fogalmának egyéb alkotóelemei is hiányoznak: az intézkedésnek az Unión belüli kereskedelemre gyakorolt hatása és a verseny megsértése.

Következésképpen az említett mentesség nem tartozik az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás fogalma alá, és így nem minősül állami támogatásnak.

Harmadik jogalapjával a fellebbező a jogbiztonság és a megfelelő ügyintézés elvének az eljárás időtartama tekintetében történő megsértésére, valamint a bizalomvédelem elvének és az arányosság elvének a megsértésére hivatkozik.

A fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és ítélete nem tartalmaz indokolást azon megállapítással kapcsolatban, hogy az (EU) 2020/1412 határozat elfogadásához vezető eljárás összességében nem tartott túl hosszú ideig, és ezért nem sértették meg a jogbiztonság, a megfelelő ügyintézés és az arányosság elvét. Az arányosság elvének megsértését illetően a Törvényszék megalapozottnak tartja a Bizottság által az ellenkérelmében felhozott elfogadhatatlansági kifogást, és ezzel tévesen alkalmazta a jogot.

A fellebbező továbbá úgy véli, hogy az (EU) 2020/1412 határozat a bizalomvédelem elvével, valamint az Alapjogi Charta 16. és 17. cikkével összhangban nem írhatta volna elő a vitatott támogatási intézkedéseknek a Tirrenia AS-tól való visszatérítését.

A fellebbező szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem állapította meg, hogy a Bizottság megsértette a fent említett általános elveket és az Alapjogi Chartát.

Negyedik jogalapjával a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék elmulasztott felvenni egy bizonyítékot az ügy iratai közé.

A fellebbező azt állítja, hogy nem tudta a Törvényszék eljárási szabályzata 85. cikke (3) bekezdésének megfelelően benyújtani az ügy irataihoz az Olaszország és Szardínia régió által a Saremar javára végrehajtott SA.32014., SA.32015., SA.32016. (2011/C) (korábbi 2011/NN) számú intézkedésekről szóló, 2021. szeptember 30-i bizottsági határozatot (C(2021) 6990 final), amelyet a fellebbező az iratbetekintés iránti kérelmét követően kapott meg a Bizottságtól.

A fellebbező szerint – a *Saremar* határozat jelentőségére tekintettel – az, hogy ezt a későbbi bizonyítékot nem vették fel az ügy iratai közé, a Törvényszék eljárási szabályzatának és az uniós intézményeket terhelő indokolási kötelezettségnek a megsértése, valamint a fellebbező védelemhez való jogának nyilvánvaló megsértése miatt a Törvényszék ítéletének jogellenességét eredményezte.

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-601/20. sz., Tirrenia di Navigazione SpA kontra Európai Bizottság ügyben 2022. május 18-án hozott ítélete ellen a Tirrenia di navigazione SpA által 2022. július 29-én benyújtott fellebbezés

(C-515/22. P. sz. ügy)

(2022/C 359/63)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Tirrenia di navigazione SpA (képviselők: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo, A. Moriconi ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

1. helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-601/20. sz. ügyben 2022. május 18-án hozott ítéletét,
2. semmisítse meg a 2020. március 2-i (EU) 2020/1411 bizottsági határozatot a 2. cikkel összefüggésben értelmezett 1. cikk (3) bekezdés tekintetében;
3. másodlagosan a 2. pont tekintetében: utalja vissza az ügyet a Törvényszék egy másik tanácsa elé,
4. az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a Törvényszék T-593/20. sz., Tirrenia di Navigazione SpA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletét támadja, amely elutasította a megsemmisítés iránti keresetet a 2020. március 2-i (EU) 2020/1411 határozat 2. cikkével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (3) bekezdése vonatkozásában, amelyben a Bizottság megállapította, hogy „[a]z EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdésével ellentétes módon, jogellenesen bevezetett, a Brindisi/Korfu/Igoumenitsa/Pátra összeköttetéssel kapcsolatban a 1992. január és 1994. július közötti időszakra az Adriaticának nyújtott támogatások a közös piaccal összeegyeztethetetlenek”.

Első jogalapjával a fellebbező a jogellenesnek és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek ítélt támogatások után járó kamatok visszatérítésére vonatkozó elévülési idővel kapcsolatos eljárási szabályok megsértésére hivatkozik.

A fellebbező álláspontja szerint a Törvényszék több ponton is tévedett: a) amikor megállapította, hogy a 2007. január 1. és 2007. március 26. közötti időszakra vonatkozó kamatok behajtásának elmulasztásának konkrét vitatását illetően nem járt le a tízéves elévülési idő; b) amikor megállapította, hogy a jogsértés megtámadásának elmulasztását, amely a kontradiktórius eljárás és ezáltal a védelemhez való jog nyilvánvaló megsértését eredményezte, a fellebbező nem kifogásolhatja, mivel az az érintett tagállamra vonatkozik.

Második jogalapjával a fellebbező a támogatás új támogatásnak való téves minősítésére, a támogatást újnak és összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat jogellenességére, valamint az indokolási kötelezettség és az arányosság elvének megsértésére hivatkozik.

A Törvényszék nem bizonyította, hogy a Bizottság a 2020. március 2-i (EU) 2020/1411 határozatával mennyiben orvosolta a Törvényszék T-265/04., T-292/04. és T-504/04. sz. egyesített ügyekben 2009. március 4-én hozott ítéletében a 2004. évi határozattal (2005/163/EK) szemben felrótt hibát.

A Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Bizottság orvosolta az indokolási kötelezettség 2009-ben megállapított megsértését, és az (EU) 2020/1411 határozattal bizonyította, hogy az Adriatica részére nyújtott, közszolgáltatási kötelezettségekre vonatkozó támogatások új támogatásnak minősülnek.

A fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és ítélete nem tartalmaz indokolást azon állítását illetően, hogy a Bizottság helyesen minősítette a belső piaccal összeegyeztethetetlennek az Adriatica számára az 1992 januárja és 1994 júliusa közötti időszakban a Brindisi/Korfu/Igoumenitsa/Pátra összeköttetés vonatkozásában nyújtott, közszolgáltatási kötelezettségekre vonatkozó támogatásokat.

A fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszéknek feltétlenül meg kellett volna vizsgálnia, hogy a Bizottság az (EU) 2020/1411 határozatában a) konkrétan meghatározta-e a piaci helyzetet; b) helyesen hasonlította-e össze a támogatási intézkedés és a kartell tárgyát; c) helytállóan ismertette-e, hogy a támogatási intézkedés által okozott versenytorzulás hogyan erősödött az intézkedés (egyébként összeegyeztethetőnek tekintett) és a kartellben való részvétel összekapcsolódása következtében, és ezért d) megindokolta-e az ok-okozati összefüggést a Közösségen belüli kereskedelem ebből eredő akadályainak fennállása tekintetében.

A fellebbező ezenkívül úgy véli, hogy a Törvényszék következtetései ellentétesek az arányosság általános elvével.

Harmadik jogalapjával a fellebbező a jogbiztonság és a megfelelő ügyintézés elvének az eljárás időtartama tekintetében történő megsértésére, valamint a bizalomvédelem elvének és az arányosság elvének a megsértésére hivatkozik.

A fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és ítélete nem tartalmaz indokolást azon megállapítással kapcsolatban, hogy a 2020. március 2-i (EU) 2020/1411 határozat elfogadásához vezető eljárás összességében nem tartott túl hosszú ideig, és ezért nem sértették meg a jogbiztonság, a megfelelő ügyintézés és az arányosság elvét.

A fellebbező továbbá úgy véli, hogy a 2020. március 2-i (EU) 2020/1411 határozat a bizalomvédelem elvével, valamint az Alapjogi Charta 16. és 17. cikkével összhangban nem írhatta volna elő a támogatás visszatérítését.

A fellebbező szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem állapította meg, hogy a Bizottság megsértette a fent említett általános elveket és az Alapjogi Chartát.

Negyedik jogalapjával a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék elmulasztott felvenni egy bizonyítékot az ügy iratai közé.

A fellebbező azt állítja, hogy nem tudta a Törvényszék eljárási szabályzata 85. cikke (3) bekezdésének megfelelően benyújtani az ügy irataihoz az Olaszország és Szardínia régió által a *Saremar* javára végrehajtott SA.32014., SA.32015., SA.32016. (2011/C) (korábbi 2011/NN) számú intézkedésekről szóló, 2021. szeptember 30-i bizottsági határozatot (C(2021) 6990 final), amelyet a fellebbező az iratbetekintés iránti kérelmét követően kapott meg a Bizottságtól.

A fellebbező szerint – a *Saremar* határozat jelentőségére tekintettel – az, hogy ezt a későbbi bizonyítékot nem vették fel az ügy iratai közé, a Törvényszék eljárási szabályzatának és az uniós intézményeket terhelő indokolási kötelezettségnek a megsértése, valamint a fellebbező védelemhez való jogának nyilvánvaló megsértése miatt a Törvényszék ítéletének jogellenességét eredményezte.

A Bíróság elnökének 2022. április 8-i végzése (a Tribunal Superior de Justicia de Cataluña [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – IP kontra Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(C-330/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2022/C 359/64)

Az eljárás nyelve: spanyol

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 359., 2020.10.26.

A Bíróság elnökének 2022. április 8-i végzése (a Tribunal Superior de Justicia de Cataluña [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – CZ kontra Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)

(C-366/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2022/C 359/65)

Az eljárás nyelve: spanyol

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 359., 2020.10.26.

A Bíróság elnökének 2022. március 24-i végzése (a Sofijski gradski sad [Bulgária] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – EUROBANK BULGARIA kontra NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS

(C-445/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2022/C 359/66)

Az eljárás nyelve: bolgár

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 412., 2021.10.11.

A Bíróság elnökének 2022. március 31-i végzése (a Landesgericht Korneuburg [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Laudamotion GmbH kontra TG, QN, AirHelp Germany GmbH

(C-517/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2022/C 359/67)

Az eljárás nyelve: német

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 471., 2021.11.22.

A Bíróság elnökének 2022. március 15-i végzése (a Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – G kontra Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(C-614/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2022/C 359/68)

Az eljárás nyelve: holland

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 2., 2022.1.3.

A Bíróság elnökének 2022. március 30-i végzése (az Oberster Gerichtshof [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – YV kontra Stadtverkehr Lindau (B) GmbH

(C-685/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2022/C 359/69)

Az eljárás nyelve: német

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 84., 2022.2.21.

A Bíróság elnökének 2022. április 7-i végzése (a Curtea de Apel Pitești [Románia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – MK által indított eljárás

(C-709/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2022/C 359/70)

Az eljárás nyelve: román

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 51., 2022.1.31.

A Bíróság elnökének 2022. március 29-i végzése (a Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Provident Polska S.A. kontra VF

(C-717/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2022/C 359/71)

Az eljárás nyelve: lengyel

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 128., 2022.3.21.

TÖRVÉNYSZÉK

A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – AI és társai kontra EFCA

(T-864/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Közszolgálat – Az EFCA személyi állománya – Lelki zaklatás – Segítségnyújtás iránti kérelem – Előzetes figyelmeztetések – Az Alapjogi Charta 31. cikke – A személyzeti szabályzat 24. cikke – A segítségnyújtási kötelezettség terjedelme – Gondoskodási kötelezettség – Vizsgálat megindítása – Ésszerű határidő – Felelősség – Jogellenesség”)

(2022/C 359/72)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: AI, HV, HW, HY (képviselők: L. Levi és A. Champetier ügyvédek)

Alperes: Európai Halászati Ellenőrző Hivatal (EFCA) (képviselő: J. Mannheim meghatalmazott, segítői: D. Waelbroeck és A. Duron ügyvédek)

Az ügy tárgya

A felperesek a Törvényszék Hivatalához 2019. december 17-én az EUMSZ 270. cikk alapján benyújtott keresetükkel azon károk megtérítését kérik, amelyeket lényegében amiatt szenvedtek el, hogy az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal (EFCA) nem adott megfelelő választ A (osztályvezető) 2012 és 2018 között velük szemben tanúsított, és álláspontjuk szerint lelki zaklatásnak minősülő magatartására.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) Mindegyik fél maga viseli saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 61., 2020.2.24.

A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – JC kontra EUCAP Szomália

(T-165/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Választottbíróági kikötés – Az EUCAP Szomália nemzetközi szerződéses alkalmazottja – Közös kül- és biztonságpolitikai misszió – A határozott idejű munkaszerződésnek a próbaidő alatti felmondása – A szerződés felmondásának tértivevényes ajánlott levélben való közlése – Hiányos címre való küldés – A bírósági jogorvoslatot megelőző belső jogorvoslat határidejének kezdő időpontja – Az alkalmazandó jog meghatározása – A nemzeti munkajog kógens rendelkezései – A próbaidőre vonatkozó szerződéses feltétel semmissége – A felmondás szabálytalan közlése – A felmondási idő be nem tartása miatti kártérítés – A díjazás visszamenőleges kifizetése – Viszontkereset”)

(2022/C 359/73)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: JC (képviselő: A. Van Himst ügyvéd)

Alperes: EUCAP Szomália (képviselők: E. Raoult ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 272. cikk alapján benyújtott keresetében a felperes egyrészt azt kéri, hogy a Törvényszék semmisítse meg a 2019. november 4-i és 2019. december 3-i leveleket, amelyekkel az EUCAP Szomália közölte a felperessel a munkaszerződésének felmondásáról szóló határozatát, valamint szükség esetén semmisítse meg a 2020. január 24-i határozatot, amellyel az EUCAP Szomália elutasította a felperes munkaszerződésének felmondásáról szóló, a 2019. december 3-i levéllel közölt határozattal szemben a felperes által benyújtott, nem fegyelmi jellegű belső fellebbezést, másrészt pedig kötelezze az EUCAP Szomáliát, hogy a szerződéses munkaviszonyuk végleges, szabályszerű és jogszerű megszűnésének időpontjáig visszamenőlegesen fizesse meg a felperes díjazását.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A 2019. november 4-i levélben szereplő felmondási idő közlése semmis.
- 2) Az EUCAP Szomália és JC között 2019. augusztus 21-én létrejött szerződés felmondása 2019. december 5-i hatállyal szabályszerű, érvényes és felhívható JC-vel szemben, és e felmondás e szerződés 18.1. cikkével összhangban a 2019. december 9-től számított egy hónapos felmondási idő lejártával válik véglegessé.
- 3) A Törvényszék kötelezi az EUCAP Szomáliát, hogy fizessen JC számára egyrészt a 2019. november 26-tól 2019. december 8-ig terjedő időszak vonatkozásában az említett szerződés 12.2. cikkében meghatározott díjazásának megfelelő összeget, a szerződés 15. cikkében említett napidíjak kivételével, másrészt a 2019. december 9-től 2020. január 9-ig terjedő időszak vonatkozásában a felmondási idő be nem tartása miatt az egyhavi díjazásának megfelelő összeget, valamint fizesse meg ezen összegeknek a belga jog szerinti törvényes kamatlábnak megfelelő kamatait.
- 4) A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.
- 5) A Törvényszék az EUCAP Szomália viszontkeresetét elutasítja.
- 6) A Törvényszék az EUCAP Szomáliát kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 9., 2021.1.11.

A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – JF kontra EUCAP Somalia

(T-194/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Választottbírói kikötés – Az EUCAP Somalia szerződéses nemzetközi alkalmazottja – A közös kül- és biztonságpolitika missziója – A munkaszerződés meghosszabbításának az Egyesült Királyságnak az Unióból való kilépését követő mellőzése – A meghallgatáshoz való jog – Egyenlő bánásmód – Az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalma – Az Egyesült Királyság Európai Unióból történő kilépéséről szóló megállapodás által előírt átmeneti időszak – Megsemmisítés iránti kereset – Kártérítési kereset – A szerződéstől el nem választható aktusok – Elfogadhatatlanság”)

(2022/C 359/74)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: JF (képviselő: A. Kunst ügyvéd)

Alperes: EUCAP Somalia (képviselő: E. Raoult ügyvéd)

Az ügy tárgya

Keresetében a felperes elsődlegesen egyfelől az EUMSZ 263. cikk alapján az EUCAP Somalia 2020. január 18-i feljegyzésének és 2020. január 29-i levelének megsemmisítését kéri, amelyekben az EUCAP Somalia úgy határozott, hogy a felperes munkaszerződését nem hosszabbítja meg, másfelől az EUMSZ 268. cikk alapján az általa ezen aktusukból kifolyólag állítólagosan elszenvedett károk megtérítését kéri, továbbá másodlagosan, az EUMSZ 272. cikk alapján kéri a vitatott aktusok jogellenessé nyilvánítását, valamint az általa ezen aktusokból kifolyólag állítólagosan elszenvedett károk megtérítését.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék JF-et kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 201., 2020.6.15.

A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – VeriGraft kontra EISMEA

(T-457/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Választottbírósi kikötés – A »Horizon 2020« (2014 – 2020) kutatási és innovációs keretprogram – A »Personalized Tissue-Engineered Veins as the first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P – TEV« támogatási megállapodás – Előre nem látott alvállalkozói költségek – Egyszerűsített jóváhagyási eljárás – Az időszakos technikai jelentésekben megemlített alvállalkozói közreműködés – Jóváhagyott időszakos technikai jelentések – Támogatható költségek”)

(2022/C 359/75)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: VeriGraft AB (Göteborg, Svédország) (képviselők: P. Hansson és M. Persson ügyvédek)

Alperes: Európai Innovációs Tanács és Kkv-ügyi Végrehajtó Ügynökség (EISMEA) (képviselők: A. Galea meghatalmazott, segítői: D. Waelbroeck és A. Duron ügyvédek)

Az ügy tárgya

A felperes az EUMSZ 272. cikk alapján benyújtott kérelmében először is annak megállapítását kéri, hogy a Kis- és Középvállalkozások Végrehajtó Ügynöksége (EASME) által elutasított alvállalkozói költségek a 778620 hivatkozási számú, „Személyre szabott szöveti vénák mint a krónikus vénás elégtelenségben szenvedő betegek első gyógymódja–P–TEV” (Personalized Tissue-Engineered Veins as the first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency–P–TEV) című projektre vonatkozó támogatási megállapodás alapján támogatható költségnek minősülnek, másodsor, hogy az EASME által kiállított 3242004635. sz., 106 928,74 euróról szóló terhelési értesítés megalapozatlan, és harmadszor, hogy 109 230,19 eurónak a támogatási megállapodással létesített garanciaalapból történő behajtása szintén megalapozatlan.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék helyt ad a VeriGraft AB annak megállapítására irányuló kérelmének, hogy a Kis- és Középvállalkozások Végrehajtó Ügynöksége (EASME) által elutasított 258 588,80 eurót kitévő alvállalkozói költségek a 778620 hivatkozási számú, „Personalized Tissue-Engineered Veins as the first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency–P–TEV” támogatási megállapodás alapján támogatható költségnek minősülnek.
- 2) A Törvényszék helyt ad a VeriGraft AB annak megállapítására irányuló kérelmének, hogy a Kis- és Középvállalkozások Végrehajtó Ügynöksége (EASME) által kiállított 3242004635. sz., 106 928,74 euróról szóló terhelési értesítés megalapozatlan.
- 3) A Törvényszék helyt ad a VeriGraft AB annak megállapítására irányuló kérelmének, hogy 109 230,19 eurónak a 778620 hivatkozási számú, „Personalized Tissue-Engineered Veins as the first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency–P–TEV” támogatási megállapodással létesített garanciaalapból történő behajtása megalapozatlan.

- 4) A Törvényszék az Európai Innovációs Tanács és Kkv-ügyi Végrehajtó Ügynökséget (EISMEA) kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 297., 2020.9.7.

A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – Delifruit kontra Bizottság

(T-629/20. sz. ügy) (¹)

(„Növényvédő szerek – Klórpírifosz hatóanyag – A banánban vagy a banán felületén található klórpírifosz szermaradék-határértékének a meghatározása – 396/2005/EK rendelet – Rendelkezésre álló tudományos és műszaki ismeretek – Egyéb jelentős tényezők”)

(2022/C 359/76)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Delifruit, SA (Guayaquil, Ecuador) (képviselők: K. Van Maldegem, P. Sellar és S. Abdel-Qader ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: F. Castilla Contreras, A. Dawes és M. ter Haar meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikkén alapuló keresetében a felperes, a Delifruit, SA a 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet II. és V. mellékletének a bizonyos termékekben, illetve azok felületén található klórpírifosz és klórpírifosz-metil megengedett szermaradék-határértékei tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. július 23-i (EU) 2020/1085 rendelet (HL 2020. L 239., 7. o.) részleges megsemmisítését kéri abban a részében, amelyben az a banánban vagy a banán felületén található klórpírifosz szermaradék-határértékét 0,01 mg/kg-ban határozza meg.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Delifruit, SA-t kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 433., 2020.12.14.

A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – Standard International Management kontra EUIPO – Asia Standard Management Services (The Standard)

(T-768/20. sz. ügy) (¹)

(„Európai uniós védjegy – Megszűnés megállapítása iránti eljárás – A The Standard európai uniós ábrás védjegy – A megszűnés megállapítása – A védjegy használatának helye – Uniós fogyasztóknak szóló reklámok és értékesítési ajánlatok – Az (EU) 2017/1001 rendelet 58. cikke (1) bekezdésének a) pontja”)

(2022/C 359/77)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Standard International Management LLC (New York, New York, Egyesült Államok) (képviselők: M. Edenborough QC, S. Wickenden barrister és M. Maier ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: D. Gája meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban: Asia Standard Management Services Ltd (Hong Kong, Kína)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikkén alapuló keresetében a felperes az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ötödik fellebbezési tanácsa 2020. november 27-i határozatának (R 828/2020-5. sz. ügy) hatályon kívül helyezését kéri.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ötödik fellebbezési tanácsának 2020. november 27-i határozatát (R 828/2020-5. sz. ügy) a 38., 39., 41., 43. és 44. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében hatályon kívül helyezi.
- 2) A Törvényszék az EUIPO-t kötelezi a saját költségeinek, valamint a Standard International Management LLC részéről felmerült költségek viselésére, ideértve a fellebbezési tanács előtti eljárás során felmerült költségeket is.

⁽¹⁾ HL C 62., 2021.2.22.

A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – Gugler France kontra EUIPO – Gugler (GUGLER)

(T-147/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – GUGLER európai uniós ábrás védjegy – Feltétlen törlési ok – Rosszhiszeműség hiánya – A 40/94/EK rendelet 51. cikke (1) bekezdésének b) pontja [jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 59. cikke (1) bekezdésének b) pontja]”)

(2022/C 359/78)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Gugler France (Auxons, Franciaország) (képviselő: A. Grolée ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: J. Crespo Carrillo meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Alexander Gugler (Maxdorf, Németország) (képviselő: M.-C. Simon ügyvéd)

Az ügy tárgya

A felperes az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott keresetével az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ötödik fellebbezési tanácsa 2020. december 9-i határozatának (R 893/2020-5. sz. ügy) hatályon kívül helyezését kéri.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Gugler France-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 163., 2021.5.3.

A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – CCTY Bearing Company kontra EUIPO – CCVI International (CCTY)

(T-176/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – A CCTY európai uniós szóvédjegy – A korábbi CCVI európai uniós ábrás védjegy – Viszonylagos kizáró ok – Összetéveszthetőség – A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja [jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja] – Joggal való visszaélés – A 2017/1001 rendelet 71. cikke”)

(2022/C 359/79)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: CCTY Bearing Company (Zhenjiang, Kína) (képviselő: L. Genz és C. Stadler ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselők: M. Capostagno és V. Ruzek meghatalmazottak)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: CCVI International Srl (Vicenza, Olaszország) (képviselők: D. Demarinis, R. Covelli és M. Theisen ügyvédek)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikkén alapuló keresetével a felperes az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) negyedik fellebbezési tanácsa 2021. február 3-i határozatának (R 779/2020-4.sz. ügy) hatályon kívül helyezését kéri.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a CCTY Bearing Company-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 206., 2021.5.31.

A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – Illumina kontra Bizottság

(T-227/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Verseny – Összefonódások – A gyógyszeripar piaca – A 139/2004/EK rendelet 22. cikke – Az összefonódás vizsgálatára a nemzeti jogszabályok alapján hatáskörrel nem rendelkező versenyhatóság áttétel iránti kérelme – Az összefonódás vizsgálatát elrendelő bizottsági határozat – Más nemzeti versenyhatóságok által benyújtott, az áttétel iránti kérelemhez való csatlakozás iránti kérelmeknek helyt adó bizottsági határozatok – A Bizottság hatásköre – Az áttétel iránti kérelem benyújtásának határideje – A »tudomásra hozás« fogalma – Észszerű határidő – Jogos bizalom – A Bizottság alelnökének nyilvános kijelentései – Jogbiztonság”)

(2022/C 359/80)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, Egyesült Államok) (képviselők: D. Beard barrister és P. Chappatte ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: N. Khan, G. Conte és C. Urraca Caviedes meghatalmazottak)

A felperest támogató beavatkozó fél: Grail LLC, korábban Grail, Inc. (Menlo Park, Kalifornia, Egyesült Államok) (képviselők: D. Little solicitor, J. Ruiz Calzado, J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate és A. Giraud ügyvédek)

Az alperest támogató beavatkozó felek: Görög Köztársaság (képviselő: K. Boskovits meghatalmazott), Francia Köztársaság (képviselők: T. Stéhelin, P. Dodeller, J.-L. Carré és E. Leclerc meghatalmazottak), Holland Királyság (képviselők: M. Bulterman és P. Huurnink meghatalmazottak), EFTA Felügyeleti Hatóság (képviselők: C. Simpson, M. Sánchez Rydelski és M.-M. Joséphidès meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az először is a francia versenyhatóságnak a Grail, Inc. feletti kizárólagos irányítás Illumina, Inc. általi megszerzésére irányuló összefonódás vizsgálata iránti kérelmének helyt adó, 2021. április 19-i C(2021) 2847 final bizottsági határozat (COMP/M.10188 – Illumina/Grail ügy), másodszor a görög, belga, norvég, izlandi és holland versenyhatóságok ezen áttétel iránti kérelemhez való csatlakozás iránti kérelmeinek helyt adó 2021. április 19-i C(2021) 2848 final, C(2021) 2849 final, C(2021) 2851 final, C(2021) 2854 final és C(2021) 2855 final bizottsági határozatok, valamint harmadszor az Illuminát és a Grailt az említett áttétel iránti kérelemről tájékoztató 2021. március 11-i bizottsági levél megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék az Illumina, Inc.-t kötelezi saját költségein felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.
- 3) A Görög Köztársaság, a Francia Köztársaság, a Holland Királyság, az EFTA Felügyeleti Hatóság és a Grail LLC maga viseli saját költségeit.

(¹) HL C 252., 2021.6.28.

A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – Unimax Stationery kontra EUIPO – Mitsubishi Pencil (uni)

(T-369/21. sz. ügy) (¹)

(„Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – Az uni európai uniós ábrás védjegy – Feltétlen kizáró okok – Megkülönböztető képesség – A 40/94/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja [jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja] – Szokásossá vált megjelölések vagy jelzések – A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének d) pontja [jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének d) pontja]”)

(2022/C 359/81)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Unimax Stationery (Daman, India) (képviselő: E. Amoah ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: D. Walicka meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Mitsubishi Pencil Co. Ltd (Tokió, Japán) (képviselők: A. Perani és G. Ghisletti ügyvédek)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikkben alapuló keresetében a felperes az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ötödik fellebbezési tanácsa 2021. április 22-i határozatának (R 1909/2020-5. sz. ügy) hatályon kívül helyezését kéri.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék az Unimax Stationery-t kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 338., 2021.8.23.

A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – TL kontra Bizottság

(T-438/21. sz. ügy) (¹)

(„Közszolgálat – Ideiglenes alkalmazottak – Határozott időre szóló szerződés – Meghosszabbítást mellőző határozat – Álláshirdetés – Nyilvánvaló értékelési hiba – Gondoskodási kötelezettség – Lelki zaklatás – Felelősség”)

(2022/C 359/82)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: TL (képviselők: L. Levi és N. Flandin ügyvédek)

Alperes: Bizottság (képviselők: B. Mongin és M. Brauhoff meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

A felperes az EUMSZ 270. cikkére alapított keresetében egyrészt a munkaszerződése meghosszabbítását mellőző, az Európai Bizottság munkaszerződéseinek megkötésére jogosult hatóság 2020. október 29-i határozatának megsemmisítését, és szükség esetén az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata 90. cikkének (2) bekezdése alapján az említett határozattal szemben benyújtott panaszát elutasító 2021. április 20-i határozat megsemmisítését, valamint másrészt azon kár megtérítését kéri, amely őt e jogi aktusok miatt érte.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék TL-t kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 357., 2021.9.6.

A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – Purasac kontra EUIPO – Prollemium Medical Technologies (Rejeunesse)

(T-543/21. sz. ügy) (¹)

(„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – A Rejeunesse európai uniós ábrás védjegy bejelentése – A korábbi REVANESSE európai uniós szóvédjegy – Viszonylagos kizáró ok – Összetéveszthetőség – Az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja”)

(2022/C 359/83)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Purasac Co. Ltd (Anyang-si, Dél-Korea) (képviselő: P. Lee ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselők: E. Sliwinska és J. Crespo Carrillo meghatalmazottak)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Prollenium Medical Technologies, Inc. (Aurora, Ontario, Kanada) (képviselő: R. Lyxell ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikkén alapuló keresetével a felperes az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) negyedik fellebbezési tanácsa 2021. július 2-i határozatának (R 146/2021-4. sz. ügy) hatályon kívül helyezését kéri.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Purasac Co. Ltd-et kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 422., 2021.10.18.

A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – Brand Energy Holdings kontra EUIPO (RAPIDGUARD)

(T-573/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy – A RAPIDGUARD európai uniós szövédjegy bejelentése – Feltétlen kizáró okok – Leíró jelleg – Az (EU) 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja – Megkülönböztető képesség hiánya – A 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja – Meghallgatáshoz való jog”)

(2022/C 359/84)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Brand Energy Holdings BV (Vlaardingen, Hollandia) (képviselők: A. Hönninger és F. Dechent ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: D. Walicka meghatalmazott)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikkén alapuló keresetében a felperes az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ötödik fellebbezési tanácsa 2021. június 30-i határozatának (R 294/2021-5. sz. ügy) hatályon kívül helyezését kéri.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Brand Energy Holdings BV-t kötelezi a saját költségeinek, valamint az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) részéről felmerült költségeknek a viselésére.

⁽¹⁾ HL C 431., 2021.10.25.

A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – Rimini Street kontra EUIPO (WE DO SUPPORT)(T-634/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy – Az Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás – WE DO SUPPORT szóvédjegy – Feltétlen kizáró ok – Megkülönböztető képesség hiánya – Az (EU) 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja”)

(2022/C 359/85)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Rimini Street, Inc. (Las Vegas, Nevada, Egyesült Államok) (képviselő: E. Ratjen ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselők: R. Raponi és D. Hanf meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikkén alapuló keresetében a felperes az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) negyedik fellebbezési tanácsa 2021. augusztus 3-i határozatának (R 710/2021-4. sz. ügy) hatályon kívül helyezését kéri.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Rimini Street, Inc.-et kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 502., 2021.12.13.

A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – dennree kontra EUIPO (BioMarkt)(T-641/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy – A BioMarkt európai uniós ábrás védjegy bejelentése – Feltétlen kizáró ok – Leíró jelleg – Az (EU) 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja”)

(2022/C 359/86)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: dennree GmbH (Töben, Németország) (képviselő: K. Röttgen ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselők: M. Eberl és D. Hanf meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikkén alapuló keresetében a felperes az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ötödik fellebbezési tanácsa 2021. augusztus 9-i határozatának (R 783/2021-5. sz. ügy) hatályon kívül helyezését kéri.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a dennree GmbH-t kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 471., 2021.11.22.

A Törvényszék 2022. július 13-i ítélete – TL kontra Bizottság

(T-677/21. sz. ügy) (¹)

(„Közszolgálat – Ideiglenes alkalmazottak – 2019. évre vonatkozó előmeneteli jelentés – Indokolási kötelezettség – Nyilvánvaló értékelési hiba – Célok meghatározása – Hatáskörrel való visszaélés – Felelősség”)

(2022/C 359/87)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: TL (képviselők: L. Levi és N. Flandin ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: M. Brauhoff és L. Hohenecker meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

A felperes az EUMSZ 270. cikkére alapított keresetében egyrészt a 2019. évre vonatkozó előmeneteli jelentése megsemmisítését, vagy másodlagosan annak részleges megsemmisítését, és szükség esetén az említett jelentéssel szemben az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata 90. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott panaszát elutasító, az Európai Bizottság munkaszerződéseinek megkötésére jogosult hatóság 2021. július 8-i határozatának megsemmisítését, másrészt azon nem vagyoni kár megtérítését kéri, amely őt e jelentés jogellenessége miatt érte.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék TL-t kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 502., 2021.12.13.

A Törvényszék 2022. július 21-i végzése – Fersher Developments és Lisin kontra Bizottság és EKB

(T-200/18. sz. ügy) (¹)

(„Kártérítési kereset – Gazdaság- és monetáris politika – Ciprusi stabilitási támogatási program – A konkrét gazdaságpolitikai feltételekről szóló, Ciprus és az Európai Stabilitási Mechanizmus között 2013. április 26-án kötött egyetértési megállapodás – A Törvényszék hatásköre – Magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály kellően súlyos megsértése – Egyenlő bánásmód – Az arányosság elve – Nyilvánvalóan minden jogi alapot nélkülöző kereset”)

(2022/C 359/88)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Fersher Developments LTD (Nicosia, Ciprus), Vladimir Lisin (Lipeck, Oroszország) (képviselő: R. Nowinski ügyvéd)

Alperesek: Európai Bizottság (képviselők: L. Flynn, T. Materne és S. Delaude meghatalmazottak), Európai Központi Bank (képviselők: O. Heinz, P. Papapaschalis, Várhelyi G. és M. Szablewska meghatalmazottak, segítőjük: H.-G. Kamann ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 268. cikkén alapuló keresetükkel a felperesek a Bizottság és az Európai Központi Bank (EKB) által hozott, a pénzügyi segítségnyújtási eszköz Ciprusi Köztársaság részére való nyújtását bizonyos feltételekhez kötő határozatból fakadóan a felpereseket állítólagosan ért kár megtérítését kéri.

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Fersher Developments LTD-t és Vladimir Lisint kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 211., 2018.6.18.

A Törvényszék 2022. július 25-i végzése – Armadora Parleros kontra Bizottság

(T-254/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Szerződésen kívüli felelősség – Közös halászati politika – Az alkalmazandó szabályozásban foglalt felügyeleti jogkörök Bizottság általi nem gyakorlása – Hajó motorteljesítménye – Magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály kellően súlyos megsértése – Kár – Okozati összefüggés – Elévülési határidő – Nyilvánvalóan elfogadhatatlan kereset”)

(2022/C 359/89)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Armadora Parleros, SL (Santa Eugenia de Ribeira, Spanyolország) (képviselő: J. Navas Marqués ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: M. Morales Puerta és K. Walkerová meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

A felperes az EUMSZ 268. cikk alapján benyújtott keresetével a *Vianto Tercero* nevű halászhajója motorjának 2005-ben bekövetkezett meghibásodása miatt elmaradt haszonból eredően őt ért kár megtérítését kéri. A motor meghibásodását annak tudja be, hogy a Bizottság elégtelen felügyeletet gyakorolt a közös halászati politika szabályainak a Spanyol Királyság által az északnyugati Kantábriai-tengeren történő ellenőrzése terén. A felperes álláspontja szerint a motor meghibásodását annak túlzott igénybevétele okozta, amely amiatt következett be, hogy a felperes tisztességtelen versenynek volt kitéve azon halászhajók részéről, amelyek motorteljesítménye meghaladta a megengedett mértéket.

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, de mindenesetre mint jogilag nyilvánvalóan megalapozatlant elutasítja.
- 2) A Törvényszék az Armadora Parleros, SL-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 252., 2021.6.28.

A Törvényszék 2022. július 15-i végzése – El Corte Inglés kontra EUIPO – Brito & Pereira (TINTAS BRICOR)

(T-317/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy – A megtámadott határozat visszavonása – A jogvita tárgyának megszűnése – Okafogyottság”)

(2022/C 359/90)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanyolország) (képviselő: J. Rivas Zurdo ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: J. Crespo Carrillo meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban: Brito & Pereira (Vizela, Portugália)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikkén alapuló keresetében a felperes az Európai Unió Szellemi Tulajdon Hivatala (EUIPO) első fellebbezési tanácsa 2021. március 26-i határozatának (R 882/2020-1. sz. ügy) hatályon kívül helyezését kéri.

A végzés rendelkező része

- 1) A keresetről már nem szükséges határozni.
- 2) A Törvényszék az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalát (EUIPO) kötelezi a saját költségein felül az El Corte Inglés, SA részéről felmerült költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 289., 2021.7.19.

A Törvényszék 2022. július 19-i végzése – Anglofranchise kontra EUIPO – Bugrey (BOY LONDON)

(T-439/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – A törlési kérelem visszavonása – Okafogyottság”)

(2022/C 359/91)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Anglofranchise Ltd (London, Egyesült Királyság) (képviselők: P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta és R. Perotti ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselők: R. Raponi és J. Crespo Carrillo meghatalmazottak)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Yuliya Bugrey (Milánó, Olaszország) (képviselő: D. Russo ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának a Yuliya Bugrey és az Anglofranchise közötti törlési eljárással kapcsolatban 2021. április 23-án hozott határozata (R 459/2020-5. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

A végzés rendelkező része

- 1) A keresetről már nem szükséges határozni.
- 2) A Törvényszék az Anglofranchise Ltd-et és Yuliya Bugrey-t kötelezi a saját költségeik viselésére, valamint az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) költségeinek fele-fele arányban történő viselésére.

(¹) HL C 357., 2021.09.06.

A Törvényszék 2022. július 20-i végzése – Sanoptis kontra EUIPO – Synoptis Pharma (SANOPTIS)

(T-30/22. sz. ügy) (¹)

(„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – A védjegybejelentés visszavonása – Okafogyottság”)

(2022/C 359/92)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Sanoptis Sàrl (Luxembourg, Luxemburg) (képviselő: S. Rost ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: D. Gája meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban: Synoptis Pharma sp. z o.o. (Varsó, Lengyelország)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikkén alapuló keresetével a felperes az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) negyedik fellebbezési tanácsa 2021. november 18-i határozatának (R 850/2021-4. sz. ügy) hatályon kívül helyezését kéri.

Rendelkező rész

- 1) A keresetről már nem szükséges határozni.
- 2) A Törvényszék a Sanoptis Sàrl-t kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 119., 2022.3.14.

2022. május 7-én benyújtott kereset – Aziz kontra Bizottság

(T-266/22. sz. ügy)

(2022/C 359/93)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Ahmad Aziz (Pieta, Málta) (képviselő: L. Cuschieri ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Bizottság 2021. április 26-i Ares(2022)3227480 határozatát, amelyben megtagadta a felperes személyes adatainak az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet (¹) 18. cikke értelmében vett helyesbítését;

- állapítsa meg, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartájának 50. cikkét sérti az, hogy a hatóságok a személyes adatainak továbbítását követően két párhuzamos büntető- és polgári eljárást indítottak a felperes ellen ugyanazon állítólagos tények alapján, jóllehet a felperest a pakisztáni bíróság ugyanazon állítólagos tények kapcsán már felmentette;
- állapítsa meg, hogy sérti a 17. cikket, hogy nem kapott hozzáférést az adataihoz, miközben az Európai Bizottság a felperes személyes adatait kezelte. A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék semmisítse meg az Európai Bizottság 2021. április 1-jei Ares(2022)2457760 határozatát, amelyben megtagadta az (EU) 2018/1725 rendelet 17. cikke szerinti hozzáférés biztosítását.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy az Európai Bizottság megsértette az (EU) 2018/1725 rendelet 18. cikkét, mivel nem helyesbítette a felperes személyes adatait.
2. A második, arra alapított jogalap, hogy az Európai Bizottság megsértette az (EU) 2018/1725 rendelet 17. cikkének (3) bekezdését, mivel a felperes személyes adatainak másolatát nem bocsátotta a rendelkezésére.
3. A harmadik, arra alapított jogalap, hogy az Európai Bizottság megsértette az átláthatóság és a hozzáférhetővé tétel véelmét, amikor nem biztosított hozzáférést a személyes adataihoz, holott vele szemben büntető- és polgári eljárás van folyamatban. A felperesnek joga van arra, hogy a folyamatban lévő párhuzamos büntető- és polgári eljárásokban a személyes adatainak másolatát a rendelkezésére bocsássák.

⁽¹⁾ A természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. október 23-i (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2018. L 295., 1. o.; helyesbítés: HL 2019. L 290., 42. o.).

2022. május 18-án benyújtott kereset – Aziz kontra Bizottság

(T-286/22. sz. ügy)

(2022/C 359/94)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Ahmad Aziz (Pieta, Málta) (képviselő: L. Cuschieri ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Bizottság 2022. május 16-i hallgatólagos határozatát, amely alapján az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 14. cikke (3) bekezdésében és 17. cikkében meghatározott határidőn belül nem nyújtott tájékoztatást;
- állapítsa meg, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartájának 50. cikkét sérti az, hogy a hatóságok a személyes adatainak továbbítását követően két párhuzamos büntető- és polgári eljárást indítottak a felperes ellen ugyanazon állítólagos tények alapján, jóllehet a felperest a pakisztáni bíróság ugyanazon állítólagos tények kapcsán már felmentette;
- állapítsa meg, hogy sérti az (EU) 2018/1725 rendelt 14. cikkének (3) bekezdését az, hogy az Európai Bizottság a személyes adataihoz nem biztosított hozzáférést a meghatározott határidőn, vagyis három hónapon belül, és az, hogy az Európai Bizottság több mint három hónappal meghosszabbította a felperes személyes adatok rendelkezésre bocsátására irányuló kérelmének teljesítését;

- állapítsa meg, hogy az Európai Bizottság megsértette az átláthatóság és a hozzáférhetőség tétel véelmét, amikor nem biztosított hozzáférést a személyes adataihoz a meghatározott határidőn, vagyis három hónapon belül, holott vele szemben párhuzamosan büntető- és polgári eljárás van folyamatban.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy az Európai Bizottság megsértette az Európai Unió Alapjogi Chartájának 8. cikkét és az (EU) 2018/1725 rendelt 17. cikkét, mivel nem bocsátotta rendelkezésre a felperes személyes adatait a meghatározott három hónapos határidőn belül.
2. A második, arra alapított jogalap, hogy az Európai Bizottság megsértette az (EU) 2018/1725 rendelt 14. cikkének (3) bekezdését, mivel nem bocsátotta rendelkezésre a felperes személyes adatait a meghatározott három hónapos határidőn belül, és az említett határidőt meghosszabbította, holott azt az Európai Bizottság nem hosszabbíthatja meg. A hozzáférés megtagadásának minősül az, hogy az Európai Bizottság nem ad választ a személyes adatokhoz való hozzáférés iránti kérelemre az (EU) 2018/1725 rendelt 14. cikkének (3) bekezdésében meghatározott határidőn belül. Az ilyen, közérdekből megállapított határidőket a felek nem módosíthatják. Az (EU) 2018/1725 rendeltnek konkrétan a bírói jogvédelem elvét tükröző 14. cikkének (3) bekezdése értelmében, amennyiben az adatkezelő megtagadja a kért személyes adatokhoz való hozzáférést, bírósági jogorvoslattal lehet élni.
3. A harmadik, arra alapított jogalap, hogy az Európai Bizottság megsértette az átláthatóság és a hozzáférhetőség tétel véelmét, amikor nem biztosított hozzáférést a személyes adataihoz a meghatározott három hónapos határidőn belül, holott vele szemben ugyanazon állítólagos tények miatt párhuzamosan büntető- és polgári eljárás van folyamatban. A személyes adatok kezelése terén a jogalanyoknak alapvető joga van arra, hogy a folyamatban lévő büntetőeljárásokban a személyes adatainak másolatát rendelkezésére bocsássák.

(¹) A természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. október 23-i (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2018. L 295., 1. o.; helyesbítés: HL 2019. L 290., 42. o.).

2022. június 29-én benyújtott kereset – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis kontra ERCEA

(T-388/22. sz. ügy)

(2022/C 359/95)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (APT) (Thessaloniki, Görögország) (képviselő: B. Christianos, ügyvéd)

Alperes: Az Európai Kutatási Tanács Végrehajtó Ügynöksége (ERCEA)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa megalapozatlannak az alperes követelését, amelyet a 3242201592/28.1.2022 sz. terhelési értesítés tartalmaz, amely szerint a felperesnek vissza kell fizetnie a MINATRAN projekthez kapott támogatás egy részét EUR 184 224,21 összegben, és állapítsa meg, hogy ez az összeg támogatható költségeknek felel meg;

- kötelezze az ERCEA-t hogy fizessen vissza a felperes számára EUR 184 224,21 összeget mint tartozatlanul fizetett összeget a késedelmi kamatokon kívül, és
- kötelezze az ERCEA-t az APT költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel az Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis az Európai Kutatási Tanács Végrehajtó Ügynöksége (ERCEA) által a MINATRAN projekt végrehajtásával kapcsolatban kibocsátott terhelési értesítést vitatja. E terhelési értesítéssel az ERCEA arra szólította fel az APT-t, hogy fizessen vissza EUR 184 224,21 összeget, amely a MINATRAN projekt tekintetében kapott támogatás egy részének, illetve az ERCEA általi átalánykifizetésnek felel meg.

Ebben az összefüggésben az APT az EUMSZ 272. cikk értelmében azt kéri, hogy a Törvényszék állapítsa meg, hogy az ERCEA által vitatott, említett összeg támogatható kiadásoknak felel meg, és az ERCEA mint tartozatlan fizetést köteles azt visszafizetni az APT számára.

Az APT a következőket állítja:

1. Először is, az ERCEA, annak érdekében, hogy a nemzetközi kutatók vonatkozásában bejelentett költségeket nem támogathatónak minősítse, megalapozatlan és nem bizonyított megállapításokra támaszkodik. Következésképpen megalapozatlan az ERCEA EUR 184 224,21 összegű követelése, amely személyzeti és útiköltségekre, közvetlen kiadásokra és egy átalány-kártérítés adóztatására vonatkozik. Ezenfelül a kiadások támogathatóságát az Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis által szolgáltatott bizonyítékok is alátámasztják.
2. Másodsorban, azzal, hogy nem teljes és elfogadhatatlan dokumentumok és információk alapján az ERCEA EUR 184 224,21 összeg visszatérítését követeli, az ERCEA nem teljesítette a Chartából eredő kötelezettségeit, egyrészt azért, mert megsértette az APT meghallgatáshoz való jogát, másfelől pedig megakadályozta az APT-t abban, hogy hatékony bírói jogvédelemben részesüljön.
3. Harmadsorban, az ERCEA megsértette a szerződések jóhiszemű végrehajtásának elvét.

2022. június 29-én benyújtott kereset – UniCredit Bank kontra ESZT

(T-405/22. sz. ügy)

(2022/C 359/96)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: UniCredit Bank AG (München, Németország) (képviselők: F. Schäfer, H. Großerichter és F. Kruis ügyvédek)

Alperes: Egységes Szanálási Testület (ESZT)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egységes Szanálási Testületnek az Egységes Szanálási Alapba fizetendő 2022. évi előzetes hozzájárulások kiszámításáról szóló, 2022. április 11-i határozatát (SRB/ES/2022/18) és annak mellékleteit a felperest érintő részében;
- az Egységes Szanálási Testületet kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes a következő jogalapokra hivatkozik.

1. Első jogalap: a 2022. április 11-i határozat és annak I-III. melléklete sérti az EUMSZ 263. cikk második bekezdése értelmében vett lényeges eljárási szabályokat és a megfelelő ügyintézéshez való jogot, mivel nem tartalmazza az EUMSZ 296. cikk második bekezdése és az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti megfelelő indokolást.

2. Második jogalap: a 2022. április 11-i határozat, valamint annak I. és II. melléklete sérti a Charta 47. cikkének első bekezdése szerinti hatékony jogorvoslathoz való jogot, mivel gyakorlatilag lehetetlen a határozat tartalmi pontosságát hatékony bírósági felülvizsgálatnak alávetni.
3. Harmadik jogalap: a 2022. április 11-i határozat és mellékletei jogellenesek, mivel a 806/2014 rendelet ⁽¹⁾ 70. cikkének (2) bekezdése és a 2014/59 irányelv ⁽²⁾ 103. cikkének (2) bekezdése jogellenes. E rendelkezések sértik az intézmények hatékony bírói jogvédelemhez való jogát, mivel inherens módon olyan határozatok elfogadásához vezetnek, amelyek nem átláthatóak. Ezért alkalmazhatatlannak kell őket nyilvánítani.
4. **Negyedik jogalap: a 2022. április 11-i határozat jogellenes, mivel sérti az (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendelet ⁽³⁾ 6. cikkét, 7. cikkét és 20. cikkének (1) bekezdését, mivel az alperes a kockázatküigazítási szorzó kiszámítása során nem vette figyelembe sem a nettó stabil forrásellátottsági ráta (NSFR) kockázati mutatóját, sem a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények (MREL) kockázati mutatóját, illetve az összetettség („complexity”) és a szanálhatóság („resolvability”) kockázati mutatóját.**
5. Ötödik jogalap: A 2022. április 11-i határozat azért is jogellenes, mert az ESZT tévesen számította ki a felperes hozzájárulását.

⁽¹⁾ A hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 225., 1. o.).

⁽²⁾ A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i európai 2014/59/EU parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 173., 190. o.).

⁽³⁾ A 2014/59/EU irányelvnek a szanálásfinanszírozási rendszerhez való előzetes hozzájárulás tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2014. október 2-i (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2015. L 11., 44. o.).

2022. július 1-jén benyújtott kereset – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale kontra ESZT

(T-407/22. sz. ügy)

(2022/C 359/97)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Norddeutsche Landesbank – Girozentrale (Hannover, Németország) (képviselők: J. Seitz, D. Flore és C. Marx ügyvédek)

Alperes: Egységes Szanálási Testület (ESZT)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- az alperes 2022. április 11-i határozatát (ügyszám: SRB/ES/2022/18), ideértve az ahhoz tartozó mellékleteket, így különösen az I. mellékletet, amely „A harmonizált mellékletekben intézményenként külön-külön feltüntetett, az összes olyan intézményre irányadó számítási eredmények[ről szól], amelyekre vonatkozik a 2022. évre fizetendő előzetes hozzájárulások kiszámítása”, semmisítse meg annyiban, amennyiben azoknak a felperessel összefüggésben bármilyen jelentősége van;
- az alperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes az alábbi jogalapokat hozza fel.

1. Első jogalap: a meghallgatáshoz való jog megsértése

Az alperes a megtámadott határozat elfogadása előtt elmulasztotta meghallgatni a felperest, ezáltal pedig megsértette az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikkének (1) bekezdését és (2) bekezdésének a) pontját.

2. Második jogalap: eljárási szabályok megsértése

A megtámadott határozat semmis, mivel azt a Charta 41. cikkéből, az EUMSZ 298. cikkből, az általános jogelvekből és az alperes eljárási szabályzatából eredő általános eljárási követelmények megsértésével fogadták el.

3. Harmadik jogalap: a megtámadott határozat indokolásának hiánya

A megtámadott határozat az EUMSZ 296. cikket sértve nem tartalmaz megfelelő indokolást; különösen hiányzik a konkrét esetre vonatkozó indokolás, valamint az arányosság és a mérlegelés keretében a lényeges megfontolások ismertetése.

Az éves hozzájárulás kiszámítása ezen túlmenően érthetetlen, különösen annak következtében, hogy az alperes nem egyéges fogalmakat használ, valamint elmulaszt ismertetni lényeges közbenső lépéseket.

4. Negyedik jogalap: a hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jognak a megtámadott határozat felülvizsgálhatóságának hiánya miatti megsértése

A megtámadott határozat indokolásának hiánya nem csekély mértékben megnehezíti a felperes számára a bírósági felülvizsgálatot.

E tekintetben az alperes különösen a kontradiktórius eljárás elvét sérti, amelynek értelmében szükséges, hogy a felek mindazon ténybeli és jogi elemeket, amelyek az eljárás kimenetele szempontjából meghatározóak, kontradiktóriusan meg tudják vitatni.

5. Ötödik jogalap: az IPS (Institutional Protection Scheme)-mutatók alkalmazása a magasabb szintű jogszabályok fényében értelmezendő (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendeletbe ⁽¹⁾ ütközik

Az alperesnek a felhatalmazáson alapuló rendelet 7. cikke (4) bekezdésének második mondata keretében figyelembe kellett volna vennie azt, hogy a felperes túlnyomórészt fedezeti és kockázatkezelési célokból rendelkezik származtatott ügyletekkel.

Az IPS-mutatók alkalmazása során tévesen ítélték meg annak jelentőségét, hogy a felperes tagsággal rendelkezik a takarékpénztárak pénzügyi csoportjának intézményvédelmi rendszerében.

A felhatalmazáson alapuló rendelet 6. cikke (5) bekezdésének második mondata értelmében az alperesnek számba kellett volna vennie az érintett intézmény szanálásának, és így az Egységes Szanálási Alap igénybevételének alacsony valószínűségét, valamint figyelembe kellett volna vennie az arányosság elvét is.

6. Hatodik jogalap: az, hogy a „Kockázati kitettség” kockázati mutató keretében nem vették figyelembe az MREL-t (Minimum Requirements for own funds and Eligible Liabilities), sérti az (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendeletet

Az alperes a felhatalmazáson alapuló rendelet 6. cikke (1) bekezdésének a) pontja és (2) bekezdésének a) pontja értelmében köteles lett volna figyelembe venni a felperes átlag feletti, 47,17 %-os MREL-kvótáját, amely az Egységes Szanálási Testület által megállapított 8 %-os minimumkvótát messze meghaladta.

7. Hetedik jogalap: a kockázatiigazítási szorzók alkalmazása sérti a magasabb szintű jogszabályok fényében értelmezendő (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendeletet

Az alperesnek a kockázatiigazítási szorzó meghatározása során a kockázati profilhoz való igazodás követelményével és a Charta 16. cikke értelmében vett, vállalkozási szabadsághoz való alapvető joggal összhangban figyelembe kellett volna vennie a felperes alacsony nemteljesítési valószínűségét és az átlagon felül magas MREL-kvótáját.

8. A másodlagosan felhozott nyolcadik jogalap: az (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendelet 7. cikke (4) bekezdése második mondatának magasabb szintű jogszabályba ütközése

Által, hogy az (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendelet 7. cikke (4) bekezdésének második mondata az IPS-mutatók relativizálását írja elő, e rendelkezés sérti a Charta 20. cikke értelmében az egyenlőség általános elvét és az arányosság elvét, mivel azok az intézmények, amelyek azonos intézményvédelem alá tartoznak, és ezáltal ugyanazon nemteljesítési valószínűség vonatkozik rájuk, eltérően kezelhetők.

9. Kilencedik jogalap: az (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendeletben kialakított osztálybesorolási mechanizmus magasabb szintű jogszabályba ütközése

A felhatalmazáson alapuló rendelet I. mellékletének 2. lépése alapján történő kockázatosztály-besorolás nyilvánvalóan tisztességtelen eredményekre vezet, ezáltal pedig sérti a kockázati profilhoz való igazodás követelményét, valamint az egyenlő bánásmód általános elvét.

- (¹) A 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szanálásfinanszírozási rendszerhez való előzetes hozzájárulás tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2014. október 21-i (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2015. L 11., 44. o.; helyesbítés: HL 2017. L 156., 38. o.).

2022. július 6-án benyújtott kereset – Max Heinr. Sutor kontra ESZT

(T-423/22. sz. ügy)

(2022/C 359/98)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Max Heinr. Sutor OHG (Hamburg, Németország) (képviselők: A. Glos, M. Rätz, T. Kreft és H.-U. Klöppel ügyvédek)

Alperes: Egységes Szanálási Testület (ESZT)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egységes Szanálási Testületnek az Egységes Szanálási Alapba fizetendő 2022. évi előzetes hozzájárulások kiszámításáról szóló, 2022. április 11-i határozatát (SRB/ES/2022/18) a felperest érintő részében;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes a következő jogalapokra hivatkozik.

1. Első jogalap: az (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendelet (¹) 5. cikke (1) bekezdése e) pontjának megsértése, mivel az alperes nem zárta ki a 2022-es banki adó számításából a felperes vagyonkezelésében lévő ügyfélpénzeket. Az (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendelet 5. cikke (1) bekezdésének e) pontját kell alkalmazni a fizetéseketelenségi védelem hatálya alá tartozó ilyen ügyfélpénzekre, mivel azok megfelelnek a jogszabály egyértelmű szövege szerinti tényállási elemeknek.
2. Második jogalap: a 806/2014/EU rendelet (²) 70. cikke (2) bekezdésének a 2014/59/EU irányelv (³) 103. cikkének (7) bekezdésével összefüggésben értelmezett második albekezdésével összhangban vett arányosság elvének megsértése, mivel a határozat kizárólag a felperes mérlegében szereplő – kockázatmentes – vagyonkezelői kötelezettségek alapján állapít meg sokszorosan magasabb banki adót. A határozat nem megfelelő és nem is szükséges a banki adó által követett célok eléréséhez, a határozat által okozott hátrányok pedig nem állnak arányban a kitűzött célokkal.
3. Harmadik jogalap: az egyenlő bánásmód elvének megsértése, mivel a határozat objektív indokolás nélküli eltérő bánásmódot alkalmaz a felperes és azon hitelintézetek között, amelyek nemzeti számviteli standardjai nem írják elő a vagyonkezelési kötelezettségek igazolását, vagy amelyek az IFRS (nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok) szerinti elszámolást alkalmaznak, valamint azon befektetési vállalkozásokkal szemben, amelyek nem rendelkeznek hitelintézeti engedéllyel, és amelyek ügyfélpénzeket kezelnek.

4. Negyedik jogalap: az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 16. cikkének megsértése, mivel a kockázatmentes vagyonkezelői kötelezettségeknek az adóalapba történő beszámítása a 2022-es évre vonatkozóan a felperesre kivetett bankadó jelentős növekedését eredményezné.
5. Ötödik jogalap: az EUMSZ 54. cikkel összefüggésben értelmezett EUMSZ 49. cikk megsértése, mivel a határozat korlátozza a felperes üzleti tevékenységének szabadságát abban a tagállamban, ahol a fő tevékenységi helye van, és ez a korlátozás aránytalan és hátrányosan megkülönbözteti a felperest a más tagállamokban működő, hitelintézeti engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozásokkal szemben.
6. Hatodik jogalap: a Charta 41. cikkének (1) bekezdésében és 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában foglalt meghallgatáshoz való jog megsértése, mivel az alperes nem elegendő, csupán 11 munkanapos konzultációs határidőt biztosított a felperes számára a határozattervezet megvizsgálására és észrevételek előkészítésére a konzultáció során.
7. Hetedik jogalap: a Charta 41. cikke (1) bekezdésének és (2) bekezdése c) pontjának, valamint az EUMSZ 296. cikk második bekezdésének megsértése, mivel a felperes a megtámadott határozat hiányos indokolása alapján nem tudta megfelelően ellenőrizni a hozzájárulása összegét.
8. Nyolcadik jogalap: a hiányos indokolás miatt a felperesnek nem állt módjában megérteni, illetve kifogásolni a határozat szabályszerűségét.
9. Kilencedik jogalap (másodlagosan): az (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendelet 5. cikke (1) bekezdésének e) pontjával és 3. cikkének 2. pontjával összefüggésben értelmezett 14. cikkének (2) bekezdése és 3. cikkének 11. pontja szerinti jogalap érvénytelensége, amennyiben azt úgy kell értelmezni, hogy a hitelintézeti engedéllyel is rendelkező befektetési vállalkozások vagyonkezelői kötelezettségeit figyelembe kell venni a banki adó kiszámítása során, mivel fennáll a 2014/59/EU irányelv 103. cikkének (7) bekezdésének, az egyenlő bánásmód elvének, a Charta 16. cikkének, valamint az EUMSZ 54. cikkével összefüggésben értelmezett 49. cikkének megsértése.

(¹) A 2014/59/EU irányelvnek a szanálásfinanszírozási rendszerhez való előzetes hozzájárulás tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2014. október 2-i (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2015. L 11., 44. o.).

(²) A hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 225., 1. o.).

(³) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i európai 2014/59/EU parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 173., 190. o.).

2022. július 6-án benyújtott kereset – Nordea Kiinnitysluottopankki kontra ESZT

(T-431/22. sz. ügy)

(2022/C 359/99)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj (Helsinki, Finnország) (képviselők: H. Berger és M. Weber ügyvédek)

Alperes: Egységes Szanálási Testület

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg az ESZT 2022. április 11-i SRB/ES/2022/18 határozatát, beleértve az I., II. és III. mellékletet is, a felperes előzetes hozzájárulására vonatkozó részében; és

— kötelezze az ESZT-t a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy az ESZT megsértette a 2014. július 15-i 806/2014/EU rendelet ⁽¹⁾ 69. cikkét, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 16., 17., 41. és 52. cikkét azáltal, hogy dinamikus megközelítést alkalmazott az előzetes hozzájárulások célszintjének meghatározása során.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a célszintnek az ESZT által a megtámadott határozatban való meghatározása nyilvánvaló értékelési hibákat tartalmaz a biztosított betétek várható növekedési rátáját és a jelenlegi üzleti ciklus értékelését illetően.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy az ESZT megsértette a 806/2014/EU rendelet 70. cikkének (2) bekezdését, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 16., 17. és 52. cikkét azáltal, hogy az éves célszint meghatározásakor nem alkalmazta a célszintre a 12,5 %-os kötelező felső határt.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a 806/2014/EU rendelet 69. és 70. cikke sérti a hozzájárulások kockázatalapú meghatározásának elvét és az arányosság elvét, és ezáltal sérti az Európai Unió Alapjogi Chartájának 16., 17. és 52. cikkét, amennyiben a célszintet dinamikusan kell meghatározni, és az e rendelet 70. cikkének (2) bekezdése szerinti felső határt nem kell alkalmazni, amint az a megtámadott határozat helybenhagyása esetén fennállna.

⁽¹⁾ A hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 225., 1. o.; helyesbítés: HL 2014. L 372., 9. o.).

2022. július 7-én benyújtott kereset – Nordea Rahoitus Suomi kontra ESZT

(T-432/22. sz. ügy)

(2022/C 359/100)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Nordea Rahoitus Suomi Oy (Helsinki, Finnország) (képviselők: H. Berger és M. Weber ügyvédek)

Alperes: Egységes Szanálási Testület

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az ESZT 2022. április 11-i SRB/ES/2022/18 határozatát, beleértve az I., II. és III. mellékletet is, a felperes előzetes hozzájárulására vonatkozó részében; és
- kötelezze az ESZT-t a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy az ESZT megsértette a 2014. július 15-i 806/2014/EU rendelet ⁽¹⁾ 69. cikkét, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 16., 17., 41. és 52. cikkét azáltal, hogy dinamikus megközelítést alkalmazott az előzetes hozzájárulások célszintjének meghatározása során.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a célszintnek az ESZT által a megtámadott határozatban való meghatározása nyilvánvaló értékelési hibákat tartalmaz a biztosított betétek várható növekedési rátáját és a jelenlegi üzleti ciklus értékelését illetően.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy az ESZT megsértette a 806/2014/EU rendelet 70. cikkének (2) bekezdését, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 16., 17. és 52. cikkét azáltal, hogy az éves célszint meghatározásakor nem alkalmazta a célszintre a 12,5 %-os kötelező felső határt.

4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a 806/2014/EU rendelet 69. és 70. cikke sérti a hozzájárulások kockázatalapú meghatározásának elvét és az arányosság elvét, és ezáltal sérti az Európai Unió Alapjogi Chartájának 16., 17. és 52. cikkét, amennyiben a célszintet dinamikusan kell meghatározni, és az e rendelet 70. cikkének (2) bekezdése szerinti felső határt nem kell alkalmazni, amint az a megtámadott határozat helybenhagyása esetén fennállna.

(¹) A hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 225., 1. o.; helyesbítés: HL 2014. L 372., 9. o.).

2022. július 12-én benyújtott kereset – UIV Servizi kontra REA

(T-440/22. sz. ügy)

(2022/C 359/101)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Unione Italiana Vini Servizi (UIV Servizi) Soc. coop. arl (Milánó, Olaszország) (képviselők: B. Bonafini, D. Rovetta és V. Villante ügyvédek)

Alperes: Európai Kutatási Végrehajtó Ügynökség

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- állapítsa meg, hogy a támogatási megállapodás felfüggesztésének (33.2. cikk) megerősítéséről szóló levél (ref. Ares (2022) 3368330 – 02/05/2022) és magának a szerződésnek a felfüggesztése érvénytelen a jelen keresetlevélben hivatkozott szerződésszegés és az uniós jog vonatkozó alapelveinek megsértése miatt;
- kötelezze az Európai Kutatási Végrehajtó Ügynökséget (REA) a 874904-TTD.EU – European Quality Wines: Taste the difference támogatási megállapodás felfüggesztésének megszüntetésére;
- kötelezze a REA-t a felperes 500 000 euró összegben megállapítandó vagyoni és nem vagyoni – okirattal igazolt – kárának megtérítésére;
- kötelezze a REA-t a jelen eljárásban a felperes részéről felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a támogatási megállapodás (GA) felfüggesztését megerősítő levél jogszabályba ütközésére alapított jogalap – A GA 874904-TTD.EU 33.2.1. cikke (a) pontjának téves alkalmazása (a „lényeges hibák, szabálytalanságok vagy csalás” fogalma)
 - Az ártatlanság vélelmének és az Európai Unió Alapjogi Chartája 48. cikkének megsértése;
 - Nyilvánvaló mérlegelési hiba az uniós jog tekintetében – A jogbiztonság és a bizalomvédelem elvének megsértése – A jóhiszeműség elvének az uniós és a belga jog alapján történő megsértése – A belga Polgári Törvénykönyv együttesen alkalmazott 1134. és 1156. cikkének megsértése.

2. A második, az arányosság elvének a REA általi megsértésére alapított jogalap.
3. A harmadik, a GA felfüggesztésének megerősítéséről szóló levél jogszabályba ütközésére alapított jogalap – A GA 874904-TTD.EU 33.2.1. cikke (b) pontja alkalmazásának mellőzése – Az állítólagos „rendszerszintű vagy visszatérő hibák, szabálytalanságok, csalás vagy súlyos kötelezettségszegések” „anyagi kihatása” a TTD.EU GA-ra.
4. A negyedik, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkében biztosított, megfelelő ügyintézéshez való jog, a jogbiztonság, a bizalomvédelem az arányosság uniós jogi alapelveinek, valamint az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdésében előírt indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalap.

2022. július 18-án benyújtott kereset – HB kontra Bizottság

(T-444/22. sz. ügy)

(2022/C 359/102)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: HB (képviselő: L. Levi ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— nyilvánítsa a jelen keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak;

következésképpen:

- semmisítse meg a 2022. május 16-án közölt, 2022. május 13-i azon határozatot, amellyel az alperes beszámítást alkalmazott egyrészt azon követelés között, amely az alperessel szemben azon költségek jogcímén illeti meg a felperest, amelyek viselésére a 2021. december 21-i HB kontra Bizottság ítélet (T-795/19, nem tették közzé, EU:T:2021:917) és a 2021. december 21-i HB kontra Bizottság ítélet (T-796/19, nem tették közzé, EU:T:2021:918) kötelezte a Bizottságot, másrészt pedig azon követelés között, amellyel kapcsolatban a Bizottság azt állítja, hogy az a felperessel szemben a 2019. október 15-i, 1 197 055,86 euróról szóló beszédési határozat (CARDS/2008/166-429 szerződés) (tőkeösszeg) jogcímén illeti meg őt;
- kötelezze az alperest a vagyoni kár megtérítésére;
- a Bizottságot kötelezze az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nem rendelkezett hatáskörrel a megtámadott határozat elfogadására, továbbá e határozatnak nincs jogi alapja.
 2. A második jogalap egyrészt azon alapul, hogy a Bizottság a költségvetési rendelet értelmében nem rendelkezik likvid követeléssel a felperessel szemben, másrészt pedig azon, hogy megsértették a költségvetési rendeletet és az EUMSZ 266. cikket.
-

2022. július 18-án benyújtott kereset – NV kontra EBB

(T-447/22. sz. ügy)

(2022/C 359/103)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: NV (képviselő: L. Levi ügyvéd)

Alperes: Európai Beruházási Bank

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa a jelen keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak;
következésképpen:
- semmisítse meg a felperes 2021. szeptember 13. és 2021. december 13. közötti távolléteit szabálytalannak minősítő 2021. november 10-i határozatot;
- amennyiben szükséges, semmisítse meg a 2021. november 10-i határozattal szemben 2022. január 10-én benyújtott közigazgatási jogorvoslati kérelmet elutasító 2022. április 7-i határozatot;
- kötelezze az EBB-t a 2021. szeptember 13. és 2021. december 13. közötti időszakra vonatkozó, az Európai Központi Bank kamatlába 2 százalékponttal növelt mértékének megfelelő késedelmi kamattal növelt díjazás megfizetésére;
- kötelezze az EBB-t a felperest ért kár megtérítésére;
- kötelezze az EBB-t az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap az igazgatási rendelkezések X. melléklete 2.3., 3.3., 3.4. és 3.6. cikkének megsértésén, az Európai Unió Alapjogi Chartája – az igazgatási rendelkezések 2.3., 3.3., 3.4. és 3.6. cikkével összefüggésben vagy anélkül értelmezett – 34. cikkének megsértésén, nyilvánvaló értékelési hibán, a gondoskodási kötelezettség megsértésén és joggal való visszaélésen alapul.
2. A második jogalap a gondossági kötelezettség megsértésén, az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikkének megsértésén, valamint nyilvánvaló értékelési hibán alapul.
3. A harmadik jogalap a személyzeti szabályzat 33b. cikkének és az igazgatási rendelkezések 11. cikkének megsértésén alapul.

2022. július 22-én benyújtott kereset – EBB kontra Szíria

(T-455/22. sz. ügy)

(2022/C 359/104)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Beruházási Bank (képviselők: D. Arts és E. Paredis ügyvédek, T. Gilliams, R. Stuart és F. de Borja Oxangoiti Briones meghatalmazottak)

Alperes: Szíriai Arab Köztársaság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék kötelezze a Szíriai Arab Köztársaságot:

- a 80212. sz. „Sweida régió vízellátás” kölcsönszerződés (a továbbiakban: kölcsönszerződés) 3.01., 3.02. és 4.01. cikke alapján a felperesnek 2017. augusztus 25-től járó minden pénzösszeg megfizetésére, ideértve:
 - a felperesnek 2022. június 30-tól járó 642 218,70 EUR összeg, amelyből 559 287,10 EUR tőkeösszeg, 116 961,48 EUR kamat, 38 925,60 EUR (2022. június 30-tól esedékes) szerződéses késedelmi kamat;
 - a fizetés napjáig felszámított, 3,5 % (350 bázispont) éves kamatlábú járulékos szerződéses késedelmi kamat;
- az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése szerint az eljárási költségek megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes egy jogalapra hivatkozik.

Az első és egyetlen jogalap arra vonatkozik, hogy a Szíriai Arab Köztársaság megsértette a kölcsönszerződés 3.01. és 4.01. cikkéből eredő azon szerződéses kötelezettségeit, hogy a 2017. augusztus 25. óta esedékes további részleteket, valamint a kölcsönszerződés 3.02. cikke szerint az esedékes és meg nem fizetett részletek után a fenti éves kamatlábbal számított késedelmi kamatot megfizesse. Következésképpen a Szíriai Arab Köztársaság köteles megfizetni a kölcsönszerződés 3.01., 3.02. és 4.01. cikke alapján járó valamennyi pénzösszeget.

2022. július 22-én benyújtott kereset – EBB kontra Szíria

(T-456/22. sz. ügy)

(2022/C 359/105)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Beruházási Bank (képviselők: D. Arts és E. Paredis ügyvédek, T. Gilliams, R. Stuart és F. de Borja Oxangoiti Briones meghatalmazottak)

Alperes: Szíriai Arab Köztársaság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék kötelezze a Szíriai Arab Köztársaságot:

- a 22057. sz. „Tartúsi kikötő” kölcsönszerződés (a továbbiakban: kölcsönszerződés) 3.01., 3.02. és 4.01. cikke alapján az Európai Uniónak jogátszálláson alapuló megtérítési igény címén 2017. augusztus 9-től járó minden pénzösszeg megfizetésére, ideértve:
 - az Uniónak 2022. június 30-tól járó 18 440 034,97EUR, amelyből 13 942 526,00 EUR tőkeösszeg, 2 589 128,20 EUR kamat, 1 908 380,77 EUR (2022. június 30-tól esedékes) szerződéses késedelmi kamat;
 - járulékos szerződéses késedelmi kamat, amely a fizetés napjáig kerül felszámításra (egy hónap elteltét követő minden időszakban a következő értékek közül a magasabb éves kamatlábbal számítva: (i) EURIBOR plusz 2 %-nak (200 bázispont) megfelelő kamatláb vagy (ii) a 3.01 pont szerint fizetendő kamatláb plusz 0,25 % (25 bázispont);

- a kölcsönszerződés 3.01., 3.02. és 4.01. cikke szerint 2017. augusztus 17. óta esedékes, a Banknak járó valamennyi pénzösszeg megfizetésére, ideértve a 2022. június 30. óta esedékes, szerződéses késedelmi kamat címén a Banknak járó (a „2000 Guarantee” alapján az esedékességtől 2017. augusztus 9-ig felhalmozódott) 11 416,23 EUR és 760,94 USD összeget;
- az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése szerint az eljárási költségek megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes egy jogalapra hivatkozik.

Az első és egyetlen jogalap arra vonatkozik, hogy a Szíriai Arab Köztársaság megsértette a kölcsönszerződés 3.01. és 4.01. cikkéből eredő azon szerződéses kötelezettségeit, hogy a 2017. augusztus 9. óta esedékes további részleteket, valamint a kölcsönszerződés 3.02. cikke szerint az esedékes és meg nem fizetett részletek után a fenti éves kamatlábbal számított késedelmi kamatot megfizesse. Következésképpen a Szíriai Arab Köztársaság köteles megfizetni a kölcsönszerződés 3.01., 3.02. és 4.01. cikke alapján járó valamennyi pénzösszeget az Uniónak (amely követeléseit az Európai Beruházási Bankra ruházta át), és kölcsönszerződés 3.01., 3.02. és 4.01. cikke értelmében a Banknak szerződéses késedelmi kamat címén járó összeget.

2022. július 22-én benyújtott kereset – EBB kontra Szíria

(T-457/22. sz. ügy)

(2022/C 359/106)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Beruházási Bank (képviselők: D. Arts és E. Paredis ügyvédek, T. Gilliams, R. Stuart és F. de Borja Oxangoiti Briones meghatalmazottak)

Alperes: Szíriai Arab Köztársaság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék kötelezze a Szíriai Arab Köztársaságot:

- a „Szíriai egészségügy” kölcsönszerződés (a továbbiakban: kölcsönszerződés) 3.01., 3.02. és 4.01. cikke alapján az Európai Uniónak jogátzálláson alapuló megtérítési igény címén 2017. augusztus 9-től járó minden pénzösszeg megfizetésére, ideértve:
 - az Uniónak 2022. június 30-tól járó 50 880 189,61 EUR és 2 897 002,31 USD, amelyből 40 744 064,86 EUR és 2 223 971,84 USD tőkeösszeg, 5 161 649,64 EUR és 341 462,46 USD kamat, 4 974 475,11 EUR és 331 568,01 USD (2022. június 30-tól esedékes) pedig szerződéses késedelmi kamat;
 - járulékos szerződéses késedelmi kamat, amely a fizetés napjáig kerül felszámításra (egy hónap elteltét követő minden időszakban) következő értékek összegével megegyező éves kamatlábbal számítva: (i) EURIBOR plusz 2 %-kal megegyező kamatláb (200 bázispont) (kivéve az USD-ben történő fizetéseket, amelyekre LIBOR plusz 2 %-nak [200 bázispont] megfelelő kamatláb vonatkozik) vagy (ii) a 3.01 pont szerint fizetendő kamatláb plusz 0,25 % (25 bázispont);
- a kölcsönszerződés 3.01., 3.02. és 4.01. cikke szerint 2017. augusztus 17. óta esedékes, a Banknak járó valamennyi pénzösszeg megfizetésére, ideértve a 2022. június 30. óta esedékes, szerződéses késedelmi kamat címén a Banknak járó (a „2000 Guarantee” alapján az esedékességtől 2017. augusztus 9-ig felhalmozódott) 11 416,23 EUR és 760,94 USD összeget;

— az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése szerint az eljárási költségek megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes egy jogalapra hivatkozik.

Az első és egyetlen jogalap arra vonatkozik, hogy a Szíriai Arab Köztársaság megsértette a kölcsönszerződés 3.01. és 4.01. cikkéből eredő azon szerződéses kötelezettségeit, hogy a 2017. augusztus 9. óta esedékes további részleteket, valamint a kölcsönszerződés 3.02. cikke szerint az esedékes és meg nem fizetett részletek után a fenti éves kamatlábbal számított késedelmi kamatot megfizesse. Következésképpen a Szíriai Arab Köztársaság köteles megfizetni a kölcsönszerződés 3.01., 3.02. és 4.01. cikke alapján járó valamennyi pénzüsszeget az Uniónak (amely követeléseit az Európai Beruházási Bankra ruházta át), és kölcsönszerződés 3.01., 3.02. és 4.01. cikke értelmében a Banknak szerződéses késedelmi kamat címén járó összeget.

2022. július 22-én benyújtott kereset – EBB kontra Szíria

(T-465/22. sz. ügy)

(2022/C 359/107)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Beruházási Bank (képviselők: D. Arts és E. Paredis ügyvédek, T. Gilliams, R. Stuart és F. de Borja Oxangoiti Briones meghatalmazottak)

Alperes: Szíriai Arab Köztársaság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék kötelezze a Szíriai Arab Köztársaságot:

- az „Aleppo – Tall Kojak útépitési projekt” speciális lejáratú kölcsönszerződés (a továbbiakban: kölcsönszerződés) 3.01., 3.02. és 4.01. cikke alapján a felperesnek 2017. augusztus 25-től járó minden pénzüsszeg megfizetésére, ideértve:
 - a felperesnek 2022. június 30-tól járó 233 051,96 EUR összeg, amelyből 200 900,30 EUR tőkeösszeg, 2 014,25 EUR kamat, 30 137,41 EUR (2022. június 30-tól esedékes) szerződéses késedelmi kamat;
 - a fizetés napjáig felszámított, 3,5 % (350 bázispont) éves kamatlábú járulékos szerződéses késedelmi kamat;
- az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése szerint az eljárási költségek megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes egy jogalapra hivatkozik.

Az első és egyetlen jogalap arra vonatkozik, hogy a Szíriai Arab Köztársaság megsértette a kölcsönszerződés 3.01. és 4.01. cikkéből eredő azon szerződéses kötelezettségeit, hogy a 2017. augusztus 25. óta esedékes további részleteket, valamint a kölcsönszerződés 3.02. cikke szerint az esedékes és meg nem fizetett részletek után a fenti éves kamatlábbal számított késedelmi kamatot megfizesse. Következésképpen a Szíriai Arab Köztársaság köteles megfizetni a kölcsönszerződés 3.01., 3.02. és 4.01. cikke alapján járó valamennyi pénzüsszeget.

2022. július 22-én benyújtott kereset – EBB kontra Szíria**(T-466/22. sz. ügy)**

(2022/C 359/108)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Beruházási Bank (képviselők: D. Arts és E. Paredis ügyvédek, T. Gilliams, R. Stuart és F. de Borja Oxangoiti Briones meghatalmazottak)

Alperes: Szíriai Arab Köztársaság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék kötelezze a Szíriai Arab Köztársaságot:

- a 80310. sz. „Deir Ez Zor régió vízellátás” kölcsönszerződés (a továbbiakban: kölcsönszerződés) 3.01., 3.02. és 4.01. cikke alapján a felperesnek 2017. augusztus 25-től járó minden pénzösszeg megfizetésére, ideértve:
 - a felperesnek 2022. június 30-tól járó 3 637 150,97 EUR összeg, amelyből 301 679,16 EUR tőkeösszeg, 34 100,36 EUR kamat, 27 371,45 EUR (2022. június 30-tól esedékes) szerződéses késedelmi kamat;
 - a fizetés napjáig felszámított, 3,5 % (350 bázispont) éves kamatlábú járulékos szerződéses késedelmi kamat;
- az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése szerint az eljárási költségek megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes egy jogalapra hivatkozik.

Az első és egyetlen jogalap arra vonatkozik, hogy a Szíriai Arab Köztársaság megsértette a kölcsönszerződés 3.01. és 4.01. cikkéből eredő azon szerződéses kötelezettségeit, hogy a 2017. augusztus 25. óta esedékes további részleteket, valamint a kölcsönszerződés 3.02. cikke szerint az esedékes és meg nem fizetett részletek után a fenti éves kamatlábbal számított késedelmi kamatot megfizesse. Következésképpen a Szíriai Arab Köztársaság köteles megfizetni a kölcsönszerződés 3.01., 3.02. és 4.01. cikke alapján járó valamennyi pénzösszeget.

2022. július 22-én benyújtott kereset – EBB kontra Szíria**(T-467/22. sz. ügy)**

(2022/C 359/109)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Beruházási Bank (képviselők: D. Arts és E. Paredis ügyvédek, T. Gilliams, R. Stuart és F. de Borja Oxangoiti Briones meghatalmazottak)

Alperes: Szíriai Arab Köztársaság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék kötelezze a Szíriai Arab Köztársaságot:

- a 80211. sz. „Eufrátesz vízelvezetés és öntözés” kölcsönszerződés (a továbbiakban: kölcsönszerződés) 3.01., 3.02. és 4.01. cikke alapján a felperesnek 2017. augusztus 25-től járó minden pénzösszeg megfizetésére, ideértve:
- a felperesnek 2022. június 30-tól járó 1 959 745,31 EUR összeg, amelyből 1 680 510,04 EUR tőkeösszeg, 116 961,48 EUR kamat, 162 273,79 EUR (2022. június 30-tól esedékes) szerződéses késedelmi kamat;
- a fizetés napjáig felszámított, 3,5 % (350 bázispont) éves kamatlábú járulékos szerződéses késedelmi kamat;
- az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése szerint az eljárási költségek megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes egy jogalapra hivatkozik.

Az első és egyetlen jogalap arra vonatkozik, hogy a Szíriai Arab Köztársaság megsértette a kölcsönszerződés 3.01. és 4.01. cikkéből eredő azon szerződéses kötelezettségeit, hogy a 2017. augusztus 25. óta esedékes további részleteket, valamint a kölcsönszerződés 3.02. cikke szerint az esedékes és meg nem fizetett részletek után a fenti éves kamatlábbal számított késedelmi kamatot megfizesse. Következésképpen a Szíriai Arab Köztársaság köteles megfizetni a kölcsönszerződés 3.01., 3.02. és 4.01. cikke alapján járó valamennyi pénzösszeget.

2022. július 22-én benyújtott kereset – EBB kontra Szíria

(T-468/22. sz. ügy)

(2022/C 359/110)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Beruházási Bank (képviselők: D. Arts és E. Paredis ügyvédek, T. Gilliams, R. Stuart és F. de Borja Oxangoiti Briones meghatalmazottak)

Alperes: Szíriai Arab Köztársaság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék kötelezze a Szíriai Arab Köztársaságot:

- a 20868. sz. „Villamosenergia-átviteli projekt” kölcsönszerződés (a továbbiakban: kölcsönszerződés) 3.01., 3.02. és 4.01. cikke alapján az Európai Uniónak jogátszálláson alapuló megtérítési igény címén 2017. augusztus 9-től járó minden pénzösszeg megfizetésére, ideértve:
- a felperesnek 2022. június 30-tól járó 1 984 763,43 CHF és 22 856 655,23 EUR összeg, amelyből 1 716 822,98 CHF és 18 655 393,62 EUR tőkeösszeg, 51 915,64 CHF és 1 040 629,74 EUR kamat, 216 024,81 CHF és 3 160 631,87 EUR (2022. június 30-tól esedékes) pedig szerződéses késedelmi kamat;

- járulékos szerződéses késedelmi kamat, amely a fizetés napjáig kerül felszámításra (minden releváns időszakban) következő értékek összegével megegyező éves kamatlábbal számítva: (i) 2,5 % (250 bázispont) és (ii) a 3.01 pont szerint fizetendő kamatláb;
- az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése szerint az eljárási költségek megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes egy jogalapra hivatkozik.

Az első és egyetlen jogalap arra vonatkozik, hogy a Szíriai Arab Köztársaság megsértette a kölcsönszerződés 3.01. és 4.01. cikkéből eredő azon szerződéses kötelezettségeit, hogy a 2017. augusztus 9. óta esedékes további részleteket, valamint a kölcsönszerződés 3.02. cikke szerint az esedékes és meg nem fizetett részletek után a fenti éves kamatlábbal számított késedelmi kamatot megfizesse. Következésképpen a Szíriai Arab Köztársaság köteles megfizetni a kölcsönszerződés 3.01., 3.02. és 4.01. cikke alapján járó valamennyi pénzösszeget a felperesnek (az Európai Beruházási Banknak, amely a követelések engedményese).

2022. július 22-én benyújtott kereset – EBB kontra Szíria

(T-469/22. sz. ügy)

(2022/C 359/111)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Beruházási Bank (képviselők: D. Arts és E. Paredis ügyvédek, T. Gilliams, R. Stuart és F. de Borja Oxangoiti Briones meghatalmazottak)

Alperes: Szíriai Arab Köztársaság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék kötelezze a Szíriai Arab Köztársaságot:

- a 20948. sz. „Villamosenergia-elosztó projekt” kölcsönszerződés (a továbbiakban: kölcsönszerződés) 3.01., 3.02. és 4.01. cikke alapján az Európai Uniónak jogátszálláson alapuló megtérítési igény címén 2017. augusztus 9-től járó minden pénzösszeg megfizetésére, ideértve:
 - az Uniónak 2022. június 30-tól járó 28 777 508,71 EUR összeg, amelyből 27 388 963,40 EUR tőkeösszeg, 116 091,27 EUR kamat, 1 272 454,04 EUR (2022. június 30-tól esedékes) szerződéses késedelmi kamat;
 - járulékos szerződéses késedelmi kamat, amely a fizetés napjáig kerül felszámításra (minden releváns időszakban) a következő értékek közül a magasabb éves kamatlábbal számítva: (i) a releváns bankközi kamatláb plusz 2 % (200 bázispont) vagy (ii) a 3.01 pont szerint fizetendő kamatláb plusz 0,25 % (25 bázispont);
- az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése szerint az eljárási költségek megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes egy jogalapra hivatkozik.

Az első és egyetlen jogalap arra vonatkozik, hogy a Szíriai Arab Köztársaság megsértette a kölcsönszerződés 3.01. és 4.01. cikkéből eredő azon szerződéses kötelezettségeit, hogy a 2017. augusztus 9. óta esedékes további részleteket, valamint a kölcsönszerződés 3.02. cikke szerint az esedékes és meg nem fizetett részletek után a fenti éves kamatlábbal számított késedelmi kamatot megfizesse. Következésképpen a Szíriai Arab Köztársaság köteles megfizetni a kölcsönszerződés 3.01., 3.02. és 4.01. cikke alapján járó valamennyi pénzösszeget a felperesnek (az Európai Beruházási Banknak, amely a követelések engedményese).

2022. július 29-én benyújtott kereset – QM kontra Tanács

(T-471/22. sz. ügy)

(2022/C 359/112)

Az eljárás nyelve: bolgár

Felek

Felperes: QM (képviselő: St. Koev ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- állapítsa meg, hogy a kereset teljes egészében elfogadható és megalapozott, továbbá állapítsa meg, hogy a keresetben felhozott valamennyi jogalap megalapozott;
- állapítsa meg, hogy a megtámadott jogi aktusok részben megsemmisíthetők;
- semmisítse meg a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2013/255/KKBP határozat módosításáról szóló, 2022. május 30-i (KKBP) 2022/849 tanácsi határozatot ⁽¹⁾ a felperest érintő részében;
- semmisítse meg a szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 36/2012/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2022. május 30-i (EU) 2022/840 tanácsi végrehajtási rendeletet ⁽²⁾ a felperest érintő részében;
- kötelezze az Európai Unió Tanácsát a felperes összes költségének, az ügyvédi képviseletével kapcsolatos összes kiadásnak, munkadíjnak, stb. képviseletére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik.

1. Első jogalap: a védelemhez való jog és a tisztességes eljáráshoz való jog súlyos megsértése.
2. Második jogalap: az indokolási kötelezettség Tanács általi megsértése.
3. Harmadik jogalap: a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértése.
4. Negyedik jogalap: értékelési hiba a Tanács részéről.
5. Ötödik jogalap: a tulajdonhoz való jog, az arányosság és a gazdasági szabadság elvének megsértése.

6. Hatodik jogalap: a normális életkörülményekhez való jog megsértése.

7. Hetedik jogalap: a jóhírnévhez való jog súlyos megsértése.

⁽¹⁾ HL 2022. L 148., 52. o.

⁽²⁾ HL 2022. L 148., 8. o.

**2022. július 29-én benyújtott kereset – Mocom Compounds kontra EUIPO – Centemia Conseils
(Near-to-Prime)**

(T-472/22. sz. ügy)

(2022/C 359/113)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Mocom Compounds GmbH & Co. KG (Hamburg, Németország) (képviselő: J. Bornholdt ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Centemia Conseils (Angevillers, Franciaország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: a felperes

A vitatott védjegy: a Near-to-Prime európai uniós szóvédjegy – 16 448 524. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO első fellebbezési tanácsának 2022. május 24-én hozott határozata (R 2178/2021-1. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- a megtámadott határozatot változtassa meg úgy, hogy a törlési osztály 2021. november 12-i 47 561 C. sz. határozatát helyezze hatályon kívül, és utasítsa el a 16 448 524. sz. európai uniós védjegy törlése iránt benyújtott kérelmet;
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalap

- az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértése.

**2022. július 31-én benyújtott kereset – Gürok Turizm ve Madencilik kontra EUIPO – Darvas, Pap
(LAAVA)**

(T-473/22. sz. ügy)

(2022/C 359/114)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi (Kütahya, Törökország) (képviselők: M. López Camba és A. Lyubomirova Geleva ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A többi fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Darvas Gábor (Budapest, Magyarország), Pap Dorina (Kiskunhalas, Magyarország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő többi fél

A vitatott védjegy: LAAVA európai uniós ábrás védjegy bejelentése – 18 209 861. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2022. május 20-án hozott határozata (R 1745/2021-2. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben fenntartja a felszólalás elutasítását, és a felszólalót/fellebbezőt kötelezi a felszólalási és fellebbezési eljárás költségeinek viselésére;
- az EUIPO-t kötelezze a Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi költségeinek viselésére;
- Darvas Gábort és Pap Dorinát kötelezze a Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi költségeinek viselésére.

Jogalapok

- Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 94. cikkének megsértése;
- az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdésének megsértése.

2022. augusztus 3-án benyújtott kereset – Panicongelados Massas Congeladas kontra EUIPO – Seder (panidor)

(T-480/22. sz. ügy)

(2022/C 359/115)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Panicongelados Massas Congeladas, SA (Leiria, Portugália) (képviselő: I. Monteiro Alves ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Seder Establishment ltd. (Mriehel Birkirkara, Málta)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a felperes

A vitatott védjegy: panidor európai uniós ábrás védjegy – 18 214 675. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2022. május 11-én hozott határozata (R 1946/2021-2. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- utalja vissza a védjegybejelentést az EUIPO-hoz védjegy lajstromozása végett;
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére, ideértve a fellebbezési tanács előtt felmerült költségeket is.

Jogalap

- az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2022. augusztus 5-én benyújtott kereset – Thomas Henry kontra EUIPO (MATE MATE)

(T-482/22. sz. ügy)

(2022/C 359/116)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Thomas Henry GmbH (Berlin, Németország) (képviselők: O. Spieker, D. Mienert és J. Si-Ha Selbmann ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy: a MATE MATE európai uniós szóvédjegy bejelentése –18 091 934. sz. védjegybejelentés

A megtámadott határozat: az EUIPO első fellebbezési tanácsának 2022. május 12-én hozott határozata (R 406/2021-1. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

- az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértése, a rendelet 7. cikke (2) bekezdésével összefüggésben;
 - az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, a rendelet 7. cikke (2) bekezdésével összefüggésben;
 - az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdése g) pontjának megsértése, a rendelet 7. cikke (2) bekezdésével összefüggésben.
-

2022. augusztus 8-án benyújtott kereset – Kaufdas.online kontra EUIPO – Kaufland (KAUFDAS ONLINE)

(T-488/22. sz. ügy)

(2022/C 359/117)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Kaufdas.online sp. z o.o. (Gubin, Lengyelország) (képviselő: P. Kurcman ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Kaufland Dienstleistung GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Németország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a felperes

A vitatott védjegy: a KAUFDA ONLINE európai uniós ábrás védjegy – 18 113 140. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának 2022. május 30-án hozott határozata (R 1972/2021-5. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- helyezze hatályon kívül a felszólalási osztály B 3 106 146. sz. felszólalási eljárásban 2021. szeptember 28-án hozott határozatát az összes olyan áru és szolgáltatás tekintetében, amely tekintetében a felszólalásnak helyt adtak;
- az ügyet utalja vissza az EUIPO elé annak érdekében, hogy az az ügyben hozott határozatot változtassa meg és a 18 113 140. sz. uniós védjegyet lajstromozza az összes olyan érintett áru és szolgáltatás tekintetében, amelyet nem vitattak;
- az EUIPO-t kötelezze a felszólalási osztály, a fellebbezési tanács és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalap

- az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2022. augusztus 8-án benyújtott kereset – Cathay Pacific Airways kontra Bizottság

(T-489/22. sz. ügy)

(2022/C 359/118)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Cathay Pacific Airways Ltd (Hongkong, Kína) (képviselők: M. Rees és E. Estellon ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- az EUMSZ 268. és EUMSZ 340. cikk alapján kötelezze az Európai Bizottság által képviselt Európai Uniót, hogy fizessen meg:
 - 10 080 000 euró összeg után a 2017. június 21. és 2022. július 14. közötti időszakra fizetendő, az EKB refinanszírozási műveleteire megállapított 2017. március 1-jei kamatlábbal (azaz 0,0 százalékponttal) számított és 3,5 százalékponttal növelt éves késedelmi kamatnak megfelelő vagyoni kártérítést, amely 1 758 488,24 euró kamatösszeget eredményez, vagy másodlagosan, a Törvényszék által megfelelőnek ítélt kamatlábbal számított kamatnak vagy összegnek megfelelő vagyoni kártérítést;
 - a 2022. július 15. (vagy másodlagosan, a Törvényszék által megfelelőnek ítélt időponttól) és az előző albekezdés szerint követelt összegnek az Európai Bizottság általi tényleges megfizetés időpontja közötti időszakra az előző albekezdésben megjelölt késedelmi kamat összegének kamatos kamatait, az EKB refinanszírozási műveleteire megállapított, 3,5 százalékponttal növelt éves kamatlábbal számítva, vagy másodlagosan, a Törvényszék által megfelelőnek ítélt kamatlábbal számított kamatos kamatok vagy összeget;
- továbbá vagy másodlagosan az EUMSZ 263. cikk alapján semmisítse meg a Bizottság 2022. július 29-i Ares(2022) 5454770 határozatát, és kötelezze a Bizottságot a fenti bekezdésben követelt összegek megfizetésére;
- kötelezze az Európai Bizottságot a felperes részéről a jelen eljárással kapcsolatban felmerült összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy a megtámadott határozat sérti az EUMSZ 266. cikket.
2. A második, arra alapított jogalap, hogy a megtámadott határozat sérti az EUMSZ 266. cikkel összhangban értelmezett 1268/2012 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletet. ⁽¹⁾
3. A harmadik, arra alapított jogalap, hogy a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni, mivel az nincs megfelelően megindokolva.

⁽¹⁾ Az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási szabályairól szóló, 2012. október 29-i 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2012. L 362., 1. o.).

A Törvényszék 2022. július 22-i végzése – CiviBank kontra EKB

(T-220/22. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2022/C 359/119)

Az eljárás nyelve: olasz

A kilencedik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 237., 2022.6.20.

A Törvényszék 2022. július 20-i végzése – PQ kontra EKSZ

(T-358/22. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2022/C 359/120)

Az eljárás nyelve: francia

A negyedik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 294., 2022.8.1.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU